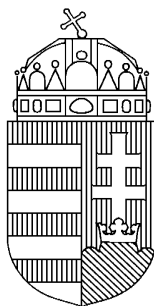


MAGYAR



KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
1998. november 14.,
szombat

103. szám

Ára: 350,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

1998: LIX. tv.	A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény módosításáról	6550
1998: LX. tv.	Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról . .	6561
1998: LXI. tv.	A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosításáról	6567
1998: LXII. tv.	Az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény módosításáról	6571
1998: LXIII. tv.	A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosításáról	6578
1998: LXIV. tv.	Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény módosításáról	6580
1998: LXV. tv.	A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosításáról	6595
1998: LXVI. tv.	Az egészségügyi hozzájárulásról	6611
1998: LXVII. tv.	A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosításáról	6614
1998: LXVIII. tv.	A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosításáról	6619
1998: LXIX. tv.	A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény módosításáról	6621

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

1998. évi LIX. törvény

a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény módosításáról*

1. § (1) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 7. §-ának 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. *jövedéki termék belföldi előállítása*: a belföldön bármilyen alapanyag, termék felhasználásával, bármilyen eljárással végzett termelési, feldolgozási, kiserelési (palackozási) tevékenység, amelynek eredményeként jövedéki termék jön létre, kivéve:

- a) a kétütemű motorolaj motorbenzinhez keverését;
- b) az ásványolajok közé tartozó adalék legfeljebb 0,2 térfogatszázalék arányban üzemanyagba történő bekeverését;
- c) az ásványolajtermék színezését (beleértve a jelzőanyagot is), ha a színezés eredményeként a termék nyolc számjegyű vámtarifaszáma és adómértéke nem változik;
- d) ásványolajtermék finomítói ásványolajraktárban történő, felhasználási cél szerinti átminősítését, ha az átminősítés eredményeként a termék nyolc számjegyű vámtarifaszáma és adómértéke nem változik;
- e) a Magyar Gyógyszerkönyvben meghatározott alkoholdermék és benzin gyógyszerügyi kiserelését;
- f) a bombagyártáshoz felhasznált alkoholos gyümölcsből az alkoholdermék gyártási melléktermékként történő visszanyerését, ha azt a vámhatóságnak előzetesen bejelentették;
- g) az üzemanyagoknak a fuvarozás során vagy az üzemanyagtöltő állomáson a lefejtéskor bekövetkező keveredését, ha azt a vámhatóságnak haladéktalanul bejelentették;
- h) a vegyipari és gyógyszeripari hatóanyagok, intermedierek előállításához használt jövedéki termékek tisztítását, ha azt adómentes felhasználó végzi, és a tisztítással visszanyert jövedéki terméket vegyipari vagy gyógyszeripari adómentes felhasználó adómentes célra használja fel;
- i) a növényi olajok oldószeres kivonással történő gyártásához zárt rendszerben felhasznált 2710 00 25 00 vámtarifaszámú ásványolaj visszanyerése, amennyiben a gyártási folyamatban újrafelhasználásra kerül;”

* A törvényt az Országgyűlés az 1998. november 12-i ülésnapján fogadta el.

(2) A Jöt. 7. §-ának 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. *jövedéki termék importálása*: a jövedéki termék külföldről belföldre, vámhatáron át történő behozatala vagy egyéb módon történő bejuttatása, valamint a jövedéki termék vámárának vám adóraktárból a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény (a továbbiakban: vámtörvény) rendelkezései szerint történő kiraktározása;”

(3) A Jöt. 7. §-ának 17. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. *exportáló*: az a személy, aki olyan jövedéki terméket értékesít, amelyet a vámhatóság végleges rendeltetéssel külföldre, tranzitterületre kiléptet, ideértve azt is, aki az üzemanyag petróleumot és a repülőbenzint nemzetközi légi forgalomban részt vevő belföldi és külföldi lajstromjelű olyan repülőgép üzemanyagtartályába tölti, amelynek külföldre távozását a határvámhivatal regisztrálja;”

(4) A Jöt. 7. §-ának 18. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. *megbízható adós*: az a személy, aki a vámtörvény szerint vámszempontról megbízható, legalább 2 éve engedéllyel végez adóraktárban folytatható tevékenységet, és terhére jogerős határozattal a kérelem benyújtását megelőző 2 évben összességében a jövedéki biztosíték értékének 10 százalékát meghaladó jövedéki bírságot vagy adóbírságot a vámhatóság vagy az adóhatóság nem állapított meg, továbbá a jövedéki biztosíték értékének 10 százalékát meghaladó összegű, az esedékességet 30 nappal meghaladóan rendezett vagy rendezetlen adótartozása nem volt, kivéve az olyan adótartozást, amelyre fizetési könnyítést (fizetési halasztás, részletfizetés) engedélyeztek;”

(5) A Jöt. 7. §-a a következő 20. és 21. ponttal egészül ki:

„20. *aroma*: a Magyar Élelmiszerkönyv 1-2-88/388. számú, 1998. szeptember 1-jén hatályos előírásának 1. § 2. pontjában meghatározott kémiai anyag;

21. *intermediér*: a nyersanyagtól a vegyipari és gyógyszeripari késztermékig terjedő gyártási folyamat egyes fázisaiban előálló gyártásközi vegyi termék.”

2. § A Jöt. 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Adómentes a vámtörvény szerint vámentesen vámkezelt üzemanyag és áruminta, továbbá a vámtörvény 109. §-ának (1) és (3)—(5) bekezdése alapján vámentesen vámkezelt jövedéki termék.”

3. § (1) A Jöt. 11. §-ának (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

[*(1) A jövedéki termék adófelfüggesztéssel szállítható*]

„f) a 37. § (1) bekezdésének b) pontjában megjelölt adómentes felhasználás esetén a keretengedélyben szereplő telephelyek között.”

(2) A Jöt. 11. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A termékkísérő okmány az adófelfüggesztéssel szállított jövedéki termék származásának, eredetének, valamint adóraktárba való be-, illetve kitárolásának, adómentes felhasználó részére történő átadásának, a 37. § (1) bekezdésének *b*) pontjában megjelölt adómentes felhasználás esetén a keretengedélyben szereplő telephelyek közötti szállításnak, külföldre, tranzinterületre való kiléptetésének az igazolására szolgáló bizonylat. A termékkísérő okmány a kiállítójának, a címzettnek, a fuvarozónak a megnevezését, a szállított jövedéki termék azonosítását és mennyiségi adatait, továbbá a kitárolásra, betárolásra, beléptetésére, kiléptetésre vonatkozó adatokat és igazolásokat tartalmazza. A belföldön átviteli (tranzit) rendeltetéssel átszállított jövedéki termék esetében az árut kísérő vámokmány termékkísérő okmánynak minősül. Jogszabály egyéb bizonylat termékkísérő okmányként való elfogadásáról is rendelkezhet.”

4. § A Jöt. 13. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és kiegészül a következő *d*) ponttal:

[(1) Az adóraktár engedélyese a felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége alól véglegesen mentesül, ha a kitárolt jövedéki terméket]

„*c*) végleges rendeltetéssel külföldre, tranzinterületre kiléptették — ideértve azt az esetet is, ha az üzemanyag petróleumot és a repülőbenzint nemzetközi légi közlekedésben részt vevő külföldi és belföldi lajstromjelű repülőgép üzemanyagtartályába töltik nemzetközi repülés vagy a hatóságilag szabályozott éves légügyi felülvizsgálat, hajtóműcserek utáni hajtóműpróbák, gyakorló repülések, valamint a kormányzati (állami) repüléseket megelőző kötelező hatósági berepülések során való felhasználás céljából —, és azt a vámhatóság igazolta;

d) a vámtörvény rendelkezései szerint vámárúként vámkezelték.”

5. § (1) A Jöt. 14. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben az adófelfüggesztéssel szállított, valamint a vám adóraktárból vámárúként kiraktározott jövedéki termék 13. § (1) bekezdés és (3) bekezdés *a*) pontja szerinti betárolásának, kiraktározásának, kiléptetésének az igazolása a kitárolást követő 30 napon belül nem történik meg, a kitároló adóraktár engedélyesének, adómentes felhasználónak a kitárolást követő 31. napon beáll az adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége, kivéve, ha az adóraktár engedélyese kétséget kizáróan igazolni tudja, hogy a 13. § (1) bekezdése *c*) és *d*) pontjában meghatározott végleges mentesüléssel járó esemény bekövetkezett, de az erről szóló igazolás a vámhatóságtól nem érkezett meg.”

(2) A Jöt. 14. §-ának (8) bekezdése kiegészül a következő *c*) ponttal:

[(8) Az adóraktár engedélyesének felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége beáll arra a jövedéki termékre.]

„*c*) amely betárolásának a 13. § (1) bekezdés *a*), *b*) pontja, illetve e § (2) bekezdése szerinti igazolása a külön jogszabályban az adófelfüggesztéssel történő szállítás veszteségére meghatározott elszámolható veszteséget meghaladón nem történt meg.”

6. § (1) A Jöt. 15. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Adófizetési kötelezettség keletkezik, ha]

„*a*) a hatóságok által elkobzott, valamint a lefoglalt és előzetesen értékesíthető, vagy a vámhatóság által a vámraktárból értékesített jövedéki terméket (vámárut, árut) nem adóraktár vásárolja meg;”

(2) A Jöt. 15. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Adófizetési kötelezettség keletkezik, ha

a) az adóraktáron kívül jogellenesen előállított vagy a jogellenesen importált jövedéki terméket megszerzik, birtokolják, szállítják, felhasználják vagy forgalomba hozzák, kivéve azt az esetet, ha a jövedéki termékkel egyéni vállalkozói tevékenységet nem folytató magánszemély bizonyítja, hogy az adott helyzetben a körülményekből egyértelműen következtethetett a jövedéki termék megszerzésének jogszerűségére;

b) a 36. § (1) bekezdés *l*) pontjában megjelölt ásványolajterméket az ott megjelölt módon kínálják, értékesítik vagy felhasználják.”

7. § A Jöt. 17. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Adófizetésre kötelezett személy továbbá az is, aki az adózatlan jövedéki terméket e törvény rendelkezéseitől eltérő módon, jogellenesen megszerzi, birtokolja vagy forgalomba hozza, valamint aki (amely) a 36. § (1) bekezdés *l*) pontjában megjelölt ásványolajterméket az ott megjelöltek szerint kínálja, értékesíti vagy felhasználja.”

8. § A Jöt. 22. §-ának (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) A jövedéki biztosíték — ideértve a (3) bekezdés szerint jövedéki biztosítékként szolgáló vámbiztosítékot is — az esedékességkor, végrehajtható adó-, adóelőleg-, termék-díj-, bírság-, pótléktartozás, zárjegyhiany [50. § (5) bekezdés] és az adóraktár engedélyesét terhelő költség fedezetére, illetve — amennyiben a vámtörvény rendelkezése szerint a jövedéki biztosíték a vámbiztosítékba beszámítható — a jövedéki termék meg nem fizetett vámterhére vehető igénybe a végrehajtás szabályai szerint, ha az adóraktár engedélyese önkéntesen nem teljesít. A követelés érvényesítésére külön határozat nélkül a vámhatóság jogosult.”

9. § A Jöt. 23. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az adóraktári engedély megszűnik, ha]

„*a*) az adóraktár természetes személy engedélyese meghalt, kivéve, ha özvegye vagy örököse az adóraktárban végzett vállalkozói tevékenység folytatásának szándékát az esemény bekövetkezését követő 30 napon belül a vámhatósághoz bejelenti, és az e törvényben előírt feltételeknek megfelel;”

10. § A Jöt. 24. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A termékmérleg adatait havonta le kell zárni, meg kell állapítani a tárgyhavi készletváltozásokat és a jövedéki termék zárókészletének mennyiségét. A termékmérleg havi zárását a vámhatóság — a 32. § (4) bekezdése szerinti eljárás keretében — a helyszínen ellenőrzi és igazolja.”

11. § (1) A Jöt. 26. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az adómentes felhasználási cél megvalósulásának kockázatára a keretengedély megadásához jövedéki biztosítékot kell előzetesen felajánlani, és annak vámhatósági elfogadása után teljesíteni a tárgyidőszakra [27. § (2) bekezdés] engedélyezett keretmennyiség havi időarányos mennyisége és a hatályos adómérték alapján számított adóösszeg erejéig, de legfeljebb a különös rendelkezésekben meghatározott mértékig. A jövedéki biztosítéknak a keretengedély érvényességét követő 90 napig a vámhatóság által még érvényesíthetőnek kell lennie.”

(2) A Jöt. 26. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az adómentes felhasználó jövedéki biztosítékára a 22. § (12) bekezdésének rendelkezését értelemszerűen alkalmazni kell.”

12. § (1) A Jöt. 27. §-a (4) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ennél nagyobb mennyiségben történő beszerzéshez a jövedéki biztosítékot a keretengedélyben elfogadott jövedéki biztosíték összegének háromszorosára, de legfeljebb a különös rendelkezésekben meghatározott mértékig ki kell egészíteni.”

(2) A Jöt. 27. §-a (5) bekezdésének *b*) pontja helyébe helyébe a következő rendelkezés lép, és a bekezdés a következő *f*) ponttal egészül ki:

[(5) A keretengedély megszűnik, ha]

„*b*) az adómentes felhasználó természetes személy meghalt, kivéve, ha özvegye vagy örököse a vállalkozói tevékenység folytatásának szándékát az esemény bekövetkezését követő 30 napon belül a vámhatósághoz bejelenti, és az e törvényben előírt feltételeknek megfelel;”

„*f*) az érvényessége lejár.”

13. § (1) A Jöt. 29. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A szennyezetté, illetve az engedélyezett felhasználási célra alkalmatlanná vált adómentesen beszerzett jövedéki termék a vámhatóság felügyelete mellett megsemmisíthető, adóraktárba szállítható, továbbá — a vegyipari és a gyógyszeripari felhasználás esetén — a jövedéki terméket beszerző adómentes felhasználó tisztíthatja (regenerálhatja). A tisztítással visszanyert jövedéki termék készletrevétele az adókötelezettség keletkezése szempontjából betárolásnak minősül.”

(2) A Jöt. 29. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az aroma előállítás során keletkezett (visszamaradt) vizes alkoholos oldat aroma előállítására újra felhasználható, amennyiben az oldatban lévő alkoholtermék mennyiségével való elszámolás biztosított.”

14. § (1) A Jöt. 31. §-a (1) bekezdésének *c*) és *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Ha e törvény másként nem rendelkezik, a megfizetett adó visszaigénylésére (levonására) jogosult]

„*c*) az exportáló, ha az adóval növelt áron adóraktárból vagy importálótól beszerzett jövedéki termékét a vámhatóság — a vámtörvény szerinti — kereskedelmi forgalom keretében végleges rendeltetéssel külföldre vagy tranzitterületre kilépteti, ideértve azt is, ha az üzemanyag petróleumot és a repülőbenzint a vámhatóság felügyelete mellett a nemzetközi légi közlekedésben részt vevő külföldi vagy belföldi lajstromjelű olyan repülőgép üzemanyagtartályába töltik, amelynek külföldre távozását a határvámhivatal regisztrálja;

d) az a személy, aki a 37. § (1) bekezdésben megjelölt ásványolajat, illetve a 47. § (1) bekezdésében megjelölt alkoholterméket adóval növelt áron adóraktárból vagy importálótól szerezte be, és adómentes célra használta fel.”

(2) A Jöt. 31. §-a (5) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(5) Az adó visszaigénylése (levonhatósága)]

„*c*) az (1) bekezdés *c*) pontja szerinti esetben a jövedéki termék külföldre, tranzitterületre történt igazolt kiléptetésének, illetve az üzemanyag petróleum és a repülőbenzin esetében a repülőgép külföldre távozásának napjától,”

(esedékes.)

(3) A Jöt. 31. §-a (9) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(9) A visszaigénylés (levonás) jogosultságát a jövedéki termék adóval növelt áron való beszerzését, illetve importálását igazoló eredeti bizonylattal, továbbá]

„*c*) az (1) bekezdés *c*) pontja esetében a jövedéki termék külföldre, tranzitterületre történő kiszállítását igazoló, a vámhatóság által kiállított, az exportáló nevére szóló vámokmányal, illetve az üzemanyag petróleum és a repülőbenzin nemzetközi légi közlekedésben részt vevő külföl-

di és belföldi lajstromjelű repülőgép üzemanyagtartályba való betöltésének és a repülőgép külföldre távozásának a határvámhivatal általi igazolásával,”

(kell dokumentálni, alátámasztani.)

15. § A Jöt. 32. §-a kiegészül a következő (15) és (16) bekezdéssel:

„(15) Amennyiben a vámhatóság által az Art. 88. § (1) bekezdése szerint fogantatott végrehajtási cselekmény nem vagy aránytalanul hosszú idő múlva vezetne eredményre, a vámhatóság az adófizetésre kötelezett személy [ideértve a jövedéki bírság, a zárjegyhiany [50. § (5) bekezdés], az adójegyutáni halasztott fizetési kötelezettség [63. § (5) bekezdés] megfizetésére kötelezett személyt is] követelésének, továbbá ingó és ingatlan vagyontárgyainak végrehajtása érdekében az adóhatóság illetékes szervét keresi meg.

(16) A (15) bekezdés szerint végrehajtás alatt álló tartozást a vámhatóság megkeresésére az adóhatóság nyilvántartásba veszi, és az adók módjára behajtandó köztartozásra vonatkozó szabályok szerint hajtja be.”

16. § (1) A Jöt. 33. §-a (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adóraktár engedélyese és az adómentes felhasználó három havonta, a tárgynegyedév utolsó napjával a vámhatóság jelenlétében és ellenőrzése mellett készletfelvétellel megállapítja a tényleges készletet.”

(2) A Jöt. 33. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A készlet felvételével meg kell állapítani a jövedéki terméknek az adóraktárban és az adómentes felhasználónál a tárgynegyedév utolsó napján, illetve az adóraktári vagy a keretengedély megszűnésének utolsó napján ténylegesen készleten lévő mennyiségét, a leltár és a nyilvántartás szerinti készlet különbözetét, a külön jogszabály szerint elszámolható veszteséget és az azt meghaladó hiányt, illetve a többletet (együtt: különbözet). A különbözetet az elszámolási időszak zárókészletébe be kell számítani.”

17. § (1) A Jöt. 36. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ásványolaj adójának mértéke — a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel —:

a) a 2710 00 27, 2710 00 29 és a 2710 00 32 vámtarifaszám alatti olmozatlan benzinekre 86,90 Ft/liter,

b) a 2710 00 26, a 2710 00 34 és a 2710 00 36 vámtarifaszám alatti olmozott benzinekre 93,90 Ft/liter,

c) a 2710 00 11, 2710 00 15, 2710 00 21, 2710 00 25, 2710 00 37 és a 2710 00 39 vámtarifaszám alatti egyéb benzinekre — a finomvegyszernek minősülő ásványolajtermék kivételével — 93,90 Ft/liter,

d) a 2710 00 41, 2710 00 45, 2710 00 51, 2710 00 55 és a 2710 00 59 vámtarifaszám alatti petróleumokra — a finomvegyszernek minősülő ásványolajtermék kivételével — 93,90 Ft/liter,

e) a 2710 00 61, 2710 00 65, 2710 00 66, 2710 00 67 és a 2710 00 68 vámtarifaszám alatti gázolajokra, tüzelőolajokra, továbbá azokra a 2710 00 71, 2710 00 72, 2710 00 74, 2710 00 76, 2710 00 77 vámtarifaszám alá tartozó fűtőolajokra, amelyek viszkozitása 20 °C hőmérsékleten kisebb, mint 10 mm²/s, vagy a desztillációs vizsgálatnál a 250 °C hőmérsékletig átdestilláló rész mennyisége meghaladja a 25%-ot, vagy a 350 °C hőmérsékletig átdestilláló rész mennyisége meghaladja a 80%-ot, 75,00 Ft/liter,

f) a 2711 11, 2711 12, 2711 13, 2711 19 vámtarifaszám alatti természetes gáz és egyéb gáztermékből arra a cseppfolyós halmazállapotú szénhidrogénre, amelyet közúti gépjárművek üzemanyagaként értékesítenek, importálnak vagy e célra használnak fel, 86,70 Ft/kg,

g) a 2711 21 és a 2711 29 vámtarifaszám alatti természetes gáz és egyéb gáztermékből arra a sűrített gáz halmazállapotú szénhidrogénre, amelyet közúti gépjárművek üzemanyagaként értékesítenek, importálnak vagy e célra használnak fel, 41,80 Ft/nm³,

h) a 2707 10, 2707 20, 2707 30, 2707 50, 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43, 2902 44 vámtarifaszám alatti benzolra és homológjaira — a finomvegyszernek minősülő ásványolajtermék kivételével — 93,90 Ft/liter,

i) a 2710 00 81, 2710 00 83, 2710 00 85 vámtarifaszám alatti kenőolajra 67,50 Ft/kg,

j) a 3811 vámtarifaszám alatti adalékanyagokra 67,50 Ft/kg,

k) a 2709 00 10 vámtarifaszám alatti földgáz kondenzátumra — a stabilizálatlan gázolin kivételével — 93,90 Ft/liter,

l) a 34. § szerinti, de e § a)–k) pontjában nem említett ásványolajra — a 2710 00 87 vámtarifaszám alá tartozó kétütemű motorolaj kivételével — a belső égésű motorokhoz motorbenzinként, a motorbenzin adalékaként vagy hígítóanyagaként való kínálás, értékesítés vagy felhasználás esetén 93,90 Ft/liter, a belső égésű motorokhoz gázolajként, a gázolaj adalékaként vagy hígítóanyagaként, illetve a tüzelőolajként történő kínálás és értékesítés vagy felhasználás esetén 75,00 Ft/liter, a közúti gépjárművek üzemanyagaként kínált, értékesített vagy felhasznált cseppfolyós halmazállapotú gáz esetén 86,70 Ft/kg, gáz halmazállapot esetén 41,80 Ft/nm³.”

(2) A Jöt. 36. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke az (1) bekezdés a), b), d), e) és l) pontjában meghatározott mérték 20,00 Ft/literrel növelt összege, amennyiben a termék nem felel meg a hatályos magyar szabvány előírásainak.”

18. § A Jöt. 37. §-ának (1) bekezdése kiegészül a következő e)–g) ponttal:

[(1) Adómentes célú felhasználásnak minősül]

„e) az a) pont szerinti ásványolajnak gyógyszerhatóanyagok, intermedierek és egyéb vegyi termékek termelési folyamatában oldószerként való felhasználása;

f) a 3811 90 vámtarifaszámú ásványolajnak vegyipari és erőművi technológiákban vízlágyítóként, kőolaj- és földgáztermelésben segédanyagként való felhasználása;

g) a 2710 00 25 00 vámtarifaszámú ásványolajnak az oldószeres kivonást alkalmazó növényi olaj gyártási technológiában extrakciós anyagként való felhasználása.”

19. § (1) A Jöt. 41. §-a (1) bekezdésének a), b) és d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a bekezdés a következő új h) és i) ponttal egészül ki:

[(1) Ásványolaj adóraktári engedély]

„a) a 36. § (1) bekezdés a)—f), h)—l) pontjaiban szereplő ásványolajat kőolajból atmoszférikus és vákuumdesztillációval, valamint ehhez kapcsolódó technológiákkal előállító üzemre (a továbbiakban: kőolajfinomító);

b) a kőolajfinomító engedélyesének a kőolajfinomító területén kívül található, a kőolajfinomítóban előállított ásványolaj tárolására, raktározására alkalmas tárolóra, ahol a betárolt ásványolajtermék kiszemelése, továbbá a Magyar Gyógyszerkönyvben meghatározott benzín és a hatályos magyar szabvány szerinti finomított petróleum előállítása is végezhető (a továbbiakban: finomítói ásványolajraktár);”

„d) a 36. § (1) bekezdés f) pontja szerinti cseppfolyós propán vagy bután, valamint ezek keverékének üzemanyag célú előállítására, valamint e termékeknek, továbbá a 2710 00 25 vámtarifaszám alatti termékeknek a 36. § (1) bekezdés k) pontja szerinti gázkonduktum feldolgozásával történő előállítására (a továbbiakban: cseppfolyós gáztöltő);”

„h) a 36. § (1) bekezdés h) pontjában megjelölt termékek közül a kőszén eredetű benzol és homológjainak kőszénkokszolás melléktermékeként történő előállítására (a továbbiakban: kőszénkokszoló);

i) a kőolajfinomító és a finomítói ásványolajraktár, a jövedéki engedélyes telephely, a repülőtéri adóraktár között kiépített, a 36. § (1) bekezdés a)—e) pontjaiban szereplő ásványolaj szállítására szolgáló, összefüggő csővezetékre (a továbbiakban: terméktávvezeték)”

(adható.)

(2) A Jöt. 41. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kőolajfinomítót, illetve a finomítói ásványolajraktárt elhagyó csővezeték a kőolajfinomítón, illetve a finomítói ásványolajraktáron belüli utolsó hiteles mérési pontig tartozik az adóraktárhoz. A kőolajfinomító, a finomítói ásványolajraktár, a repülőtéri adóraktár, a jövedéki engedélyes telephely területére belépő csővezeték a kőolajfinomítón, a finomítói ásványolajraktáron, a repülőtéri adóraktáron, a jövedéki engedélyes telephelyen belüli első hiteles mérési pontig tekintendő a terméktávvezeték adóraktár részének.”

(3) A Jöt. 41. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 36. § (1) bekezdésének a)—e) és h), i), k), l) pontjában meghatározott ásványolajtermék — a Magyar Gyógyszerkönyvben meghatározott benzín, valamint a hatályos magyar szabvány szerinti finomított petróleum kivételével —, továbbá a 2710 00 71, 2710 00 72, 2710 00 74, 2710 00 76, 2710 00 77, 2710 00 78 vámtarifaszám alatti fűtőolaj csak kőolajfinomítóban vagy olefingyárban gyártható.”

(4) A Jöt. 41. §-a (5) bekezdésének c) és e) pontja, valamint a bekezdés befejező mondatrésze helyébe a következő rendelkezés lép, és a bekezdés a következő új f) ponttal egészül ki:

[(5) Az ásványolaj adóraktárra adóraktári engedély akkor adható, ha adóraktárként]

„c) az olefingyárban legalább 35 000 m³,”

„e) az üzemanyag-tárolóban legalább 20 000 m³,

f) a kőszénkokszolóban legalább 1500 m³,

a talajjal egybeépített, vagy a talajhoz rögzített, az illetékes hatóság által engedélyezett és — a cseppfolyós gáztöltő és a kőszénkokszoló kivételével — hitelesített tárolótartály áll rendelkezésre. A terméktávvezetékre a kőolajfinomító, a finomítói ásványolajraktár, a repülőtéri adóraktár, a jövedéki engedélyes telephely között kiépített, talajhoz rögzített, föld feletti és/vagy föld alatti vonalvezetésű, ásványolajtermék szállítására alkalmas, külön szabályozott elszámolású csővezetékrendszer esetén adható adóraktári engedély.”

(5) A Jöt. 41. §-ának (6) bekezdése a következő g) ponttal és a következő befejező mondatral egészül ki:

[(6) A jövedéki biztosítékot adóraktárként]

„g) a kőszénkokszoló esetén 150 millió forint”

(értékben kell nyújtani.)

„A terméktávvezeték adóraktárra nem kell külön jövedéki biztosítékot nyújtani, ha az oda betároló adóraktár engedélyese azonos a terméktávvezeték adóraktár engedélyesével. Ebben az esetben a betároló adóraktárra nyújtott jövedéki biztosíték szolgál a terméktávvezeték jövedéki biztosítékaként is. Egyéb terméktávvezeték adóraktár esetében a jövedéki biztosíték 50 millió forint.”

20. § (1) A Jöt. 43. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke — a (3)—(4) bekezdésben foglalt eltéréssel — hektoliterfokonként 1400 forint.”

(2) A Jöt. 43. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 2208 20 vámtarifaszám alá tartozó borpárlat, a 2208 90 33, 2208 90 38, 2208 90 41, 2208 90 45, 2208 90 48, 2208 90 71 vámtarifaszám alá tartozó gyümölcspálinka (a továbbiakban együtt: pálinka) adója hektoliterfokonként 1120 forint.”

(3) A Jöt. 43. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A szeszfordében bérfőzés keretében előállított pálinka (a továbbiakban: bérfőzött pálinka) adója egy bérfőzető részére hektoliterfokonként évente legfeljebb 50 hektoliterfok mennyiségig 500 forint, 50 hektoliterfok felett 1120 forint.”

21. § (1) A Jöt. 47. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Adómentes felhasználás a 2207 vámtarifaszámú alkoholtermékek a felhasználása

a) az Országos Gyógyszerészeti Intézet által törzskönyvezett gyógyszerek, valamint az Országos Gyógyszerészeti Intézet által nyilvántartásba vett gyógyszernek nem minősülő, szájon át fogyasztható alkoholtartalmú gyógyhatású termékek 40 ml-t meg nem haladó összes napi fogyasztási dózisnak megfelelő összetételben való előállításához, a szájon át nem fogyasztható, alkoholtartalmú készítmények, továbbá a gyógyszerhatóanyagok és intermedierek előállításához, valamint az e pontban megjelölt termékek gyártóberendezéseinek a technológiai előírásokban rögzített tisztítási eljárásához,

b) a biológiai ecet, az alkoholos gyümölcs, az aromák gyártásához,

c) a legfeljebb 8,5 hektoliterfok/100 kg alkoholtartalmú bonbonok vagy — az alkoholtartalmú italok kivételével — a legfeljebb 5 hektoliterfok/100 kg alkoholtartalmú más élelmiszerek gyártásához,

d) vegyipari és kozmetikai termékek előállításához.”

(2) A Jöt. 47. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A kérelemhez csatolni kell a 26. § (4) bekezdés a) pontjában foglalt feltétel teljesülését bemutató dokumentációt is, amely a keretengedély megadásának feltétele.”

(3) A Jöt. 47. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az adómentes felhasználási cél megvalósulásának kockázatára legfeljebb 80 millió forint értékű jövedéki biztosítékot kell felajánlani.”

22. § (1) A Jöt. 50. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az alkoholtermék — kivéve az 5,5 térfogatszázaléknál kisebb alkoholtartalmú, fémdoboz csomagolású terméket —

a) szabadforgalomba bocsátása,

b) belföldi forgalom számára való vámkezelése, feltéve, hogy az importáló nem adóraktárba szállítja be a terméket, a (3) bekezdés szerinti zárjeggyel történhet.”

(2) A Jöt. 50. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az alkoholtermék zárjegye darabonként 500 forint értéket képvisel, amelyet arra a zárjegyre kell megfizetni,

amellyel az adóraktár engedélyese és az importáló nem tud elszámolni (a továbbiakban: zárjegyhány), azonban a zárjegyhány megfizetésének kötelezettsége csak az 1000 forintot meghaladó összegre vonatkozik. A zárjegyhány megfizetésére az Art.-nek az adóra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.”

(3) A Jöt. 50. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A vámhatóság által visszavett — sérülésmentes — feleslegessé vált, minőséghibás, a gyártás közben megsérült és a vámhatóság felügyelete mellett megsemmisített, a baleset vagy elháríthatatlan külső ok miatt használhatatlanná vált, megsemmisült zárjegy, ha annak darabszáma biztonsággal megállapítható, az elszámolásban igazolt csökkenésként vehető figyelembe.”

(4) A Jöt. 50. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Az alkoholtermék reklám, kiállítás céljából, a 49. § (1) bekezdés e) pontja szerinti 2207 vámtarifaszámú alkoholtermék egészségügyi intézmények részére, illetve alkalmi, eseti kereskedelmi forgalmazásra 2 liter vagy annál nagyobb űrtartalmú göngyolegben való kiszállítását és forgalmazását az adóraktár kérelmére, meghatározott mennyiségben, a palackok külön sorszámozása esetén a vámhatóság engedélyezheti.”

23. § A Jöt. 51. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az alkoholos gyümölcs beszerzése esetén e törvény 69. §-ának — a (4) bekezdés kivételével — és 71. §-ának az alkoholtermék jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységére, illetve importálására és exportálására vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell. A bonbonyártás során gyártási melléktermékként visszanyert alkoholterméket a külön jogszabályban foglalt rendelkezések szerinti elszámolással vámhivatali felügyelet mellett meg kell semmisíteni, vagy alkoholtermék adóraktárba, illetve külföldre vissza kell szállítani. Arra az alkoholtermékre vonatkozóan, amelyet nem semmisítenek meg, vagy nem szállítanak vissza alkoholtermék adóraktárba vagy külföldre, a külön jogszabályban erre meghatározott határidő elmulasztását követő napon az alkoholos gyümölcsöt felhasználó bonbonyártónak a 43. § (2) bekezdésében megjelölt adómérték figyelembevételével adófizetési kötelezettsége keletkezik.”

24. § A Jöt. 53. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adó hektoliterre vetítve Balling (Plató) fokonként 312 forint.”

25. § A Jöt. 56. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke literenként 66,60 forint.”

26. § A Jöt. 58. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nem habzó köztes alkoholtermékek

a) a 2204, 2205 vámtarifaszám alatti alkoholtermék — az 55. §-ban megjelölt pezsgő és az e § (2) bekezdésében megjelölt habzó köztes alkoholtermék kivételével — minősül, amennyiben

1. tényleges alkoholtartalma 1,2 térfogatszázaléknál több, de legfeljebb 18 térfogatszázalék és nem kizárólag erjedéssel keletkezett, vagy ezen alkoholtartalom kizárólag erjedéssel keletkezett, de — kivéve a 2204 30 vámtarifaszám alatti terméket — adalékanyagot tartalmaz,

2. tényleges alkoholtartalma 18 térfogatszázaléknál nagyobb, de legfeljebb 22 térfogatszázalék;

b) a 2206 vámtarifaszám alatti, nem sörként adózott termék — az 55. §-ban megjelölt pezsgő és az e § (2) bekezdésében megjelölt habzó köztes alkoholtermék kivételével — minősül, amennyiben tényleges alkoholtartalma nagyobb, mint 1,2 térfogatszázalék, de legfeljebb 22 térfogatszázalék.”

27. § A Jöt. 59. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke

a) a habzó köztes alkoholtermékre literenként 66,60 forint,

b) nem habzó köztes alkoholtermékre literenként 88,80 forint.”

28. § (1) A Jöt. 62. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(2) Az adó mértéke*]

„a) a cigarettára 2300 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 17 százaléka;”

(2) A Jöt. 62. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § kiegészül a következő (6) bekezdéssel:

„(5) Kiskereskedelmi eladási ár — a (6) bekezdésben foglalt eltéréssel — a dohánygyártmány adóraktár engedélyese, illetve az importáló által meghatározott, az adógye-
gyen feltüntetett, az adót és az általános forgalmi adót tartalmazó ár.

(6) Az adógye-
gyen nélküli dohánygyártmány esetében, ha ugyanazon termékválasztékot

a) belföldön is forgalmazzák, az adófizetési kötelezettség (adóvisszaigénylési, -levonási jogosultság) keletkezésének időpontjáig ezen termékválasztékra az országos parancsnokság által legutoljára kiadott adógye-
gyen feltüntetett, az adót és az általános forgalmi adót tartalmazó árat,

b) belföldön nem forgalmazzák, az áfa-törvény 22. §-a szerinti ellenértéknek az áfa-törvény 28. §-a (1) bekezdésében meghatározott százalékkal növelt összegét kell kiskereskedelmi eladási árnak tekinteni.”

29. § (1) A Jöt. 63. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Az adóraktár engedélyese az adófizetési és az általános forgalmi adó fizetési kötelezettségét, illetve az adó- és az általános forgalmi adó visszaigénylési (levonási) jogosultságát e törvény 8—14., illetve 31. §-a szerint állapítja meg. Ezen belül az adóbevallásban ki kell mutatni a bevallási időszakban adógye-
gyel szabadforgalomba bocsátott dohánygyártmányok után adógye-
gyel megfizetett, vagy megfizetésre kerülő adónak és általános forgalmi adónak az összegét.”

(2) A Jöt. 63. §-ának (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) A (3) bekezdés b) pontja szerinti importáló adófizetési kötelezettségének vámhatóság általi megállapításakor az adóból és az általános forgalmi adóból le kell vonni az importált dohánygyártmányra felragasztott adógye-
gyel megfizetett vagy megfizetésre kerülő összeget, feltéve, hogy az importáló a vámkezeléskor az adógye-
gye ideiglenes kivitelét igazolja, vagy — az adógye-
gye nélküli importált dohánygyártmány esetében — a belföldi forgalom számára történő vámkezelés előtt az adógye-
gyet a 63. § (5), (6) bekezdése szerint vette át.”

30. § A Jöt. 64. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A halasztott fizetési kötelezettség csökken azon dohánygyártmányra felragasztott adógye-
gye adó és általános forgalmi adó értékével, amely utáni felfüggesztett adógye-
gye kötelezettség alól a 13. § (2) bekezdés b)—f) pontja, valamint (8), (9) bekezdése alapján az adóraktár engedélyese véglegesen mentesül.”

31. § A Jöt. 66. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„66. § A dohánygyártmány a nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység keretében csak az adógye-
gye-
gye feltüntetett áron értékesíthető, attól eltérni nem lehet.”

32. § (1) A Jöt. 67. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az általános forgalmi adó alany az adógye-
gye-
gye ellátott dohánygyártmányok értékesítése tekintetében az áfa-törvény X. fejezetében foglalt számlaadási kötelezettségének olyan módon tesz eleget, hogy ezen termékértékesítéséről kibocsátott számlában, egyszerűsített számlában és számlát helyettesítő okmányban nem tüntethet fel áthárított általános forgalmi adót, felszámított általános forgalmi adó-mértéket és az áfa-törvény 44. §-ának (2) bekezdése szerinti százalékkértéket, továbbá — a nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység keretében végzett termékértékesítés kivételével — a termék megnevezése mellett tájékoztató adatként fel kell tüntetnie az értékesített dohánygyártmány adógye-
gye-
gye-n szereplő kiskereskedelmi eladási árat is.”

(2) A Jöt. 67. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az általános forgalmi adó alany az adójeggyel ellátott dohánygyártmányok értékesítése tekintetében — az áfa-törvény VIII. fejezetének alkalmazásában — adólevonásra jogosító termékértékesítést végez, és — az áfa-törvény X. fejezetének alkalmazásában — az adójeggyel ellátott dohánygyártmányok értékesítéséből származó, az általános forgalmi adót nem tartalmazó ellenérték az áfa-törvény 48. § (4) bekezdésének *a*) pontjában meghatározott összesített adóalapba tartozónak tekinthető.”

33. § (1) A Jöt. 68. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 36. § (1) bekezdésében megnevezett ásványolajtermékkel, továbbá a 3814 vámtarifaszám alá tartozó oldószerkeverékekkel, hígítóval — kivéve a 2710 00 25 vámtarifaszám alá tartozó, 500 milliliter vagy annál kisebb kiszerezésben előállított benzint, illetve a 3811 vámtarifaszámú adalékanyagot és a 3814 vámtarifaszámú oldószerkeveréket, hígítót 20 liter vagy annál kisebb kiszerezésben —, a 41. § (3) bekezdésében említett fűtőolajjal és az ásványolajon kívüli egyéb jövedéki termékkel (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban az előbbiekkkel együtt: jövedéki termék) szabadforgalomban kereskedni, e jövedéki terméket exportálni és importálni az e törvényben meghatározott engedéllyel lehet.”

(2) A Jöt. 68. §-a (2) bekezdésének 1., 2. és 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) E törvény alkalmazásában:]

„1. *jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység:*

a) a 41. § (3) bekezdésében megjelölt fűtőolaj értékesítés céljából történő beszerzése, készletezése és értékesítése,

b) a 36. § *a), b), f), g)* pontja szerinti és a 2710 00 51, 2710 00 66 01, 2710 00 67 01, 2710 00 68 01 vámtarifaszám alatti jövedéki termékeknek (a továbbiakban: üzemanyagok) nem üzemanyagotöltő állomáson, a 2710 00 66 02, 2710 00 67 02, 2710 00 68 02 vámtarifaszámú tüzelőolajnak nem kiskereskedelmi tárolótelepen vagy nem üzemanyagotöltő állomáson történő értékesítése,

c) a szabadforgalomba bocsátott, az *e* bekezdés *a)* és *b)* pontjában nem említett egyéb jövedéki termék belföldön történő beszerzése, készletezése és továbbforgalmazók részére történő továbbértékesítése,

d) a szabadforgalomba bocsátott ásványolajtermék bértárolása,

e) a 3814 vámtarifaszámú oldószerkeverékek, hígítók kiszerezés céljából történő beszerzése, kiszerezése, értékesítése;

2. *nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység:* a szabadforgalomba bocsátott jövedéki terméknek nem az 1. pont szerinti jövedéki engedélyes kereskedelmi vagy nem a 3. pont szerinti exporttevékenység keretében történő beszerzése, készletezése és értékesítése;

3. *export- és importtevékenység:* az a tevékenység, amely keretében a személy jövedéki terméknek a behozatalát vagy kivitelét saját nevében végzi, ide nem értve a 9. § (2) bekezdésében foglalt adómentes termék behozatalát, a jövedéki termék nem kereskedelmi forgalomban történő kivitelét, illetve a vámtörvény 77. §-ának (7) bekezdésében meghatározott jogcímen ideiglenes behozatalban vámkezelt jövedéki termék vámáru kiállításra történő behozatalát, továbbá az átviteli rendeltetésű (tranzit) jövedéki terméknek belföldön történő átszállítását;”

34. § (1) A Jöt. 69. §-a (2) bekezdésének felvezető mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A jövedéki engedélyre jogosult — a (14) bekezdésben foglalt eltéréssel — az a személy;”

(2) A Jöt. 69. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Ha az importáló kizárólag olyan jövedéki terméket importál, amelynek adómentes beszerzésére keretengedéllyel rendelkezik, vagy a 3814 vámtarifaszámú oldószerkeveréket, hígítót adómentes felhasználóként termék-előállítás céljára importálja, jövedéki biztosítékot csak a keretengedélyhez kapcsolódóan kell nyújtania.”

(3) A Jöt. 69. §-a a következő (14) bekezdéssel egészül ki:

„(14) Ha a jövedéki engedélyt a 3814 vámtarifaszámú oldószerkeverékek, hígítók kiszerezésére kérik, a jövedéki engedélyt a 26. és a 27. §-ban foglalt rendelkezések értelemszerű alkalmazásával kell benyújtani, illetve lehet kiadni azzal, hogy a 26. § (6) bekezdése szerint nyújtandó jövedéki biztosíték meghatározásánál a 36. § (1) bekezdésének *b)* pontja szerinti adómértéket kell figyelembe venni, és a jövedéki biztosítékot legalább 1 millió forint, de legfeljebb 100 millió forint összegben kell teljesíteni. A kiszerezés céljából beszerzett oldószerkeverék, hígító mennyiségével a 28. § rendelkezéseinek értelemszerű alkalmazásával kell a jövedéki engedélyesnek a vámhatóság felé elszámolnia.”

35. § A Jöt. 70. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jövedéki engedélyes kereskedő jövedéki terméket — a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel — csak adóraktárból (ideértve a megszünt adóraktárt a megszűnését követő 30 napig), jövedéki engedélyes kereskedőtől vagy jövedéki engedéllyel rendelkező importálótól szerezhet be, ilyen terméket tarthat készleten és értékesíthet tovább. A 3814 vámtarifaszámú oldószerkeverék, hígító beszerezhető továbbá az annak gyártására keretengedéllyel rendelkező adómentes felhasználótól is.”

36. § (1) A Jöt. 71. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jövedéki engedélyes kereskedőnek a beszerzett, az értékesített és a készleten lévő jövedéki termék eredetét,

származását hitelt érdemlően igazolnia kell. Az alkoholderméket — kivéve az 5,5 térfogatszázaléknál alacsonyabb alkoholtartalmú, fémdoboz csomagolású terméket — csak zárjeggyel és 2 liter űrtartalmat el nem érő göngyölegben, illetve a dohánygyártmányt csak adójeggyel szerezhethi be, értékesítheti, készletezheti, illetve alkoholderméket — kivételesen — 2 liter vagy azt meghaladó űrtartalmú göngyölegben az 50. § (10) bekezdésének rendelkezése szerint forgalmazhat.”

(2) A Jöt. 71. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A jövedéki engedélyes kereskedő dohánygyártmány, alkoholdermék, pezsgő, köztes alkoholdermék és sör árukészletének továbbforgalmazók részére, gépjárműről történő helyszíni értékesítése, kiszolgálása (a továbbiakban: terítőjárat) a külön jogszabályban meghatározott rendelkezések szerint megengedett.”

(3) A Jöt. 71. §-a (6) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(6) A jövedéki engedélyes kereskedő a raktárhelyiségét, illetve tárolótartálya telephelyét nem jövedéki engedélyes kereskedelmi elárusítóhelyként akkor használhatja, ha]

„*b*) a nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenysége keretében a jövedéki terméket — ha törvény másként nem rendelkezik — a 72. § (11) bekezdésében meghatározott kereskedelmi mennyiség elérése esetén csak olyan számla vagy egyszerűsített számla kibocsátásával értékesíti, amely az áfa-törvényben előírt adatokon kívül a „Továbbértékesítés esetén a jövedéki termék származásának igazolására nem alkalmas” szöveget tartalmazza, továbbá — készpénzzel vagy készpénz-helyettesítő fizetőszerkezettel történő fizetés esetén — a vevő a számla átvételét aláírásával és — intézményi, nem lakossági felhasználó esetén — cégbélyegzőjének lenyomatásával, illetve az adóazonosító jelének vagy számának feltüntetésével igazolja;”

37. § (1) A Jöt. 72. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A nem jövedéki engedélyes kereskedő jövedéki terméket csak adóraktárból, jövedéki engedéllyel rendelkező kereskedőtől és importálótól, — a 3814 vámtarifaszámú oldószerkeveréket, hígítót, továbbá az annak gyártására keretengedéllyel rendelkező adómentes felhasználótól is —, valamint a 70. § (2) bekezdése rendelkezésének értelemszerű alkalmazásával szerezhethet be.”

(2) A Jöt. 72. §-ának (10) bekezdése a következő befűző mondatokkal egészül ki:

„*Az a*) és *b*) pontban előírtaknak megfelelő számla kibocsátása történhet a vásárlás időpontjától eltérő időpontban is, amennyiben az ellenérték kiegyenlítése készpénzkímélő fizetőszerkező (üzemanyagkártya) használatával történik, vagy a vevő és az eladó közötti szerződésben az időszakonkénti, a vásárlás időpontjától eltérő időpontú gyűjtőszámla kibocsátásában és pénzügyi teljesítésben állapodtak meg. A jövedéki termék eredetének igazolására szolgáló bizonylat a készpénz-

kímélő fizetőszerkező használata esetén a nyugta és a kártyael-fogadási bizonylat, valamint az üzemanyagkártya, a szerződés alapján utólag történő számlázás és pénzügyi teljesítés esetén a nyugta és — a jogszabályban külön szabályozott adattartalmú — szállítólevél.”

(3) A Jöt. 72. §-a (11) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(11) E törvény alkalmazásában kereskedelmi mennyiségűnek:]

„*a*) az ásványolajtermékek motorbenzinből a gépjármű üzemanyagtartályán kívül 40 litert, egyéb benzinből 20 litert, petróleumból 50 litert, gázolajból a gépjármű és erőgép üzemanyagtartályán kívül 100 litert, tüzelőolajból 3500 litert;”

(4) A Jöt. 72. §-ának (15) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(15) A repülőgépek kiszolgálását végző üzemanyag-töltő állomások tárolótartályából kizárólag a hatályos magyar szabványnak megfelelő 2710 00 51 vámtarifaszámú üzemanyag petróleum és a 2710 00 26 vámtarifaszámú repülőbenzin, és csak kútoszlopon keresztül értékesíthető. Egyéb üzemanyag-töltő állomás tárolótartályából kizárólag a hatályos magyar szabványnak megfelelő, a 36. § (1) bekezdés *a*) pontja alatti, továbbá a 2710 00 36 vámtarifaszámú motorbenzin, a 36. § (1) bekezdés *f*) pontja alatti üzemanyagcélú cseppfolyósított gáz, illetve a 2710 00 66 01 vámtarifaszámú gázolaj, a 2710 00 66 02, 2710 00 67 02 vámtarifaszámú tüzelőolaj, és csak kútoszlopon keresztül értékesíthető. Nem vonatkozik ez a rendelkezés arra az esetre, ha az üzemanyag-töltő állomás tartályában kétféle üzemanyag véletlen keveredésével keletkezett ásványolajterméket megsemmisítés céljából adóraktárba szállítanak (értékesítenek).”

(5) A Jöt. 72. §-ának (17) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(17) A nem jövedéki engedélyes kereskedő alkoholderméket, sört, pezsgőt, köztes alkoholderméket és dohánygyártmányt alkalmi rendezvényen üzemhelyiségen kívül az értékesítés helye szerint illetékes vámhatósághoz történt előzetes — három munkanappal korábbi — bejelentése alapján is árusíthat, ha ehhez az egyéb jogszabályokban meghatározott engedélyekkel is rendelkezik.”

38. § A Jöt. 76. §-ának (2) bekezdése a következő *d*) ponttal egészül ki:

[(2) Az (1) bekezdés alá tartozónak kell tekinteni]

„*d*) a vámmentesen vámkezelt zárjegy nélküli alkoholdermék és adójegy nélküli dohánygyártmányt, amennyiben azt értékesítik.”

39. § (1) A Jöt. 77. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A desztilláló berendezés jogosulatlan előállítás, értékesítése vagy birtokolása első alkalommal legalább

20 ezer, de legfeljebb 200 ezer forintig terjedő, ismétlődés esetén az előző alkalommal kiszabott jövedéki bírság összegének kétszereséig terjedő jövedéki bírsággal büntetendő.”

(2) A Jöt. 77. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Dohánygyártmány előállítására alkalmas gép vagy egyéb eszköz jogosulatlan előállítása, birtoklása, értékesítése legalább 20 ezer forint, legfeljebb 100 ezer forint jövedéki bírsággal büntetendő.”

40. § A Jöt. 78. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az a kereskedő, aki olyan jövedéki termékkel kereskedik, amely után az adót kétséget kizáróan megfizették, de a 66., 70—72. §-ban előírt egyéb rendelkezéseket nem tartja be vagy megsérti, legalább 50 ezer forint, legfeljebb 500 ezer forint jövedéki bírsággal büntethető.”

41. § A Jöt. 79. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Nem kell alkalmazni az (1) bekezdésben foglalt intézkedést, amennyiben a jövedéki termék mennyisége, amelyre az (1) bekezdésben említett jogsértést elkövették, nem éri el a 72. § (11) bekezdésében meghatározott kereskedelmi mennyiséget.”

42. § A Jöt. 82. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az e fejezet különböző §-aiban meghatározott jogkövetkezmények együttesen is megállapíthatók, ha azonban adófizetési kötelezettség elmulasztása miatti jogsértéssel összefüggésben jövedéki bírság és adóbírság is kiszabható, jogkövetkezményként a súlyosabb joghátrányt kell megállapítani.”

43. § A Jöt. 85. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A 7. § 18. és 19. pontjában említett időszakok számításánál figyelembe kell venni a törvény hatálybalépése előtt a Jszt. szerinti jövedéki engedély alapján végzett termelési tevékenységet, a Fat. és a Jszt. szerint adott mentesítéssel végzett beszerzést, illetve a Jszt. alapján kiadott jövedéki bírságot is.”

44. § A Jöt. 89. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(1) Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben határozza meg]*

„*a*) a mezőgazdasági termékek előállításához a külterületi szántó, kert, gyümölcsös, gyeplő, halastó és erdőművelési ágakban a mezőgazdasági felhasználó részére hektáronként, a szarvasmarha tenyésztéséhez a tehén éves átlaglétszámára

vetítve a gázolaj jövedéki adójából 49,20 Ft/liternek a visszatérítését, a visszatérítés feltételeit és szabályait,

1. a szántó művelési ágban 90 liter/ha/év,
2. a kert, gyümölcsös, szőlő művelési ágban 200 liter/ha/év,
3. a gyeplő művelési ágban 12 liter/ha/év,
4. a halastó esetében 55 liter/ha/év,
5. az erdőfelújításhoz 90 liter/ha/év,
6. a szarvasmarha ágazatban 85 liter/db/év mértékig terjedően,”

45. § (1) A fogyasztási adóról és a fogyasztói árkiegészítésről szóló 1991. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Fat.) 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § A hivatkozással meghatározott

a) termékek vonatkozásában a Kereskedelmi Vámtarifa 1998. év január hónap 1. napján érvényes besorolási rendjét, *b*) szolgáltatások vonatkozásában a Központi Statisztikai Hivatal és a Szolgáltatások Jegyzékének (SZJ) az 1994. év szeptember hónap 15. napján érvényes besorolási rendjét kell irányadónak tekinteni. A besorolási rend ezt követő (időközi) változása az adókötelezettséget nem változtatja meg.”

(2) A Fat. 1. számú melléklete helyébe e törvény *melléklete* lép.

46. § (1) E törvény — a (2)—(4) bekezdésben foglalt eltéréssel — 1999. január 1-jén lép hatályba. Az adókötelezettségre vonatkozó rendelkezéseit azokra az esetekre kell először alkalmazni, amelyekben az adómegállapítási és/vagy adófizetési kötelezettség 1998. december 31-ét követően áll be.

(2) E törvény 32. §-ának (2) bekezdése a kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit az 1998. augusztus 31-ét követő termékértékesítés tekintetében lehet alkalmazni.

(3) E törvény 16. §-ának (2) bekezdése a kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit először az 1998. december 31-i zárókészlet megállapításánál kell alkalmazni.

(4) E törvény 37. §-ának (3) bekezdése a kihirdetése napján lép hatályba.

(5) Az oldószerkeverékek, hígítók kiszerezését végző azon személyek esetében, amelyek (akik)

a) ezen tevékenységüket e törvény kihirdetését megelőzően kezdték meg;

b) 1998. december 31-ig a jövedéki engedély iránti kérelmüket benyújtják,

az e törvény 33. §-a (3) bekezdésében előírt jövedéki engedély nélkül tevékenységüket 1999. február 28-ig folytathatják.

(6) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Jöt. 81. § (3) bekezdése hatályát veszti.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Melléklet
az 1998. évi LIX. törvényhez

„I. számú melléklet
az 1991. évi LXXVIII. törvényhez

**Azon termékek köre,
amelyek után fogyasztási adót kell fizetni**

Sor- szám	A termék megnevezése és vámtarifaszáma	Fogyasztási adó mértéke
1.	Nem ezüst nemesfémből készült termék, nemes kőből készült ékszer, csiszolt nemes kövek, nem ezüst nemesfém egyéb ékszerek és nem ezüst nemesfém termék és ékszeralkatrész:	35%
	7102 29	
	7102 39	
	7103 91	
	7103 99	
	7104 90	
	7113 19	
	7114 19 00 00	
	7116 20	
	7118 90 00 00	
	9613 20 10 99-ből	
	9613 20 90 99-ből	
	9613 30 00 99-ből	
	9613 80 00 99-ből	
	9614 20 80 99-ből	
	9614 90 00 99-ből	
2/a.	Személygépkocsi — a katalizátorral felszerelt és az elektromos üzemű személygépkocsi kivételével — 1600 cm ³ -ig	22%
	8703 21 10 01	
	8703 21 90 01	
	8703 21 90 03	
	8703 22 11 01	
	8703 22 19 01	
	8703 22 90 01	
	8703 22 90 03	
	8703 23 11 01	
	8703 23 19 01	
	8703 23 90 01	
	8703 23 90 07	
	8703 31 10 01	
	8703 31 90 01	
	8703 31 90 03	
	8703 32 11 01-ből	
	8703 32 19 01-ből	
	8703 32 90 01-ből	
	8703 32 90 05-ből	

Sor- szám	A termék megnevezése és vámtarifaszáma	Fogyasztási adó mértéke
2/b.	Személygépkocsi — a katalizátorral felszerelt és az elektromos üzemű személygépkocsi kivételével — 1601 cm ³ -től	32%
	8703 23 11 03	
	8703 23 11 05	
	8703 23 19 03	
	8703 23 19 05	
	8703 23 90 03	
	8703 23 90 05	
	8703 23 90 09	
	8703 23 90 11	
	8703 24 10 01	
	8703 24 90 01	
	8703 24 90 03	
	8703 32 11 01-ből	
	8703 32 11 03	
	8703 32 19 01-ből	
	8703 32 19 03	
	8703 32 90 01-ből	
	8703 32 90 03	
	8703 32 90 05-ből	
	8703 32 90 07	
	8703 33 11 01	
	8703 33 19 01	
	8703 33 90 01	
	8703 33 90 03	
2/c.	Katalizátorral felszerelt személygépkocsi 1600 cm ³ -ig, elektromos üzemű személygépkocsi	10%
	8703 21 10 02	
	8703 21 90 02	
	8703 21 90 04	
	8703 22 11 02	
	8703 22 19 02	
	8703 22 90 02	
	8703 22 90 04	
	8703 23 11 02	
	8703 23 19 02	
	8703 23 90 02	
	8703 23 90 08	
	8703 31 10 02	
	8703 31 90 02	
	8703 31 90 04	
	8703 32 11 02-ből	
	8703 32 19 02-ből	
	8703 32 90 02-ből	
	8703 32 90 06-ből	

Sor-szám	A termék megnevezése és vámtarifaszáma	Fogyasztási adó mértéke
2/d.	Katalizátorral felszerelt személygépkocsi 1600 cm ³ -től	20%
	8703 23 11 04	
	8703 23 11 06	
	8703 23 19 04	
	8703 23 19 06	
	8703 23 90 04	
	8703 23 90 06	
	8703 23 90 10	
	8703 23 90 12	
	8703 24 10 02	
	8703 24 90 02	
	8703 24 90 04	
	8703 32 11 02-ből	
	8703 32 11 04	
	8703 32 19 02-ből	
	8703 32 19 04	
	8703 32 90 02-ből	
	8703 32 90 04	
	8703 32 90 06-ből	
	8703 32 90 08	
	8703 33 11 02	
	8703 33 19 02	
	8703 33 90 02	
	8703 33 90 04	
3.	Pörköltkávé, valódikávé-kivonat	12%
	0901 21	
	0901 22	
	0901 90 90	
	1806 90 70 99-ből	
	2101 11 11 00	
	2101 11 19 00	
4.	Szőlőbor	11%
	2204 21 11-től 2204 21 94-ig,	
	2204 29 12-től 2204 29 94-ig,	
	ha az alkoholtartalmuk kizárólag erjedés útján keletkezett"	

1998. évi LX. törvény

az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról*

1. § Az illetékekről szóló, többször módosított 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 21. §-ának (5) és (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

* A törvényt az Országgyűlés az 1998. november 10-i ülésnapján fogadta el.

„(5) Az olyan magánszemély lakástulajdon (tulajdoni hányad) vásárlása esetén,

a) aki a másik lakástulajdonát (tulajdoni hányadát) a vásárlás időpontjától számítva legfeljebb egy évvel korábban eladta, vagy

b) aki a másik lakástulajdonát (tulajdoni hányadát) a vásárlás időpontját követő legfeljebb egy éven belül eladja,

az illeték alapja a vásárolt és eladott lakástulajdon (tulajdoni hányad) — terhekkel nem csökkentett — forgalmi értékének különbözete. Ez a rendelkezés csak akkor alkalmazható, ha az a) pontban meghatározott esetben a vásárlás időpontjában a magánszemély tulajdonában a vásárolt lakástulajdonon kívül más lakástulajdon (tulajdoni hányad) nincs, illetve a b) pontban meghatározott esetben a vásárlás időpontjában a vásárolt lakáson felül legfeljebb csak egy lakástulajdona van. Az e bekezdés szerinti vásárlás napjától számított 5 éven belül újabb vétel esetében ez a kedvezmény nem vehető igénybe.”

„(7) Az (5) bekezdésben említett adásvételnél a vevő az ott említett másik lakástulajdona eladását a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére alkalmas adásvételi szerződés másolatával vagy más megfelelő módon köteles igazolni. Ezzel egyidejűleg kell nyilatkoznia arról is, hogy a vásárláskor az (5) bekezdésben foglalt feltételeknek megfelelt.”

2. § Az Itv. 23/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„23/A. § (1) Ingatlan tulajdonjogának cégjegyzék, illetve vállalkozói igazolvány alapján az illetékkötelezettség keletkezésekor a főtevékenysége szerint ingatlanforgalmazásra jogosult vállalkozó, ha a vagyonszerzés illetékkiszabásra bejelentésekor tett nyilatkozata szerint az ingatlant továbbadás céljából vásárolta, és az illetékkötelezettség keletkezésekor ingatlanok pénzügyi lízingjét főtevékenységként végző vállalkozó, ha a vagyonszerzés illetékkiszabásra bejelentésekor tett nyilatkozata szerint az ingatlant pénzügyi lízingbeadás céljából vásárolta (a továbbiakban együtt: vállalkozó), továbbá az ingatlanalap által történő megszerzésekor az illeték mértéke az ingatlan — terhekkel nem csökkentett — forgalmi értékének 2%-a.

(2) A főtevékenységként folytatott ingatlanforgalmazást a vállalkozó cégbizonyítvánnyal, illetve vállalkozói igazolvánnyal, az ingatlanalap-kezelői tevékenységre jogosultságot az alapkezelő az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet által kiadott engedéllyel igazolja.

(3) A vállalkozó azt a tényt, hogy az ingatlanok pénzügyi lízingjét főtevékenységként végzi, a tevékenység statisztikai jelzőszámával, az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet engedélyével és a Magyar Lízingszövetségnek a vállalkozó nettó árbevételéről, illetőleg annak megoszlásáról kiállított nyilatkozatával igazolja.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott illetéket fizeti ingatlanszerzése után az illetékkötelezettség keletkezésekor

ingatlan- és gépjármű pénzügyi lízinget egyaránt folytató vállalkozó is, ha a vagyonszerzés illetékkiszabásra bejelentésekor tett nyilatkozata szerint az ingatlant pénzügyi lízingbeadás céljából vásárolta, feltéve, hogy nettó árbevételének legalább 75% -a e két tevékenységből származik.

(5) Ha az (1) bekezdésben meghatározott céllal megszerzett ingatlant az ingatlanforgalmazást végző vállalkozó a vagyonszerzés illetékkiszabásra bejelentésétől számított két éven belül nem adja el és ennek megtörténtét — legkésőbb a határidő elteltét követő 15 napon belül — a tulajdonosváltozás ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséről szóló határozattal (ennek hiányában az ingatlan-nyilvántartási eljárás megindítását a tulajdoni lapon feltüntetett széljeggyel) nem igazolja, illetőleg ha az ingatlanok pénzügyi lízingbeadásával foglalkozó vállalkozó a fenti határidőn belül a lízingbeadás tényét szerződéssel nem igazolja; az illetékhivatal a vagyonszerzésre a 19. § (1) bekezdés, illetve 21. § (1) bekezdés alapján egyébként fizetendő és az (1) bekezdés szerint megállapított illeték különbözetének kétszeresét a vállalkozó terhére pótlólag előírja.”

3. § Az Itv. 24. §-ának (1)—(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Gépjármű tulajdonjogának megszerzése esetén az illeték mértéke a hajtómotor hengerűrtartalmának minden cm³-e után 10 forint, kizárólag elektromos hajtómotorral ellátott gépjármű esetén a hajtómotor teljesítményének minden megkezdett 1 kW-ja után 400 forint.

(2) Pótkocsi tulajdonjogának megszerzéséért, ha a pótkocsi megengedett legnagyobb össztömege a 2500 kg-ot nem haladja meg 5000 forint, minden más esetben 12 000 forint illetéket kell fizetni.”

4. § (1) Az Itv. 26. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (6) és (7) bekezdés számozása (7) és (8) bekezdésre változik:

„(6) Az illetékkötelezettség keletkezésekor a 35. életévét be nem töltött fiatal első lakástulajdonának (tulajdoni hányadának) megszerzése esetén az egyébként fizetendő illeték 50% -ig terjedő, de legfeljebb 40 000 forint kedvezményre jogosult, ha az egész lakástulajdon forgalmi értéke a 8 millió forintot nem haladja meg. Ilyen forgalmi értékű lakás részaránytulajdonának megszerzése esetén a vagyonszerzőt a szerzett tulajdoni hányaddal arányos mértékű kedvezmény illeti meg.”

(2) Az Itv. 26. §-a a következő (9) és (10) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A (6) bekezdés alkalmazásában első lakástulajdont szerzőnek az minősül, akinek nincs és nem is volt lakástulajdona, lakástulajdonban 50%-ot elérő tulajdoni hányada, lakástulajdonhoz kapcsolódó, az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyoni értékű joga. A kedvezményre jogosultság megállapításánál figyelmen kívül kell hagyni az özvegyi haszonélvezeti joggal terhelt, továbbá az olyan lakástulajdont, amelyet nagykorú vagyonszerző esetén a

nagykorúság elérését megelőzően idegenítettek el. A feltételek fennállásáról a szerző félnek a vagyonszerzés illetékkiszabásra bejelentésekor írásban kell nyilatkoznia.

(10) A 26. § (1) bekezdés a) pontjában, valamint a 26. § (9) bekezdésében meghatározott nyilatkozattételre előírt határidő elmulasztása esetén az illetékkedvezmény nem adható meg.”

5. § Az Itv. 29. §-ának (1)—(3) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az első fokú államigazgatási eljárásért — ha e törvény melléklete másként nem rendelkezik — 1500 forint illetéket kell fizetni (általános tételű eljárási illeték).

(2) Az első fokú államigazgatási határozat elleni fellebbezés illetéke — ha e törvény melléklete másként nem rendelkezik, és a fellebbezési eljárás tárgyának értéke pénzben megállapítható — a fellebbezéssel érintett, vagy a fellebbezésben vitatott összeg minden megkezdett 10 000 forintja után 200 forint, de legalább 3000 forint, legfeljebb 300 000 forint. Ha a fellebbezési eljárás tárgyának értéke pénzben nem állapítható meg, a fellebbezés illetéke 3000 forint.

(3) A felügyeleti intézkedést kezdeményező kérelem illetéke 7000 forint. A megfizetett illeték visszatérítésére a 32. § rendelkezései az irányadók.”

6. § (1) Az Itv. 33. §-a (2) bekezdésének 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(...*tárgyuknál fogva illetékmentes eljárások:*)

„4. a születéssel, a házasságkötéssel, az örökbefogadással, tartással, gondozással és a halálessel kapcsolatos, továbbá a nemzeti és etnikai kisebbségek anyakönyvi adatainak első ízben történő kijavításával kapcsolatos eljárás, kivéve

a) a magyar állampolgár, illetőleg Magyarországon lakó hontalan külföldön történő házasságkötéséhez szükséges irat;

b) a nem magyar állampolgár Magyarországon történő házasságkötéséhez szükséges irat, továbbá

c) az anyakönyvi kivonat kiállítása;

d) az ingatlan-nyilvántartási eljárás;”

(2) Az Itv. 33. §-a (2) bekezdésének 5. pontja a következő g) alponttal egészül ki:

(5. az anyakönyvi kivonat kiállítása az alábbi esetekben illetékmentes, ha)

„g) a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló törvény alapján kijavított anyakönyvi adatokról az érdekelt részére első ízben”

(*történik a kiállítása.*)

(3) Az Itv. 33. §-a (2) bekezdésének 30. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(...*tárgyuknál fogva illetékmentes eljárások:*)

„30. az adóhatóság által az adózó adószámlájának egyenlegéről készített értesítés tárgyában hozott határozat elleni jogorvoslati eljárás.”

7. § Az Itv. 39. §-a (3) bekezdésének *b)* és *c)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a következő *d)* ponttal egészül ki:

[*Ha az eljárás tárgyának értéke az (1) bekezdésben foglaltak szerint nem állapítható meg, és ha törvény másként nem rendelkezik, az illeték számításának alapja]*

„*b)* a Fővárosi Bíróság és a megyei bíróság előtt:

— első fokon indult peres eljárásban 300 000 forint, nemperes eljárásban pedig 170 000 forint,

— fellebbezési eljárásban, peres eljárás esetén 200 000 forint, nemperes eljárásban pedig 120 000 forint;

c) az ítéletábla előtt:

— fellebbezési eljárásban, peres eljárás esetén 400 000 forint, nemperes eljárásban 250 000 forint;

d) a Legfelsőbb Bíróság előtt:

— fellebbezési eljárásban 500 000 forint,

— felülvizsgálati eljárásban 600 000 forint.”

8. § (1) Az Itv. 43. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti eljárás illetéke — ha törvény másként nem rendelkezik és a határozat nem adó-, illeték-, adójellegű kötelezettséggel, társadalombiztosítási járulék- vagy vámkötelezettséggel kapcsolatos — 10 000 forint.”

(2) Az Itv. 43. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A Pp. 349. §-ában meghatározott munkaügyi perek illetéke — ha az eljárás tárgyának értéke nem állapítható meg — 5000 forint.”

(3) Az Itv. 43. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Bármely bíróság előtt az általános meghatalmazás illetéke 10 000 forint.”

9. § (1) Az Itv. 45. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A cégbejegyzésre irányuló eljárás illetéke a létesítő okiratban, a társasági szerződésben, az alapító okiratban, illetve az alapszabályban megállapított vagyon (jegyzett tőke) értéke után:

a) jogi személy esetében 2% , de legalább 60 000 forint, legfeljebb 600 000 forint;

b) jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, illetve az *a)* pont alá nem tartozó egyéb cég esetén 2% , de legalább 20 000 forint, legfeljebb 200 000 forint;

c) induló vagyon nélkül alapítható cég esetén 10 000 forint;

d) külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe esetén 200 000 forint;

e) külföldi vállalkozás közvetlen kereskedelmi képviselője esetén 100 000 forint.”

(2) Az Itv. 45. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdésben nem említett egyéb eljárásért — a (4)—(6) bekezdésben foglaltak kivételével — 3000 forint illetéket kell fizetni.”

(3) Az Itv. 45. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a cégnyilvántartásba bejegyzett adatokra (jogokra, tényekre) vonatkozóan több rovatot is érintő változásokat egyidejűleg jelentenek be — az (5) bekezdésben foglalt eset kivételével — a bejelentett változások számától függetlenül 6000 forint illetéket kell fizetni.”

(4) Az Itv. 45. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A cég vagyonának (jegyzett tőkéjének) növelése (felemelése) esetében az (1) bekezdésben foglaltak szerint meghatározott illetéket a vagyon (a jegyzett tőke) növekedésének összege után kell kiszámítani, az illeték mértéke legalább 10 000 forint, az (1) bekezdés *a)* pontjában említettek esetében legfeljebb 600 000 forint, az (1) bekezdés *b)* pontjában említettek esetében pedig legfeljebb 200 000 forint. Ez az illeték magában foglalja az egyidejűleg bejelentett más változásokért fizetendő illetéket is.”

10. § Az Itv. 57. §-a (1) bekezdésének *m)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*Illetékmentes a polgári ügyekben:*)

„*m)* az önálló bírósági végrehajtónak az általa lefolytatott bírósági végrehajtási eljárással összefüggésben kezdeményezett eljárása.”

11. § Az Itv. 58. §-ának (5) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A 42. § (1) bekezdésének *c)* és *d)* pontjában említett eljárásoknál — amennyiben ennek feltételei egyébként fennállnak — a mérséklési kötelezettség csak a 42. § (2) bekezdése szerint kiegészített illetékre terjed ki.”

12. § Az Itv. 62. §-a (1) bekezdésének *b)* és *i)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(*A feleket jövedelmi és vagyoni viszonyaikra tekintet nélkül illetékfeljegyzési jog illeti meg:*)

„*b)* a személy életében, testi épségében vagy egészségében okozott, illetve a vagyonában bekövetkezett olyan kár megtérítése iránti igény esetén, amikor a személy élete, testi épsége vagy egészsége is veszélyeztetve volt;”

„*i)* a csődeljárásban, a felszámolási eljárásban, a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásában, ideértve az említett eljárások alatt a vagyonfelügyelő, a felszámoló, illetve a pénzügyi gondnok által indított bírósági eljárásokat is;”

13. § Az Itv. 80. §-ának (1) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

(...illeték visszatérítésének — a fizetésre kötelezett vagy jogutódja kérelmére — a következő esetekben van helye:)

„j) a felülvizsgálati eljárásban, ha a felülvizsgálati kérelem előterjesztését a Legfelsőbb Bíróság nem engedélyezte.”

14. § Az Itv. 87. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a törvény 21. § (5) bekezdésében meghatározott kedvezmény igénybevétele jogosulatlan volt, akkor az adott vagyonszerzésre irányadó általános szabályok szerint járó és a 21. § (5) bekezdésében meghatározott kedvezményes illetékalap figyelembevételével előírt illeték különbözetének háromszorosát kell a vagyonszerző terhére pótlólag előírni. Ha a 26. § (6) bekezdésében meghatározott kedvezmény igénybevétele jogosulatlan volt, akkor az igénybe vett kedvezmény összegének háromszorosát kell a vagyonszerző terhére pótlólag előírni.”

15. § Az Itv. 91. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ingatlan tulajdonjogának, valamint az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jognak a megszerzését (megszüntetését) a földhivatalhoz kell bejelenteni illetékkiszabásra az azt tartalmazó szerződés (okirat) benyújtásával. Az illetékkiszabás célját szolgáló bejelentést az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre irányuló kérelemmel kell teljesíteni. A kérelmet az erre a célra rendszeresített nyomtatványon kell benyújtani. Ha az illeték fizetésére kötelezett a kérelmet a külön jogszabályban meghatározott 30 napon túl nyújtja be, illetve bejelentési kötelezettségét elmulasztja, vagy hiányosan teljesíti, e törvény 82. §-ában említett mulasztási bírság megfizetésére kötelezhető.”

16. § Az Itv. 92. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A földhivatal az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés végett benyújtott szerződés (okirat) iktatószámmal ellátott és hitelesített másolatát az illetékkiszabáshoz szükséges és rendelkezésre álló egyéb iratokkal — ideértve a 26. § (9) bekezdésében meghatározott nyilatkozatot is — együtt az érkezését követő nyolc napon belül kísérfőjegyzékkel továbbítja az illetékhivatalhoz. A kísérfőjegyzék átadása történhet számítógépes adathordozón is.”

17. § Az Itv. 102. §-a (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„e) *forgalmi érték*:

az a pénzben kifejezett érték, amely a vagyontárgy eladás esetén az illetékkötelezettség keletkezésekor volt állapotában — a vagyontárgyat terhelő adósságok, továbbá az

ingatlanon a vagyonszerző javára az elidegenítéskor megszűnő bérleti jog figyelembevétele nélkül — árként általában elérhető;”

18. § Az Itv. melléklete e törvény *mellékletének* megfelelően módosul.

19. § A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kktv.) a következő 46/B. §-sal egészül ki:

„46/B. § (1) A közúti közlekedési igazgatási eljárás során a hatóság által — külön jogszabályban meghatározottak szerint — kiadott forgalmi engedélyért, törzskönyvért, érvényesítő címkéért és azok pótlásáért igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.

(2) Felhatalmazást kap a belügyminiszter és a közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter, hogy a pénzügyminiszterrel egyetértésben az (1) bekezdésben meghatározott díj fizetésére kötelezettek körét, a fizetési kötelezettség mértékét, beszedésének módját, a kedvezmények, mentességek körét együttes rendeletben szabályozza.”

20. § (1) Ez a törvény 1999. január 1-jén lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépés napjától illetékkiszabásra bejelentett vagy más módon az illetékhivatal tudomására jutott vagyonszerzési ügyekben, valamint kezdeményezett elsőfokú, illetve jogorvoslati eljárásokban kell alkalmazni.

(2) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Itv. 4. §-a (1) bekezdésének második mondatából a „kivéve, ha a törvény szerint a szerződő felet terhelő illeték megfizetését a 27. § (2) bekezdésében foglaltak alapján magára vállalta” mondatrészt, az Itv. 27. §-ának (2) bekezdése, továbbá az Itv. melléklete IX. címének 4. pontja, XI. címe és a XVIII. címének 11. pontja hatályát veszti, valamint az Itv. 33. § (2) bekezdésének 13. pontjában a „személyi igazolvány” kifejezés helyébe a „személyazonosító igazolvány” szövegrész lép. Egyidejűleg hatályát veszti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról rendelkező 1997. évi LXXII. törvény 37. §-ának (4) bekezdése.

(3) Ha a gépjárműnek öröklési illetékkötelezettség alá eső módon való megszerzése 1999. január 1-je előtt történik, akkor az ezt terhelő öröklési illeték megállapítására az öröklési illetékkötelezettség keletkezésekor hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

(4) Az, aki:

a) 1999. évben lakástulajdont vásárolt és 1998. évben egy másik lakástulajdont adott el, vagy

b) 1998. évben lakástulajdont vásárolt és 1999. évben egy másik lakástulajdont ad el,

az Itv. 1998. december 31-én hatályos 21. §-ának (5)—(8) bekezdése szerinti kedvezményre jogosult, feltéve, hogy a vagyonszerzés körülményei az említett rendelkezésekben foglalt valamennyi feltételnek megfelelnek.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Melléklet
az 1998. évi LX. törvényhez

1. Az Itv. melléklete I. címének 1. pontja a következők szerint módosul:

„1. A becsületsértés és a magánlaksértés miatt indult szabálysértési eljárás illetéke 1200 forint, a fellebbezés, illetve a kifogás illetéke 2500 forint.”

2. Az Itv. melléklete III. címének 1. és 2. pontja a következők szerint módosul:

„1. Az igazságügy-miniszter által külföldi használatra az ország területén hatályban levő vagy hatályban volt jogszabályról kiállított bizonyítvány illetéke annyiszor 800 forint, ahány jogszabályszakasról (§-ról) a bizonyítványt kiállították.

2. A joggyakorlatról kiállított 1. pontban említett bizonyítvány illetéke 3000 forint.”

3. Az Itv. melléklete IV. címének 1. és 2. pontja a következők szerint módosul:

„1. Az államigazgatási eljárásban készített hitelesített vagy hitelesítetlen másolat, illetőleg kivonat illetéke — ha e melléklet kivételt nem tesz — oldalanként magyar nyelvű másolat esetében 100 forint, idegen nyelvű másolat esetében 200 forint. A nem hitelesített fénymásolat illetéke oldalanként 100 forint.

2. Az eredeti jegyzőkönyvvel egyidejűleg átütéssel készült jegyzőkönyv-másolat illetéke oldalanként 50 forint, de legalább 200 forint.”

4. Az Itv. melléklete IV. címének 5. pontja a következők szerint módosul:

„5. A már egyszer hitelesített másolatra, kivonatra vezetett olyan záradék, amely azt bizonyítja, hogy az eredeti iraton változás nem történt, vagy azt kiegészítik, 500 forint illeték alá esik.”

5. Az Itv. melléklete V. címének 1. pontja a következők szerint módosul:

„1. Az eljáró hatóság által készített fordítás illetéke oldalanként 500 forint.”

6. Az Itv. melléklete VI. címének 1. és 3. pontja a következők szerint módosul:

„1. Az eljáró hatóság által végzett hitelesítés illetéke, ha jogszabály kivételt nem tesz:

a) másolat, kivonat vagy fordítás után oldalanként 100 forint;

b) iraton levő aláírás után aláírásonként 300 forint;

c) külföldi használatra szánt iraton levő aláírásnak bármely hatóság, bíróság vezetője általi hitelesítése (közben-ső felülhitelesítése) esetében minden aláírás után 500 forint; az ilyen hitelesítésnek — a külügyminiszter kivételével — miniszter általi felülhitelesítése 1000 forint;”

„3. Az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda által végzett hitelesítés illetéke oldalanként 200 forint. Ezt az

illetéket kell fizetni a másodlat, a másolat és fénymásolat hitelesítéséért is.”

7. Az Itv. melléklete VII. címének 1. és 2. pontja a következők szerint módosul:

„1. Az állami levéltár által készített egyszerű vagy hiteles másolatért az alábbi illetéket kell fizetni:

a) az 1867. év előtti időből származó iratról kiállított másolat után oldalanként 200 forintot, de legalább 1000 forintot;

b) az 1867. évből vagy ennél későbbi időből származó iratról kiállított másolat után oldalanként 100 forintot, de legalább 500 forintot.

2. Az ügyfél által készített másolatnak és fénymásolatnak a levéltár által történő hitelesítéséért oldalanként 100 forint illetéket kell fizetni.”

8. Az Itv. melléklete VIII. címe a következők szerint módosul:

„Iskolai bizonyítvány — ideértve a felsőfokú oktatási intézmény által kiállított oklevelet is —, továbbá a tanfolyami bizonyítvány másolatának, másodlatának kiállításáért 1500 forint illetéket kell fizetni.”

9. Az Itv. mellékletének IX. címe és 7. pontja a következők szerint módosul:

„IX. Az útlevél és egyéb útiokmány kiadásával, valamint a bevándorlással kapcsolatos eljárás illetéke.”

„7. Az útlevélbe történő idegen nyelvű bejegyzésért — az 1—6. pontban meghatározott illetéken felül — 2000 forint illetéket kell fizetni.”

10. Az Itv. melléklete IX. címének 8. és 9. pontja a következők szerint módosul:

„8. Az útlevélhatósági eljárásban benyújtott fellebbezés illetéke 4000 forint.

9. Illetékmentes:

a) a diplomata-útlevél, a külügyi szolgálati útlevél és a szolgálati útlevél, valamint az ilyen útlevél érvényességének meghosszabbítása;

b) a határátlépési igazolvány.”

11. Az Itv. mellékletének X. címe a következő 2. ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi rendelkezés 1. pontja változik:

„2. A belügyminiszter által megváltoztatott név ismételt megváltoztatására irányuló kérelem illetéke 10 000 forint.”

12. Az Itv. melléklete XII. címének 1. pontja a következők szerint módosul:

„1. Új hajó lajstromozásakor, valamint a tulajdonjogban bekövetkezett változás bejegyzésekor az illeték alapja tengeri hajó esetén a bruttóregisztertonna, míg belvízi géphajó és gép nélküli hajó esetén a legnagyobb merüléshez tartozó vízkiszorítás után számított metrikus tonna.

Az illeték mértéke:

a) a tengeri hajó minden bruttóregisztertonnája után 800 forint;

b) a belvízi géphajó minden metrikus tonnája után 300 forint;

c) belvízi gép nélküli hajó minden metrikus tonnája után 75 forint.

Az a)–c) pontban foglalt illeték mértéke nem lehet kevesebb 10 000 forintnál.”

13. Az Itv. mellékletének XIII. címe a következők szerint módosul:

„1. Kérelemre indult eljárás illetéke

a) elvi vízjogi engedély esetén 2000 forint;

b) vízjogi létesítési és üzemeltetési engedély esetén, illetőleg bejelentési kötelezettség alá tartozó — a jogszabályban meghatározott — ügyekben 5000 forint;

c) engedély nélkül vagy engedélytől eltérően (megépített) vízimunka, vízilétesítmény fennmaradási engedélye esetén 8000 forint;

d) egyéb kérelemre indult eljárás esetén 5000 forint.

2. A fellebbezés illetéke:

a) e törvényeltérő rendelkezése hiányában az alapeljárás illetékének kétszerese;

b) csatornabírságot megállapító határozat esetén a fellebbezéssel megtámadott bírságösszeg minden megkezdett 1000 forintja után 50 forint, de legalább 5000 forint;

c) vízkészletjárulékot (késedelmi pótléket, mulasztási bírságot, adóbírságot) megállapító határozat esetén a vitatott összeg 6%-a, de legalább 5000 forint;

d) a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 29. §-ának (3) bekezdésében megállapított bírság kiszabása esetén a bírságösszeg 10%-a, de legalább 5000 forint;

e) első fokon hivatalból indult, vagy folytatott vízjogi kötelezettség megállapításával kapcsolatos egyéb, a b) és d) pontokban nem említett eljárásban hozott határozat esetén 3000 forint.”

14. Az Itv. mellékletének XIV. címe a következők szerint módosul:

„1. Az alapeljárás illetéke 2000 forint.

2. A fellebbezés illetéke:

a) kérelemre indult eljárásban és a hivatalból indult vagy folytatott eljárásban hozott határozat elleni fellebbezés esetén 4000 forint;

b) veszélyeshulladék-bírságot, zajbírságot, légszennyezési és szennyvízbírságot, továbbá természetvédelmi bírságot megállapító határozat esetén a fellebbezéssel megtámadott bírságösszeg minden megkezdett 1000 forintja után 50 forint, de legalább 5000 forint.”

15. Az Itv. mellékletének XV. címe a következők szerint módosul:

„1. Az építésügyi hatóságnál indított eljárásért, ha ez

a) telekalakítási engedélyre irányul

a/1. kettőnél több lakótelek kialakítása esetében telkenként 1000 forint,

a/2. üdülőtelek kialakítása esetében telkenként 4000 forint,

a/3. egyéb építési telek kialakítása esetében egész és megkezdett hektáronként 1200 forint,

a/4. külterületi földrészlet kialakítása esetében földrészletenként 1000 forint;

b) építési (bontási, felújítási, átalakítási, bővítési stb.), illetőleg használatbavételi vagy fennmaradási engedély kiadására irányul

b/1. lakóépület melléképületének építése (felújítása, helyreállítása, átalakítása, bővítése, elmozdítása és lebontása stb.), illetőleg használatbavétele vagy fennmaradása esetén 5000 forint;

b/2. elvi építési engedély, valamint kerítés és támfal építése (felújítása, helyreállítása, átalakítása, elmozdítása és lebontása stb.) vagy fennmaradása esetén 4000 forint;

b/3. a b/1. pontban nem említett épület építése (bontása, felújítása, átalakítása stb.), illetőleg használatbavétele vagy fennmaradása esetén 10 000 forint

illetéket kell fizetni.

2. Az 1. pont alá nem eső elsőfokú építésügyi hatósági eljárásért (pl. engedély érvényének meghosszabbítása), továbbá építésrendészeti hatósági intézkedés kéréséért 2000 forint, az építésügyi hatósági eljárásban igénybe vehető valamennyi fellebbezésért pedig 5000 forint illetéket kell fizetni.

3. Illetékmentes: a lakóház-(lakás-)építéssel kapcsolatos az 1. pont a/1. alpont alá nem eső telekalakítás, építési (elvi építési, felújítási, helyreállítási, átalakítási, bővítési, elmozdítási, lebontási) és használatbavételi engedély iránti elsőfokú eljárás.”

16. Az Itv. melléklete XVI. címének 5. pontja a következők szerint módosul:

„5. Az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésről szóló határozat ellen benyújtott fellebbezés illetéke 4000 forint. Egyebekben a földhivatali eljárásban előterjesztett fellebbezés illetékére a törvény 29. §-ának (2) bekezdésében foglaltak irányadók.”

17. Az Itv. mellékletének XX. címe a következők szerint módosul:

„Ingatlan tulajdonjogának a külön jogszabály szerinti külföldi jogi vagy természetes személy általi megszerzéséhez szükséges engedély iránt kezdeményezett eljárásért — ingatlanonként — 50 000 forint illetéket kell fizetni. Azon külföldi természetes személy, aki Magyarország területére állandó letelepedési engedéllyel rendelkezik és a magyar állampolgárság megszerzését kezdeményezte, lakástulajdonának megszerzéséhez szükséges engedély iránti eljárásért 10 000 forint illetéket köteles megfizetni.”

18. Az Itv. melléklete a következő XXI. címmel és rendelkezéssel egészül ki:

„XXI.

A hatósági bizonyítvány kiállítása iránti eljárás illetéke

1. A hatósági bizonyítvány kiállítása 1500 forint illeték alá esik. Ha egy beadványban több hatósági bizonyítványt kérnek, az első példány után 1500 forint, minden további, az első példánnyal azonos tartalmú hatósági bizonyítvány után 300 forint illetéket kell fizetni.

2. Ha egy eljárásban több ügyfél vesz részt, a hatósági bizonyítványért az 1. pont alapulvételével annyi illetéket kell fizetni, mint amennyi akkor járna, ha mindegyik ügyfél ügyében külön eljárás folyna. Ez a rendelkezés nem alkalmazható a 31. § (5) bekezdésének első mondatában meghatározott eljárás esetén.

3. Az anyakönyvi kivonat kiállítása iránti eljárás illetéke — kivonatonként — 1500 forint.”

19. Az Itv. melléklete a következő XXII. címmel és rendelkezéssel egészül ki:

„XXII.

A vízgazdálkodással kapcsolatos helyi önkormányzati hatósági eljárások illetéke

1. Kérelemre indult eljárások illetéke

a) közműpótló berendezés — a külön jogszabályban meghatározott talajvízkút, szennyvízszikkasztó — létesítésének, átalakításának, megszüntetésének engedélyezése esetén 2000 forint;

b) víziállás létesítésének, használatbavételének, továbbá fennmaradásának vagy átalakításának engedélyezése esetén 2000 forint;

c) szennyvíz-előtisztító berendezés létesítésének, átalakításának, illetve használatbavételének engedélyezése esetén 5000 forint.

2. A fellebbezés illetéke:

a) az alapeljárás illetékének kétszerese;

b) elsőfokon hivatalból indult, vagy folytatott eljárásban hozott határozat elleni fellebbezés esetén 3000 forint.”

1998. évi LXI. törvény

**a társasági adóról és az osztalékadóról szóló
1996. évi LXXXI. törvény módosításáról***

1. § (1) A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 4. §-a 9. pontjának a), c) és e) alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[E törvény alkalmazásában

9. beruházáshoz kapcsolódó adókedvezmény jogosultja: a beruházást üzembe helyező; a beruházás megkezdésének napja: az építési, szerelési naplóba történő első bejegyzés vagy a beruházás célját szolgáló első gép, berendezés, jármű átvételének napja; a beruházási és a térségi adókedvezmény vonatkozásában]

„a) gép: a Harmonizált Rendszer szerint (a továbbiakban: HR) 8401 vámtarifaszám (a továbbiakban: vtsz.), a HR 8405—8408, 8410—8430, 8432—8447, 8449—8465,

8467, 8468, 8474—8485, 8508, 8515, 8701, 8709, 8716 vtsz.-ok alá tartozó gépek, gépi berendezések, a HR 8501, 8502, 8504—8507, 8511—8513, 8530, 8531, 8535—8537, 8539, 8543—8548, 9006, 9405 vtsz.-ok alá tartozó villamos készülékek, a HR 8403 vtsz. alá tartozó kazán és a HR 8402 vtsz. alá tartozó gőzfejlesztő berendezés, valamint az összekapcsolásukkal összetett munkafolyamatot ellátó technológiai berendezés.”

„c) kereskedelmi szálláshely: a Központi Statisztikai Hivatal (a továbbiakban: KSH) Építményjegyzékben (a továbbiakban: ÉJ) az 544 termékjel alá sorolt épület.”

„e) infrastrukturális beruházás: a vasúti, közúti, vízi áru- és személyszállításához, ivóvíztermeléshez és -szolgáltatáshoz, szennyvíz- és hulladékkezelési, köztisztasági, valamint távközlési szolgáltatás ellátásához közvetlenül szükséges építmény- és gépberuházás (ÉJ 11, ÉJ 21, ÉJ 31, ÉJ 41, ÉJ 53, ÉJ 61, ÉJ 55-ből, ÉJ 71-ből, ÉJ 91-ből, illetve a HR 8401, 8405—8408, 8410—8430, 8432—8447, 8449—8465, 8467, 8468, 8474—8485, 8508, 8515, 8701, 8709, 8716 vtsz.-ok alá tartozó gépek, gépi berendezések, a HR 8501, 8502, 8504—8507, 8511—8513, 8530, 8531, 8535—8537, 8539, 8543—8548, 9006, 9405 vtsz.-ok alá tartozó villamos készülékek, a HR 8403 vtsz. alá tartozó kazán és a HR 8402 vtsz. alá tartozó gőzfejlesztő berendezés);”

(2) A Tao. 4. §-ának 28. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„28. külföldön tevékenységet végző: az a belföldön bejegyzett, belföldi székhellyel rendelkező korlátolt felelősségű társaság, részvénytársaság, amely az adóévben folyamatosan megfelel az a)–f) alpontokban megjelölt valamennyi feltételnek, azaz

a) rendelkezik a pénzügyminiszter vámszabadterületi társaságokat megillető kedvezményeket biztosító — 1992. december 31. napját követően megadott — engedélyével, vagy amelyet 1996. december 31. napjáig a pénzügyminiszter, ezt követően az állami adóhatóság a b)–f) alpontokban foglalt feltételek együttes fennállására tekintettel nyilvántartásba vett, és e nyilvántartásból — a társaság kérelmére vagy a feltételek bármelyikének való meg nem felelés miatt — nem törölt,

b) kizárólag olyan kereskedelmi tevékenységet végez, amelynek során a vele szerződő fél nem minősül belföldi személynek, és a teljesítés helye a szerződés szerint és ténylegesen is külföld és/vagy kizárólag olyan (a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény alapján pénzügyi szolgáltatásnak vagy kiegészítő pénzügyi szolgáltatásnak nem minősülő) szolgáltatást nyújt, amelynek teljesítési helye az általános forgalmi adóról szóló törvény előírása szerint külföld,

c) belföldi államigazgatási és bírósági eljárásban képviselével kizárólag belföldi ügyvédet bíz meg, valamint együttesen, a társaság vezető tisztségviselőinek, felügyelő bizottsága tagjainak és alkalmazottainak többsége a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint belföldi ille-

* A törvényt az Országgyűlés az 1998. november 10-i ülésnapján fogadta el.

tőségűnek minősülő magánszemély, továbbá könyvvizsgálati kötelezettségének belföldön bejegyzett könyvvizsgáló által tesz eleget,

d) a belföldi hitelintézetnél vezetett bankszámlájáról teljesíti a székhelye és telephelye fenntartásához szükséges kiadásait és a vezető tisztségviselője, felügyelő bizottsága tagja, alkalmazottja, ügyvédje és könyvvizsgálója részére történő kifizetéseket, valamint az államháztartás alrendszerei részére fizetendő kötelezettségeit,

e) a társaság és tagja (részvényese) — ha részvénytársaság — kizárólag névre szóló részvényt bocsátott ki, továbbá a társaságnak és tagjának (részvényesének) sem közvetlenül, sem közvetve nincs más belföldi gazdasági társaságban, szövetkezetben, közhasznú társaságban vagy egyesülésben részesedése, valamint a társaság tagjának (részvényesének) nincs belföldön telephelye, kereskedelmi képvisellete,

f) a társaságnak nincs belföldi személytagja (részvényese), továbbá a társaság tagjának (részvényesének) a tagjai (részvényesei) között sincs belföldi személy, illetve — ha a társaság tagja (részvényese) nyilvánosan működő részvénytársaság — a tag (részvényes) jegyzett tőkéjének legfeljebb három százalékát képviselő részvény van belföldi személy(ek) tulajdonában;”

(3) A Tao. 4. §-ának 28/a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„28/a) országos érdekképviselői szervezet: az a társadalmi szervezetként bírósági nyilvántartásba vett társadalmi szervezetek szövetsége, amelynek tagjai alapszabályuk szerint a munkavállalók vagy a munkáltatók érdekeit képviselik, feltéve, hogy a szövetségnek vagy a tagjának legalább tíz, különböző megyében működő, jogi személyiséggel rendelkező szervezeti egysége van;”

(4) A Tao. 4. §-a a következő 37. ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„37. vámtarifaszám: a Kereskedelmi Vámtarifa kihirdetéséről szóló, 1998. június 30-án hatályos jogszabályban meghatározott besorolási szám.”

2. § A Tao. 5. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A társasági adóbevallást magyar nyelven, forintban kell elkészíteni. A beszámolót, könyvvezetést konvertibilis devizában készítő adózó a társasági adóbevallás adatait a Magyar Nemzeti Bank hivatalos — az adóév utolsó napján érvényes — devizaárfolyamának alapulvételével számítja át forintra. Olyan külföldi pénznem esetében, amelynek nincs a Magyar Nemzeti Bank által jegyzett árfolyama, a Magyar Nemzeti Bank által az adóév utolsó napjára vonatkozóan közzétett, USA dollárban megadott árfolyamot kell a forintra történő átszámításkor figyelembe venni. Ugyanígy kell eljárni minden más esetben, ha az átszámításra a számviteli törvény előírása nem vonatkozik.”

3. § (1) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az adózás előtti eredményt csökkenti:]

„e) a vállalkozási övezetben székhellyel, cégbíróságon, helyi önkormányzatnál bejelentett telephellyel rendelkező adózó által a vállalkozási övezetté minősítést követően ott üzembe helyezett és korábban még használatba nem vett

1. épület, építmény beszerzési költségének (előállítási költségének) adóévenként 10 százaléka, de összességében legfeljebb a beszerzési költség (előállítási költség),

2. tárgyi eszköz — kivéve a közúti gépjárművet (HR 8701—8705, 8710, 8711 vtsz.-ok), az épületet és az építményt — beszerzési költsége (előállítási költsége) az üzembe helyezés adóévében,

mindkét esetben, feltéve, hogy az adózó nem veszi igénybe a 22. § (1)—(2) bekezdése szerinti adókedvezményt;”

(2) A Tao. 7. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az (1) bekezdés z) pontja alapján az adózó akkor csökkentheti az adózás előtti eredményt, ha rendelkezik a közhasznú szervezet, a kiemelkedően közhasznú szervezet, a közérdekű kötelezettségvállalás szervezője által az adóalap megállapítása céljából kiállított igazolással, amely tartalmazza a kiállító és az adózó megnevezését, székhelyét, adószámát, az adomány összegét és a támogatott célt, továbbá közhasznú szervezet, kiemelkedően közhasznú szervezet esetében a közhasznúsági fokozatot és — ha a közhasznú szervezettel minősítéséről bíróság határoz — a bírósági határozat számát.”

4. § A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az adózás előtti eredményt növeli:]

„i) a jogutódnál a jogelőd által az átalakulási vagyonomérlegben kimutatott pozitív összevont átértékelési különbözetnek a jogelőd vagyonából a vagyonomérleg alapján való részesedése arányában számított (azzal egyező, összesített, megosztott) része, a kiválással, vagy részleges átalakulással megalakuló adózónál az átalakulási vagyonomérlegében kimutatott pozitív összevont átértékelési különbözet, bármely esetben az átalakulást követő három adóévben egyenlő részekre megosztva;”

5. § (1) A Tao. 13. §-a (1) bekezdésének b) és c) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(1) A közhasznú társaság és a víztársulat adóalapja a 6. § előírásai alapján megállapított adózás előtti eredmény, módosítva a 7. § (1) bekezdésének a)—g), i), j), l), n)—r), t) és u) pontjaiban és (2)—(4) bekezdésében, a 8. § (1) bekezdésének a)—e), h)—k), m), o) és p) pontjaiban és (2) bekezdésében, továbbá a 16., a 18., a 28. és a 29. §-okban foglaltakkal, továbbá növelve]

„b) a közhasznú társaság jogutód nélküli megszűnése esetén, a tagsági viszony megszűnésekor, vagy a jegyzett

tőke leszállításakor a társaság tagja részére kiadott vagyonnak a (2) bekezdés szerinti nyilvántartásban adózott saját tőkeként kimutatott értéket meghaladó részével,

c) közhasznú társaságok egyesülése, szétválása esetén a jogutódnál — akkor, ha az átalakulás miatt a jogelőd bármely tagjával szemben vagyonyhányad-kiadási kötelezettsége keletkezik — a (4) bekezdés szerint az adómentesen képzett saját tőke csökkentéseként elszámolt összeggel,”

(2) A Tao. 13. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés *b*) pontjának alkalmazásához a közhasznú társaság (értékelési tartalék nélküli) saját tőkéjének az évenkénti változását köteles megbontani adózott és adómentesen képzett részekre, és ennek figyelembevételével meghatározni az adóévi (értékelési tartalék nélküli) saját tőke záróállományának az adózottan és az adómentesen képzett részét. Az adóévi változásból az adómentesen képződött rész javára (terhére) jutó értéket az adóévi kedvezményezett tevékenység bevételeinek az összes bevételhez viszonyított arányával számítva kell meghatározni. Az évenkénti változás megbontásakor figyelmen kívül kell hagyni a jegyzett tőkének, a tőketartaléknak, az eredménytartaléknak alapítás, tőkeemelés vagy tőkeleszállítás miatti változását, ugyanakkor a jogutód közhasznú társaságnak az átalakulást követő első adóévben figyelembe kell vennie az összevont átértékelési különbözet értékét. Az alapítás és a tőkeemelés során a jegyzett tőke és a tőketartalék növekedéseként megjelenő tagi hozzájárulást az adózottan képzett saját tőke javára kell elszámolni. A tőkeleszállításkor a társaság tagja részére kiadott vagyon értékét az adózottan képzett saját tőke csökkentéseként, ha az arra nem nyújt fedezetet, akkor a fennmaradó részt az adómentesen képzett saját tőke terhére kell elszámolni. Ha a közhasznú társaságot nem közhasznú társaság átalakulásával alapítják, akkor a közhasznú társaság alapításkori saját tőkéjét — az összevont átértékelési különbözet kivételével — az adózottan képzett saját tőke javára kell elszámolni.”

6. § A Tao. 15. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A külföldi pénznemben keletkezett bevételeket a Magyar Nemzeti Bank hivatalos — pénzügyi teljesítés napján érvényes — devizaárfolyamán kell forintra átszámítani. Olyan külföldi pénznem esetében, amelynek nincs a Magyar Nemzeti Bank által jegyzett árfolyama, a Magyar Nemzeti Bank által a pénzügyi teljesítés napjára vonatkozóan közzétett, USA dollárban megadott árfolyamot kell a forintra történő átszámításkor figyelembe venni.”

7. § A Tao. 17. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az (1) bekezdés rendelkezése az adókötelezettség keletkezésének évét követő negyedik adóévben, és az azt

követő adóévekben keletkezett negatív adóalapra az adóhatóság engedélye alapján alkalmazható akkor, ha az adóévben az árbevétel nem éri el az elszámolt költségek és ráfordítások együttes értékének 50 százalékát. Az adóhatóság az engedélyt akkor adja meg, ha megállapítható, hogy az előbbieket elháríthatatlan külső ok miatt következtek be.”

8. § A Tao. 21. §-ának (8) és (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(8) A (7) bekezdés szerinti adókedvezmény — az ott meghatározott feltételek teljesítése esetén is — a beruházás üzembe helyezését követő második adóévben és azt követően csak abban az adóévben vehető igénybe, amelyben az adózó által foglalkoztatottak éves átlagos állományi létszáma legalább 100 fővel meghaladja a beruházás megkezdését megelőző adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát.”

„(12) A (11) bekezdés szerinti adókedvezmény — az ott meghatározott feltételek teljesítése esetén is — a beruházás üzembe helyezését követő második adóévben és azt követően csak abban az adóévben vehető igénybe, amelyben az adózó által foglalkoztatottak éves átlagos állományi létszáma legalább 500 fővel meghaladja a beruházás megkezdését megelőző adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát.”

9. § A Tao. 29/B. §-a a következő (6)—(9) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha az adózó az adókedvezményre jogosító beruházást 1998. december 31-ig megkezdte, akkor a beruházás értékének meghatározásakor figyelembe veheti a 4. § 9. pontjának 1998. december 31-én hatályos rendelkezéseit is.

(7) Az 1998. december 31-én külföldön tevékenységet végzőnek minősülő adózó 1999. június 30-ig köteles írásban nyilatkozatot tenni az állami adóhatóságnak arról, hogy a nyilatkozattételkor megfelel a 4. § 28. pontjában előírt feltételeknek, nyilatkozattétel hiányában az állami adóhatóság az adózót — 1999. június 30-ával — hivatalból törli a külföldön tevékenységet végzők nyilvántartásából. E határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye. A nyilatkozattétel napjáig az adózó a 4. § 28. pontja 1998. december 31-én hatályos rendelkezésének köteles megfelelni.

(8) Az 1998. december 31-ig üzembe helyezett tárgyi eszközre vonatkozóan az adózó változatlanul alkalmazhatja az 1. számú és a 2. számú melléklet 1998. december 31. napján hatályos rendelkezéseit, de ebben az esetben a tárgyi eszköz besorolásánál az 1995. december 31-én hatályos KSH Ipari Termékek Jegyzéke az irányadó.

(9) Az az adózó, amely a 21. § (7) vagy (10), illetve (11) bekezdésében meghatározott adókedvezményre jogosító beruházást 1998. december 31-ig megkezdte, az adókedvezmény első igénybevételekor benyújtott adóbe-

vallásában választhat, hogy az adókedvezményt a 21. § (8), illetve (12) bekezdésének 1998. december 31. napján vagy 1999. január 1. napján hatályos előírása szerint veszi igénybe, de választásától ezt követően nem térhet el.”

10. § A Tao. 1., 2. és 5. számú melléklete e törvény mellékletének megfelelően módosul.

Záró rendelkezések

11. § (1) Ez a törvény 1999. január 1-jén lép hatályba, rendelkezéseit első ízben — figyelemmel a (4) bekezdésben foglaltakra — az 1999. évi adóalap megállapítására és az 1999. évi társasági adó és osztalékadó kötelezettségre kell alkalmazni.

(2) E törvényhatálybalépésével egyidejűleg a Tao. 4. §-ának 26. pontjában az „1995. december 31.” szövegrész helyébe „1998. június 30.” szövegrész, a Tao. 21. §-ának (14) bekezdésében az „és döntenie kell arról, mely rendelkezés” szövegrész helyébe „és az adózónak döntenie kell arról, hogy e § mely rendelkezése” szövegrész kerül.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Tao. 29. §-ának (6), (7), (9), (11) és (12) bekezdése, valamint a Tao. 1. számú mellékletének 8. pontja, továbbá a nemzeti hírügynekségről szóló 1996. évi CXCVII. törvény 36. §-ának (6) bekezdése és az e rendelkezéssel beiktatott Tao. 20. §-a (1) bekezdésének d) pontja hatályát veszti.

(4) Az 1998. évi társasági adókötelezettség megállapításakor az adózó a Tao. 21. §-ában meghatározott adókedvezmények igénybevételekor az árbevétel változását a megelőző adóév árbevételének a jövedéki termékek után fizetett környezetvédelmi termékdíjjal és útalap-hozzájárulással csökkentett értékéhez mérheti.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Melléklet az 1998. évi LXI. törvényhez

1. A Tao. 1. számú mellékletének 6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. Az 1995. december 31-e után üzembe helyezett, korábban még használatba nem vett, a HR 8401, 8405—8408, 8410—8430, 8432—8447, 8449—8465, 8467, 8468, 8474—8485, 8508, 8515, 8701, 8709, 8716 vtsz.-ok alá tartozó gépek, gépi berendezések, a HR 8501, 8502, 8504—8507, 8511—8513, 8530, 8531, 8535—8537, 8539, 8543—

8548, 9006, 9405 vtsz.-ok alá tartozó villamos készülékek, a HR 8403 vtsz. alá tartozó kazán és a HR 8402 vtsz. alá tartozó gőzfejlesztő berendezés esetében évi 30 százalékos értékcsökkenési leírás érvényesíthető.”

2. A Tao. 1. számú mellékletének 11. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. A 7. § (1) bekezdésének e) pontja alapján érvényesített összeget az adóalapnál elszámolt értékcsökkenési leírásnak kell tekinteni.”

3. A Tao. 2. számú melléklete IV. fejezetének a) és b) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„a) 33 százalékos kulcs alá tartozó tárgyi eszközök

1. A HR 8456—8465, 8479 vtsz.-okból a programvezérlésű, számvezérlésű gépek, berendezések.

2. A HR 8471, 8530, 8537 vtsz.-okból az irányítástechnikai és általános rendeltetésű számítástechnikai gépek, berendezések.

3. A HR 84. és 85. Árucsoportból az ipari robotok.

4. A HR 9012, 9014—9017, 9024—9032 vtsz.-okból az átviteltechnikai, az ipari különleges vizsgálóműszerek és a komplex elven működő különleges mérő- és vizsgáló berendezések.

5. A HR 8469, 8470, 8472, 9009 vtsz.-ok, valamint a HR 8443 5100 00 vtsz.-alszám.

6. A HR 8419 11 00 00, 8419 00 00, 8541 40 91 00 vtsz.-alszámok.

7. A HR 8402, 8403, 8416, 8417 vtsz.-okból a fluidágyas szénportüzelésű berendezések, valamint a mezőgazdasági és erdőgazdasági nedves melléktermékek elégetésével üzemelő hőfejlesztő berendezések.

8. A HR 8417 80 10 00 vtsz.-alszám, valamint a HR 8514 vtsz.-ból a hulladékmegsemmisítő, -feldolgozó, -hatástalanító és -hasznosító berendezések.

9. A HR 8421 21 vtsz.-alszámok.

10. A HR 8419, 8421 vtsz.-okból a szennyezőanyag leválasztását, szűrését szolgáló berendezések.

11. A HR 8421 31, 8421 39 vtsz.-alszámok.

12. A HR 8419 20 00 00 vtsz.-alszám, továbbá a HR 9018—9022 vtsz.-okból az orvosi gyógyászati laboratóriumi eszközök.

b) 20 százalékos kulcs alá tartozó tárgyi eszközök

A HR 8701 vtsz.-ból a járművek, valamint a HR 8702—8705, 8710, 8711 vtsz.-ok.”

4. A Tao. 5. számú melléklete a következő 10. ponttal egészül ki:

„10. a Magyar Távirati Iroda Részvénytársaság.”

1998. évi LXII. törvény

az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény módosításáról*

1. § Az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. §-a a következő (8)—(9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A szokásos piaci ártól eltérő szerződési feltételeket alkalmazó kapcsolt vállalkozások [1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 4. § 23. pont] ügyleteit adózási szempontból a szokásos piaci ár alapulvételével kell minősíteni. Nem alkalmazható e rendelkezés, ha a kapcsolt vállalkozások magatartása megfelel a független felektől az adott esetben elvárható piaci magatartásnak.

(9) Az adókötelezettséget nem befolyásolja az, hogy a magatartás (cselekmény, mulasztás) törvényi rendelkezésbe ütközik, vagy sérti a jó erkölcsöt.”

2. § Az Art. a következő 1/A. §-sal egészül ki:

„1/A. § (1) Az adójogviszonyokban a jogokat rendeltetésszerűen kell gyakorolni. Az adótörvények alkalmazásában nem minősül rendeltetésszerű joggyakorlásnak az olyan szerződés vagy más jogügylet, amelynek célja az adótörvényben foglalt rendelkezések megkerülése.

(2) Az (1) bekezdés szerinti esetekben az adóhatóság az adót az összes körülményre, különösen a rendeltetésszerű joggyakorlás esetén irányadó adófizetési kötelezettségre figyelemmel — ha az adó alapja így nem állapítható meg, becsléssel — állapítja meg.”

3. § Az Art. 3. §-a (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény hatálya kiterjed)

„*a)* az adóval, a járulékkal [97. § z) pont], az illetékkel összefüggő, a központi költségvetés, az elkülönített állami pénzalap, a Nyugdíjbiztosítási Alap, az Egészségbiztosítási Alap vagy az önkormányzat javára teljesítendő, törvényen alapuló kötelező befizetésre (a továbbiakban együtt: adó),

b) a központi költségvetés, az elkülönített állami pénzalap terhére törvényben, kormányrendeletben vagy miniszteri rendeletben meghatározott feltételek alapján juttatott támogatásra (a továbbiakban együtt: költségvetési támogatás),”

4. § Az Art. 11/A. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A készpénzfizetés napjától számított 15 napon belül az állami adóhatósághoz a vevőnek, a szolgáltatás

igénybe vevőjének — a vállalkozási tevékenység nem folytató magánszemélyek kivételével — be kell jelentenie

a) a kapcsolt vállalkozások között létrejött, egymillió forintot meghaladó értékben teljesített készpénz szolgáltatást,

b) egyéb esetben az ötmillió forintot meghaladó értékben teljesített készpénz szolgáltatást.”

5. § Az Art. 13. §-a a következő (2)—(3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Visszterhes ingatlanátruházás esetén — a kizárólag magánszemélyek által kötött tartási, életjáradéki és örökéleti szerződés keretében történő ingatlan átruházásának kivételével — az ingatlant értékesítő és vevő magánszemélynek; az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogról ellenérték fejében való lemondás, ilyen jog visszterhes alapítása, átruházása (átengedése), megszüntetése esetén az átruházó (átengedő), e jogot alapító, illetve megszüntető magánszemélynek — a jogügyletet tartalmazó okiratnak a földhivatalhoz történő benyújtásakor — az erre a célra az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon be kell jelentenie a 12. § (1) bekezdése szerinti természetes azonosító adatait és az adóazonosító jelét (nem magyar állampolgárságú magánszemélynek az útleveleszámát).

(3) Ha a magyar állampolgárságú magánszemély nem rendelkezik adóazonosító jellel, az illetékhivatal a (2) bekezdésben meghatározott nyomtatványon a földhivaltaltól az illetékhivatalhoz való továbbítását követő 15 napon belül, a természetes azonosító adatok közlésével megkeresi az állami adóhatóságot a magánszemély adóazonosító jelének megállapítása céljából. Az állami adóhatóság az illetékhivatal megkeresésére a 12. §-ban meghatározott módon állapítja meg a magánszemély adóazonosító jelét, és egyidejűleg megküldi azt a megkereső szervnek.”

6. § Az Art. 15. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adózónak az adókötelezettségét érintő olyan változást — a megváltozott természetes azonosító adatok, és a 14. § (2) bekezdésében foglaltak kivételével — amelyről a cégbíróság, illetve a gazdasági kamara külön jogszabály alapján az adóhatóságot nem köteles értesíteni, annak bekövetkezésétől számított 15 napon belül az előírt nyomtatványon közvetlenül az állami és az önkormányzati adóhatóságnak kell bejelentenie.”

7. § Az Art. 16. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az adózónak az adóazonosító számát az adózással összefüggő minden iraton fel kell tüntetnie. A magánszemély az adóazonosító jelét (nem magyar állampolgárságú magánszemély az útleveleszámát) közli a munkáltatóval, a kifizetővel, a földhivatallal, az illetékhivatallal, a megyei (fővárosi) munkaügyi központtal, az adókedvezmény (adómentesség) igénybevételére jogosító igazolást kiállító

* A törvényt az Országgyűlés az 1998. november 10-i ülésnapján fogadta el.

szervvel, a költségvetési támogatás igénybevételére jogosító igazolás kiállítójával, továbbá a biztosítóintézzettel, hitelintézzettel, társadalombiztosítási szervvel, ha az olyan kifizetést teljesít, amelynek alapján a magánszemélynek adófizetési kötelezettsége keletkezik. Az előzőekben felsorolt adatszolgáltatásra kötelezettek felhívására a magánszemély bemutatja adóigazolványát (útlevelét). Ha a magánszemély adóazonosító jelét nem közli, a munkáltató és a kifizető a kifizetést, az adatszolgáltatásra kötelezett személy az adókedvezmény (adómentesség), a költségvetési támogatás igénybevételére jogosító igazolás kiállítását — az adóazonosító jel közléséig — megtagadja.”

8. § (1) Az Art. 20. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóbevallás az adózó azonosításához, az adóalap, a mentességek, a kedvezmények, az adó, a költségvetési támogatás alapja és összege megállapításához szükséges adatokat tartalmazza. Az adózó az önadózással megállapított adóról — az eljárási illeték kivételével —, továbbá költségvetési támogatásról adóként, költségvetési támogatásonként az erre a célra rendszeresített nyomtatványon adóbevallást tesz. A költségvetési támogatás előlegének, illetve gyakoribb igénybevételének igénylése nem minősül adóbevallásnak. Az adóhatóság olyan nyomtatványt is rendszeresíthet, amely alkalmas több jogcímen fennálló adókötelezettség, költségvetési támogatásigénylés bevallására, illetve az adókötelezettség bevallása mellett költségvetési támogatás igénylésére.”

(2) Az Art. 20. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az adózó az állami adóhatósághoz az erre a célra rendszeresített nyomtatványon abban az esetben is adóbevallást nyújt be, ha a bevallási időszakban adófizetési kötelezettsége nem keletkezett. A társasági adóbevallás helyett az adóévet követő év február 15-ig — bevallást helyettesítő nyomtatványon — nyilatkozatot tesz az alapítvány, a közalapítvány, a társadalmi szervezet, a köztestület, az egyház, a lakásszövetkezet, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár, a biztosító egyesület, feltéve, hogy az adóévben vállalkozási tevékenységből (az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár kiegészítő vállalkozási tevékenységből) származó bevételt nem ér el, vagy e tevékenységéhez kapcsolódóan költséget, ráfordítást nem számol el.”

9. § Az Art. 21. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„21. § Az adó, a költségvetési támogatás bevallásának rendjét — a 22—23. és a 96/A. §-okban foglalt kivételekkel — e törvény 1., 5. és 8. számú melléklete állapítja meg.”

10. § Az Art. 23. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az adóévben átalakuló adózó — ideértve az átalakulással létrejött adózót, az átvevőt és a fennmaradót is — az átalakulás napjától számított 30 napon belül társasági adóelőleg bevallást tesz.”

11. § (1) Az Art. 32. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adózó a költségvetési támogatás (adóvisszaigénylés, adóvisszatérítés) igénylésekor az erre a célra rendszeresített nyomtatványon nyilatkozik arról, hogy a nyilatkozat időpontjában az állami adóhatóság járulékgazgatóságánál, más adóhatóságnál (vámhatóságnál) van-e esedékessé vált tartozása, és az milyen összegű.”

(2) Az Art. 32. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (5)—(9) bekezdés számozása (6)—(10) bekezdésre változik:

„(5) Az adózó bevallásában rendelkezhet arról, hogy az igényelt költségvetési támogatást az adóhatóság a támogatás esedékessége napjával azonos határidejű — az adózó által megjelölt — adó megfizetésére számolja el. A jogszerűen igényelt költségvetési támogatás beszámításával az adó megfizetettnek, a költségvetési támogatás kiutaltnak minősül. A költségvetési támogatás kiutalása, illetőleg az adó megfizetése időpontjának a támogatás esedékessége napját kell tekinteni.”

12. § Az Art. 35. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A kifizető olyan bizonylatot (igazolást) állít ki az osztalékban részesülő személynek és a külföldi szervezetnek, amely tartalmazza a kifizető és a bevételt, jövedelmet szerző nevét (elnevezését), adóazonosító számát, székhelyét (telephelyét), lakóhelyét, a kifizetés jogcímét, az adó alapját és a megállapított adó összegét. Osztalékelőleg fizetése esetén, illetőleg ha az osztalékadót a kifizető nem vonta le, adóvisszatérítésre jogosító igazolás nem állítható ki.”

13. § Az Art. 37. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóhatóság az adózót — a vele szerződéses kapcsolatban állt vagy álló adózók adókötelezettségének, adóalapjának, adókedvezményének, adójának vagy költségvetési támogatásának megállapítása, illetve ellenőrzése érdekében, az adóhatóság törvényben meghatározott eljárásának lefolytatásához — felhívásban nyilatkozattételre kötelezheti az általa ismert, illetve nyilvántartásában szereplő adatról, tényről, körülményről.”

14. § (1) Az Art. 45. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az adatszolgáltatásra kötelezett személy adatszolgáltatásának tartalmaznia kell a magánszemély adóazonosító számát.”

(2) Az Art. 45. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az állami adóhatóság adatot szolgáltat az Országos Egészségbiztosítási Pénztár és az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság igazgatási szervei (a továbbiakban: társadalombiztosítási igazgatási szervek) részére az adó-

val, járulékkal összefüggő adatról, tényről, körülményről, amely valamely ellátás megállapítása, valamint a folyósítás jogszerűségének ellenőrzése érdekében szükséges. A társadalombiztosítási igazgatási szerv az állami adóhatóság írásbeli megkeresésére az általa kezelt adatról tájékoztatást ad, ha az adóhiány megállapításához szükséges.”

15. § Az Art. 47. §-a (4) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adóhatóság megkeresésre tájékoztatja az adótitokról)

„*c*) a nemzetbiztonsági szolgálat főigazgatója által engedélyezett megkeresés alapján a törvényben meghatározott feladatkörében eljáró nemzetbiztonsági szolgálatot;”

16. § (1) Az Art. 49. §-ának (2) bekezdése a következő *d*) ponttal egészül ki:

[(2) A Hivatal területi szervei]

„*d*) járulékgügyben a fővárosban és Pest megyében a Hivatal Fővárosi és Pest Megyei Járulékgazgatósága, más megyékben a Hivatal megyei járulékgazgatóságai (a továbbiakban együtt: járulékgazgatóság);”

(2) Az Art. 49. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A csődeljárásban, a felszámolási eljárásban, a végelszámolásban és a végrehajtási eljárásban a központi költségvetést megillető vám- és jövedéki követelések tekintetében a hitelezők képviselőjeként, illetőleg az ingó-, ingatlan-végrehajtási eljárásban — ideértve a kötelezett követeléseinek végrehajtását is — a végrehajtás foganatosítójaként az állami adóhatóság jár el. A végrehajtási eljárást a 87. § (6) bekezdése alapján folytatja le. Ha az érvényesített összeg a fizetésre kötelezettet terhelő tartozások mindegyikére nem nyújt fedezetet, az adóhatóság a bevételt a különböző tartozások arányában számolja el, és utalja át a megkereső vámhatóságnak.”

17. § Az Art. 50. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az 1998. december 31. napján hatályos jogszabály alapján a Vasutas Társadalombiztosítási Igazgatóság, illetőleg az Újságíró tagozat illetékességébe tartozó járulék ügyében 1999. január 1. napjától az eljárásra kizárólag a Hivatal Fővárosi és Pest Megyei Járulékgazgatósága jogosult. A fegyveres erők és rendvédelmi szervek, továbbá azok hivatásos és továbbszolgáló állományú tagjai, polgári alkalmazottai adóügyeiben — a helyi adók és az illetékügyek kivételével — az eljárásra kizárólag a Hivatal Északbudapesti Igazgatósága illetékes.”

18. § Az Art. 56. §-ának (3)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Helyszíni ellenőrzést az adóhatóság megbízólevéllel ellátott alkalmazottja végezhet. A helyszíni ellenőrzés része az adózó székhelyén, telephelyén kívül tárolt, illetve

őrzött eszközök, iratok vizsgálata is. Az alkalmazott ellenőrzési jogosultságát az ellenőrzés megkezdésekor szolgálati igazolvánnyal és megbízólevéllel köteles igazolni. Az ellenőrzést csak akkor kezdheti meg, ha az adózó vagy annak képviselője, meghatalmazottja, ezek hiányában két hatósági tanú jelen van.

(4) Próbavásárlás, leltárellenőrzés, illetve az adókötelezettséget érintő tények, adatok, körülmények vizsgálata esetén a (3) bekezdésben foglaltaktól eltérően az ellenőrzés akkor is megkezdhető, ha az adózó alkalmazottja van jelen. Az ellenőrzési jogosultságot a próbavásárlás befejezésekor kell igazolni, és ezzel egyidejűleg az eladó az áru visszavétele mellett a vételárat köteles visszatéríteni. E bekezdés alkalmazásában alkalmazottnak minősül az a személy is, aki az üzletben árusít.”

19. § Az Art. 60. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (3) bekezdés *c*) pontja alkalmazásában jelentősnek tekinthető tény, adat, körülmény különösen a számla (egyszerűsített számla-), nyugtaadási kötelezettség adóéven belüli ismételt elmulasztása, igazolatlan eredetű áru forgalmazása, be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatása. A becslésnél az adóalap megállapítása szempontjából lényeges, rendelkezésre álló tényeket, körülményeket, bizonyítékokat, nyilatkozatokat kell figyelembe venni és együttesen értékelni.”

20. § Az Art. 74. §-a (13) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A vállalkozási tevékenységet nem folytató magánszemélyek 100 ezer, más adózók 200 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújthatók, ha)

„*b*) hibás, valótlan vagy hiányos adatszolgáltatással;”

21. § Az Art. 74/B. §-ának (1) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatása, illetőleg igazolatlan eredetű áru forgalmazása esetén az adóköteles tevékenység célját szolgáló helyiség 12 napra lezárható, vagy az adózó tevékenységének jellege szerint az adóköteles tevékenység gyakorlása ugyanezen időtartamra felfüggeszthető. Ismételt előfordulás esetén a lezárás, illetőleg a felfüggesztés időtartama 60 nap.”

22. § Az Art. 78/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az állami adóhatóság a bevallásra előírt határidő lejártát követően azonnali ellenőrzést rendel el a 60. § (3) bekezdésének *c*) pontjában meghatározott esetben, valamint ha a bevallás alapján megállapítható, hogy a 60. § (3) bekezdésének *d*) pontjában szabályozott becslés feltételei fennállnak.”

23. § Az Art. 84. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdésben foglalt, az adózó terhére történő módosítás korlátozása nem érvényesül, ha]

„*a*) a bíróság a büntetőügyben hozott jogerős ítéletével megállapította, hogy az adózó adókötelezettsége teljesítésével összefüggésben csalást, illetve adó-, társadalombiztosítási csalást követett el,”

24. § Az Art. a következő 88/A. §-sal egészül ki:

„88/A. § Ha az adóhatóság az adófizetésre kötelezett személyt megillető járandóságot (kifizetést), a hitelintézetnél kezelt összeget, illetőleg követelést vonja végrehajtás alá, és a munkáltató, kifizető, hitelintézet, valamint más személy az adóhatóság felhívása ellenére a levonást, átutalást, megfizetést elmulasztja, vagy nem a jogszabályban előírtaknak megfelelően teljesíti, az adóhatóság határozattal kötelezi a levonni, átutalni, megfizetni elmulasztott összeg erejéig az adó tartozás megfizetésére. A határozatban foglalt teljesítési határidő elteltével az adóhatóság a rá vonatkozó szabályok szerint intézkedik a tartozás behajtása (végrehajtása) iránt.”

25. § Az Art. 96. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A bejelentés, a bevallás és az adatszolgáltatás — az önkormányzati adóhatósághoz és az illetékhivatalhoz teljesítendő kivételével — az adóhatóság vezetője által közölt módon, mágneses adathordozón vagy elektronikus úton is teljesíthető. Az adóhatóság határozatával a Kormány rendeletében meghatározott feltételeknek megfelelő adózót az adóbevallás és az adatszolgáltatás mágneses adathordozón vagy elektronikus úton történő teljesítésére kötelezheti. A mágneses adathordozón vagy elektronikus úton történő bevallás, adatszolgáltatás az adóhatóság által jóváhagyott — a határozattal kötelezett adózók esetében az adóhatóság által rendelkezésre bocsátott — számítógépes program felhasználásával teljesíthető.”

26. § Az Art. 96/B. §-ának (13)—(14) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(13) A magánszemély járuléktartozása a 82. § (1) bekezdésében meghatározott bírság- és pótléktartozás kivételével nem mérsékelhető, és nem engedhető el.

(14) A Tbj. 50. § (1)—(2) bekezdéseiben meghatározott megfizetési és összesítő bevallási kötelezettség teljesítésére az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal a vele közvetlen elszámolásban álló fegyveres erők, rendvédelmi szervek és polgári nemzetbiztonsági szolgálatok, a megyei (fővárosi) járulékgazgatóságok pedig a több megyére (fővárosra) kiterjedő telephelyhálózattal rendelkező központi társadalombiztosítási kifizetőhelyet fenntartó gazdálkodó szervezetek részére legfeljebb a tárgyhót követő hó 20. napjáig terjedően halasztást engedélyezhetnek.”

27. § Az Art. 97. §-ának *j*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény és — ha törvény másként nem rendelkezik — az adóról szóló jogszabályok alkalmazásában)

„*j*) *kifizető*: az a belföldi illetőségű jogi személy, egyéb szervezet, egyéni vállalkozó, amely (aki) adókötelezettség alá eső jövedelmet juttat, függetlenül attól, hogy a juttatást közvetlenül vagy megbízottja (posta, hitelintézet) útján teljesíti. Kamat esetében kifizető az, aki a kölcsönt igénybe vette, a kötvényt kibocsátotta, osztlék esetében az az adózó, amelynek a vagyona terhére az osztléket juttatják. Tőzsdei kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult személy közreműködésével kötött ügyletből származó jövedelem esetében kifizető a megbízott (bizományos). Külföldről származó, belföldön adóköteles bevétel esetében kifizető a belföldi illetőségű megbízott (jogi személy, egyéb szervezet vagy egyéni vállalkozó), kivéve a megbízott hitelintézet olyan megbízását, amely kizárólag az átutalás (kifizetés) teljesítésére terjed ki. A külföldi vállalkozás fióktelepe, illetve kereskedelmi képvisellete útján teljesített adóköteles kifizetése esetén a fióktelepet, illetve a kereskedelmi képviselést kifizetőnek kell tekinteni. Ugyancsak kifizetőnek minősül minden olyan belföldön gazdasági tevékenységet végző szervezet, amelynek tevékenysége cégbejegyzéshez nem kötött, vagy törvény rendelkezésétől eltérően végez cégbejegyzéshez kötött gazdasági tevékenységet. Az adóköteles társadalombiztosítási ellátás kifizetőjének azt kell tekinteni, aki az ellátást a jogosultnak ténylegesen kifizette. Az adóköteles nyeresemény szempontjából kifizető a szerencsejáték szervezője, függetlenül attól, hogy az adóköteles nyereseményt közvetlenül vagy közvetítő útján juttatja a magánszemélynek,”

Záró rendelkezések

28. § (1) Ez a törvény 1999. január 1-jén lép hatályba, egyidejűleg az Art. 1., 2. és 5. számú mellékletei az e törvény I—3. számú mellékleteinek megfelelően módosulnak.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Art. 3. §-a (3) bekezdésének *c*) pontja, a 6. §-a (1) bekezdésének *e*) pontja, a 32. §-a (4) bekezdésének első mondatában „... a társadalombiztosítási szerv, ...” szövegrész, a (8) bekezdésében a „... vagy túlfizetést ...” szövegrész, a 45. §-a (4) bekezdésének *k*) pontja, a 96/B. §-ának (5), (6), (10) és (12) bekezdése, az 1. számú melléklet II/1. *c*) pontja, a 2. számú melléklet I. Általános rendelkezések 1. pontjából a „...”, továbbá az 1. számú melléklet II. rész 4. *a*) pontjában „...” szövegrész, az I. Határidők 5. pontja, a 3. számú mellékletének *G/1—2.* és *H*) pontja, *L*) pontja második mondatából az „... ennek hiányában azonosítására alkalmas adatokat és ...” szövegrész, az Art. módosításáról szóló 1996. évi LXXXVI. törvény 39. §-ának (8) bekezdése, továbbá a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény 149—151. §-a.

(3) Az Art. 32. § (10) bekezdésében a „... (8) bekezdésben ...” szövegrész „... (9) bekezdésben ...” szövegrészre, az Art. 3. számú mellékletének C/2. pontjában a „... lakástulajdon, lakótelek ...” szövegrész „... ingatlan ...” szövegrészre változik.

(4) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a hatálybalépésekor jogerősen el nem bíralt ügyekben, továbbá a törvény hatálybalépését követően az azt megelőző időszakra teljesítendő, illetve esedékessé vált kötelezettségekre azzal, hogy ha az 1998. december 31. napjáig hatályos rendelkezések az adózóra összességében kevésbé terhes bírság-, pótlékfeltételeket határoztak meg, a kötelezettségekre legfeljebb az ott megjelölt legmagasabb mérték alkalmazható.

(5) Az adózónak az e törvény hatálybalépését követően az azt megelőző időszakra teljesítendő adómegállapítási, bevallási, adófizetési, adóelőleg-fizetési, bizonylatkiállítási, adatszolgáltatási és adólevonási kötelezettségét az 1998. december 31. napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie.

(6) Az e törvény 2. §-ával megállapított Art. 1/A. §-át az 1999. január 1. napját követő nem rendeltetésszerű joggyakorlás esetén, a 32. §-ban foglaltakat pedig az 1997. december 31. napját követően teljesítendő adókötelezettségekre kell alkalmazni.

(7) Az 1998. december 31. napján hatályos jogszabályok szerint a társadalombiztosítási igazgatási szerv feladatkörébe tartozó, a kötelezettség bejelentésével, a járulék bevallásával, megfizetésével, nyilvántartásával, a járulékkötelezettség megsértésével kapcsolatos jogkövetkezmény megállapításával, a járuléktartozás beszedésével, behajtásával kapcsolatos hatósági ügyben, továbbá a járulékkötelezettség ellenőrzésével, valamint az ezzel összefüggő hatósági ügyben az első fokú adóhatósági feladatokat 1999. január 1. napjától az állami adóhatóság járulékgazgatósága látja el. Az 1999. január 1. napjától hatályos 1998. évi LXVI. törvény alapján fizetendő egészségügyi hozzájárulással kapcsolatos adókötelezettségeket az adózók az állami adóhatóság általános hatáskörű területi szervénél teljesítik.

(8) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletében szabályozza az adóbevallás, adatszolgáltatás elektronikus úton történő teljesítésének feltételrendszerét.

(9) Amennyiben 1999. január 1. napját követően adó, járulék vagy adók módjára behajtandó köztartozás beszedésére egyidejűleg indul végrehajtási eljárás, és az ennek eredményeként beszedett összeg a tartozások mindegyikére nem nyújt fedezetet, a beszedett összeget 1999. december 31. napjáig az állami adóhatóság a tartozások arányában számolja el a jogosultak között, és utalja át a tartozásokat nyilvántartó szerv számlájára.

29. § (1) A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló

1996. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Tv.) 7. §-a a következő (2)—(3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2)—(3) bekezdés számozása (4)—(5) bekezdésre változik:

„(2) Ha az adóhatóság az adóév október hó 31. napjáig az adózót a rendelkező nyilatkozatban foglalt kérelemmel kapcsolatban nem értesíti, hiánypótlásra nem hívja fel, a kérelmet teljesítettnek kell tekinteni.

(3) Ha a rendelkező nyilatkozatban foglalt kérelem a kedvezményezett érdekkörében meglévő körülmény miatt e törvény szerint érvénytelennek minősül, az adóhatóság a rendelkező nyilatkozatot tévő adózót az indok megjelölése nélkül, alakszerű határozat mellőzésével értesíti. Az értesítésre nyitva álló határidő 30 nap, melyet az adóév szeptember hó 30. napjától kell számítani.”

(2) A Tv. 7. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A rendelkező nyilatkozattal kapcsolatos ügyben az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel alkalmazni kell.”

30. § A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény 23. §-a a következő *i*) ponttal egészül ki:

(A TAJ számot a következő szervek az alábbiakban meghatározott célból kezelhetik:)

„*i*) az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal megyei (fővárosi) járulékgazgatósága a járulékkötelezettségek nyilvántartására, a Hivatal járulékkügyekkel foglalkozó szervezeti egységei a járulékkügyekkel kapcsolatos jogorvoslati eljárásokban.”

31. § (1) A vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény (a továbbiakban: vámtörvény) 128. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A kiszabott vámteherből az importált dohánygyártmányra az országos parancsnokságtól átvett, ideiglenes kiviteli eljárásban kiszállított és külföldön felragasztott, illetve az országos parancsnokságtól a belföldi forgalom számára történő vámkezelést megelőzően átvett és belföldön felragasztott adójeggyel megfizetett vagy megfizetésre kerülő jövedéki adót és általános forgalmi adót nem kell megfizetni, feltéve, hogy az importáló a vámkezeléskor az adójeget ideiglenes kivitelét, illetve az országos parancsnokságtól történt átvételét igazolja, és a jövedéki törvény szerint az adójeget megfizetésére adott fizetési halasztás a belföldi forgalom számára történő vámkezeléskor még nem járt le.”

(2) A vámtörvény 148. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„148. § (1) A vámhatóság a vámtartozás végrehajtása előtt jogosult a vámárún a 11. § alapján fennálló törvényes zálogjogból eredő igényei érvényesítésére az e törvényben

szabályozott feltételek szerint. Amennyiben a zálogjogból történő kielégítésre nincs lehetőség, a vámtartozás megfizetésére a vámfizetésre kötelezettet felhívja, eredménytelen felhívás esetén a végrehajtási eljárást megindítja.

(2) A vámhatóság a vámtartozást a pénzforgalmi bankszámlával rendelkező vámfizetésre kötelezett személy esetében azonnali beszedési megbízással, bankszámlával nem rendelkező vámfizetésre kötelezett személy esetében munkabérből vagy egyéb rendszeres járandóságából, továbbá kifizetőtől járó kifizetésből történő letiltással hajtja végre az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény szabályainak alkalmazásával.

(3) Ha a (2) bekezdésben foglalt végrehajtás nem vagy aránytalanul hosszú idő múlva vezetne eredményre, a vámhatóság a vámfizetésre kötelezett személy követelésének, továbbá ingó és ingatlan vagyontárgyainak végrehajtása érdekében az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (a továbbiakban: állami adóhatóság) illetékes szervét keresi meg.

(4) A vámtartozást a vámhatóság megkeresésére az állami adóhatóság nyilvántartásba veszi, és az adók módjára behajtandó köztartozásra vonatkozó szabályok szerint hajtja be.”

32. § Az Art. módosításáról rendelkező 1997. évi CX. törvény 26. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A külföldi székhelyű vállalkozó a társasági adóval összefüggő, az Art.-ban meghatározott kötelezettségeit 1999. december 31. napjáig az Art. 1997. december 31. napján hatályos rendelkezései szerint teljesíti, és a külföldi székhelyű vállalkozás az 1997. december 31. napjáig megszerzett adószámával az általános forgalmi adó alanyiságát 1999. december 31. napjáig megtarthatja, kivéve, ha 1997. december 31. napját követően a külföldi székhelyű vállalkozó (vállalkozás) belföldön fióktelepet alapított.”

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

*1. számú melléklet
az 1998. évi LXII. törvényhez*

1. Az Art. 1. számú mellékletének I/2—5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. A havi vagy évközi adóbevallásra nem kötelezett adózó valamennyi adóról a megállapításra előírt időszakonkénti részletezésben éves bevallást tesz.

3. A fogyasztási adóról termékcsoportonként, a fogyasztói árkiegészítéstről szolgáltatáscsoportonkénti részleteséggel éves összesítő, a havi vagy évközi bevallás benyújtására kötelezett adózónak negyedéves összesítő bevallást kell benyújtania.

4. Az adózónak az éves bevallást a II. rész 3. pontja szerinti határidőig kell az adóhatósághoz benyújtania.

5. Ha az évközi adóbevallás gyakoriságát törvény valamely elszámolási időszak adójának összegétől teszi függővé, és az adó összegét az adózó önellenőrzéssel megváltoztatja, ennek a bevallás alapján megállapított adóbevallási kötelezettségre nincsen hatása.”

2. Az Art. 1. számú mellékletének II/1. a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(1. Havi vagy évközi bevallásra kötelezettek)

„a) Az adózónak valamennyi adóról — az általános forgalmi adó és a társasági adó (adóelőleg) kivételével —, ha az adóévet megelőző második évben a nettó módon számított, elszámolandó általános forgalmi adója, vagy a nettó módon számított fogyasztási adója, vagy a magánszemélyektől általa levont jövedelemadó-előleg, vagy a magánszemélyektől általa levont jövedelemadó-előleg és jövedelemadó együttes összege

— a 10 millió forintot elérte
havonta,

— ha a 4 millió forintot elérte
negyedévenként

kell bevallást tennie.”

3. Az Art. 1. számú mellékletének II/2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. A havi és évközi bevallás határidői

a) A havi adóbevallást

a tárgyhónapot követő hó 20. napjáig,

az évközi bevallást

a negyedévet követő hó 20. napjáig

kell az adóhatósághoz benyújtani.

b) Ha az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett adóalany az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: áfa tv.) 39. §-ának (2) bekezdésében és 60. §-ának (2) bekezdésében előírt kötelezettséget az adóévi utolsó adóbevallási időszakáról szóló bevallásában nem teljesítette, ezt önellenőrzési pótlékmentesen az adóévet követő év február 15-ig elvégzett önellenőrzéssel korrigálhatja. Ha az adóalany az idegenforgalmi tevékenysége utáni általános forgalmiadó-fizetési kötelezettségét az áfa tv. 66. §-ának (1) bekezdése szerint előkalkuláció alapján teljesíti, azt az árás megállapításához szükséges adat kézhezvételének időpontját követő első adóbevallás benyújtására előírt időpontig, de legfeljebb az adóévet követő év június 30-ig pótlékmentesen önellenőrizheti.”

4. Az Art. 1. számú mellékletének II/3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. Éves adóbevallás

a) A havi, illetőleg évközi adóbevallás-tételre nem kötelezett adózónak — a b)–c) pontban foglalt kivétellel — adónként

az adóévet követő év február 15-ig,

b) a magánszemélyek jövedelemadójáról a vállalkozási tevékenységet nem folytató magánszemélynek, ha általános forgalmi adó fizetésére nem kötelezett

az adóévet követő év március 20-ig,

c) a társasági adóról, az osztalékadóról

az adóévet követő év május 31-ig kell bevallást tenni.”

5. Az Art. 1. számú mellékletének II/4. a) és d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„a) Az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint az általános forgalmi adóról havi vagy negyedéves adómegállapításra kötelezett adózó az adómegállapítási időszakot követő hó 20. napjáig, az éves adómegállapításra kötelezett adózó az adóévet követő év február 15-ig nyújtja be adóbevallását.”

„d) A külföldi személy egyes jövedelmeinek adóbevallási szabályaira az 5. számú melléklet rendelkezései az irányadóak.”

6. Az Art. 1. számú mellékletének II. pontja a következő 5. ponttal egészül ki:

„5. A költségvetési támogatás bevallása

a) A költségvetési támogatást a tárgyhónap első napjától a tárgyhónap utolsó napjáig terjedő időszakra kell megállapítani.

b) Az adózó a feltétel teljesítéséhez kötött költségvetési támogatást az a) ponttól eltérően a támogatást megállapító jogszabály rendelkezései szerint állapíthatja meg. A feltétel teljesítésének igazolását az igényléshez mellékelni kell.

c) Az adózó kérelmére az adóhatóság a költségvetési támogatás gyakoribb (öt-tíz-tizenöt naponkénti) igénybevételét engedélyezheti. A költségvetési támogatás gyakoribb igénybevételére jogosult adózó a költségvetési támogatást havonta állapítja meg, és arról

a tárgyhót követő hó 20. napjáig bevallást tesz.”

7. Az Art. 1. számú mellékletének II. pontja a következő 6. ponttal egészül ki:

„6. Az e mellékletben nem szabályozott adóbevallási kötelezettséget a fizetési kötelezettséget előíró törvény rendelkezései szerint kell teljesíteni.”

2. számú melléklet
az 1998. évi LXII. törvényhez

1. Az Art. 2. számú mellékletének I. Általános rendelkezések 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. Az állami adóhatóságnál nyilvántartott adót — a magánszemély által fizetett jövedelemadót kivéve —, a költségvetési támogatást 1000 forintra kerekítve kell megfizetni. A magánszemély a 100 forintot el nem érő jövedelemadóját nem fizeti meg, és az adóhatóság a 100 forintot el nem érő adóvisszatérítést nem utalja ki, és nem tartja nyilván.”

2. Az Art. 2. számú mellékletének I. Határidők 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. Az általános forgalmi adó

a) Az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett adóalany az általános forgalmi adó nettó, elszámolandó összegét

— ha havonta tesz adóbevallást

a tárgyhót követő hó 20. napjáig,

— ha negyedévente tesz adóbevallást

a negyedévet követő hó 20. napjáig

— ha évente tesz adóbevallást

az adóévet követő év február 15-ig

fizeti meg, illetőleg ettől az időponttól igényelheti vissza.

b) A havonként bevallásra kötelezett adózó kérheti az adóhatóságtól, hogy az adó nettó, elszámolandó összegét 15 naponként, a tárgyhót követő hó 5-én, illetve 20-án számolhassa el és vallja be. A negyedévenként bevallásra kötelezett adózó a havonkénti vagy a havonként kétszeri elszámolás és bevallás, az évente bevallásra kötelezett adózó a negyedévenkénti vagy a havonkénti elszámolás és bevallás engedélyezését kérheti. Az adóhatóság a gyakoribb elszámolást — az adóév végéig — különösen abban az esetben engedélyezheti, ha az adózó beszerzéseit terhelő levonható előzetesen felszámított forgalmiadó-kulcs magasabb az áthárított forgalmiadó-kulcsnál, illetőleg az adózó beruházást valósít meg.”

3. Az Art. 2. számú mellékletének I. Határidők 3. C) pontjának g) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„C) Az osztalékadó

g) A kifizető az osztalékadót

a levonást, juttatást követő hó 12. napjáig

fizeti meg.”

4. Az Art. 2. számú mellékletének I. Határidők 4. B) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„B) A fogyasztási adó

Az adózó a fogyasztási adó előlegének és a megállapított nettó fogyasztási adónak a különbözetét havonta,

a tárgyhót követő hó 20. napjáig

fizeti meg, illetve ettől az időponttól igényelheti.”

5. Az Art. 2. számú mellékletének I. Határidők 10. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. Sertésállomány mentesítési hozzájárulás

A sertésfeldolgozó üzem a sertésállomány mentesítési hozzájárulást

a feldolgozást, illetve az átvételt követő hó 20. napjáig fizeti meg.

A támogatás a sertésállomány mentesítéséről szóló jogszabály szerint

a tárgyhót követő hó 20. napjától vehető igénybe.”

6. Az Art. 2. számú mellékletének IV. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„IV.

KÖLTSÉGVETÉSI TÁMOGATÁSOK

1. Az állami adóhatóságtól a költségvetési támogatást az adózó 1000 forintra kerekítve igényelheti.

2. Ha a támogatást megállapító jogszabály eltérően nem rendelkezik,

a) a havonta megállapított költségvetési támogatást az adózó havonta

a tárgyhót követő hó 20. napjától

b) a feltétel bekövetkeztéhez kötött költségvetési támogatást az előírt mellékletekkel ellátott

bevallás benyújtása időpontjától

igényelheti.

3. Az adózó a mezőgazdasági és élelmiszeripari export-támogatást havonta,

a tárgyhót követő hó 20. napjától

igényelheti.

4. Gyakoribb igénybevétel, egyszeri támogatási előleg

a) Az adóhatóság az adózó igénylésére a költségvetési támogatásokat kiutalja, kérelemre azt indokolt esetben gyakrabban folyósítja, illetve a költségvetési támogatásra egyszeri támogatási előleg kiutalását engedélyezi.

b) Ha az adóhatóság az adózó kérelmére gyakoribb (öt-tíz-tizenöt naponkénti) igénybevételt engedélyez, a hó közben igénybe vett előleg és a tárgyhónapra igényelhető tényleges támogatás különbözetét

a tárgyhót követő hó 20. napjától

lehet igényelni, vagy eddig kell megfizetni.

c) Egyszeri előleg igénybevételének engedélyezése esetén az igénybevétel lehetősége a tárgynegyedév első hónapjának 20. napjától nyílik meg, és azt

a tárgynegyedévet követő hónap 20. napjáig kell visszafizetni.

5. Adóvisszaigénylés, adóvisszatérítés

A visszaigényelt általános forgalmi adó kiutalása az igény benyújtását követő hó utolsó napján esedékes, ha az adózó az általános forgalmi adónak nem alanya, de a beszerzéseit terhelő általános forgalmi adót visszaigényelheti, és nem kérte a 14. § (4) bekezdése szerinti visszaigénylést. Egyebekben az adó visszaigénylésének, illetve visszatérítésének határidejére a 27. § (4) bekezdésének a rendelkezéseit kell alkalmazni.”

3. számú melléklet az 1998. évi LXII. törvényhez

Az Art. 5. számú mellékletének 2. és 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. A külföldi személy adóköteles bevétele után a kifizető a kifizetett összegből az adót megállapítja, levonja és a kifizetést követő hó 12-ig fizeti meg.”

„4. A társasági adót és az osztalékadót a kifizető a társasági adóbevallásában, amennyiben társasági adóbevallási kötelezettsége nincs, külön nyomtatványon az adóévet követő év május 31-ig vallja be.”

1998. évi LXIII. törvény

a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosításáról*

1. § A gépjárműadóról szóló, többször módosított 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 1/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a képviselő-testület, illetve a fővárosi közgyűlés rendeletének kihirdetése az (1) bekezdésben meghatározott időpontig nem történik meg, akkor az önkormányzat illetékességi területén az előző adóévben hatályos adótételeket kell alkalmazni. Ha törvényváltozás miatt a törvényben meghatározott hatályos alsó adótételek az önkormányzat illetékességi területén az előző adóévben hatályos önkormányzati adótételeket meghaladják, akkor a törvényben meghatározott hatályos alsó adótételeket kell alkalmazni.”

* A törvényt az Országgyűlés az 1998. november 12-i ülésnapján fogadta el.

2. § (1) A Gjt. 2. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő új (4) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre változik:

„(1) Az adó alanya — a (2)—(4) bekezdésben foglalt kivétellel — az, aki/amely a gépjármű forgalmi engedélynek személyi lapjában az év első napján tulajdonosként van feltüntetve. Amennyiben a forgalmi engedély az év első napján az üzembentartót tartalmazza, az adó alanya az üzembentartó.”

„(4) Amennyiben a tulajdonos az 5. § a), b) vagy f) pontja alapján adómentes gépjárművét év közben elidegeníti vagy ennek a tulajdonosnak a tulajdonjoga más okból (haláleset stb.) megszűnik, az új tulajdonos a tulajdonszerzést követő hónap első napjától minősül adóalannak.”

3. § A Gjt. 3. §-ának (1) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az adókötelezettség a forgalmi engedély kiadását, illetőleg a gépjármű vagy a tulajdonos adómentességének (5. §) megszűnését követő hónap 1. napján kezdődik. Ha az adókötelezettség nem áll fenn a teljes adóévben, akkor az évi adótételnek az adókötelezettség fennállásának hónapjaira eső időarányos részét kell megfizetni.”

„(3) Ideiglenes forgalmi engedéllyel ellátott gépjármű esetén az adókötelezettség az ideiglenes forgalmi engedély kiadásának napján kezdődik.”

4. § A Gjt. 4. §-ának címe „Az adókötelezettség változása, megszűnése, az adófizetési kötelezettség szünetelése” címre változik, egyidejűleg a 4. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) Az adóalany körülményeiben, illetve a gépjárműben vagy használatának módjában beállott olyan változást, amely az adókötelezettségre is kihatással van, e változásra okot adó körülmény bekövetkezésének időpontját követő hónap első napjától kell figyelembe venni.

(2) Az adókötelezettség annak a hónapnak az utolsó napjával szűnik meg, amelyben a hatóság a gépjárművet bármely okból a forgalomból kivonta.

(3) Kérelemre szünetel az adófizetési kötelezettség,

a) ha a gépjármű a gépjárművek forgalmazásával foglalkozó, hatóságilag nyilvántartott vállalkozó birtokában van és a közúti forgalomban nem vesz részt. Az adófizetési kötelezettség szünetelésének kezdő időpontja az előfeltételek beálltát követő hónap első napja, megszűnésének időpontja pedig annak a hónapnak az utolsó napja, amelyben bármelyik előfeltétel megszűnik. A vállalkozó igazolása, illetve, ha az adóalany maga a vállalkozó, akkor annak írásbeli nyilatkozata alapján a szünetelés időszakára időarányosan eső adót nem kell megfizetni;

b) ha a gépjármű a rendőrhatalóság igazolása szerint jogellenesen került ki az adóalany birtokából. A szünetelés a jogellenes cselekmény bekövetkezését követő hónap első napjától annak a hónapnak az utolsó napjáig tart, amely-

ben a gépjármű az adóalany birtokába visszakerült. A szünetelés időszakára időarányosan eső adót nem kell megfizetni. Ha a gépjármű nem kerül vissza az adóalany birtokába, akkor a jogellenes állapot bekövetkezésének időpontját követő év utolsó napján az adóalany ezen gépjárműve utáni adókötelezettsége megszűnik.”

5. § A Gjt. 5. §-ának f) és h) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[*Mentes az adó alól:*]

„f) bejelentésre a súlyos mozgáskorlátozott személy szállítására szolgáló egy személyszállító gépjármű,”

„h) a kizárólag kommunális célra használt gépjármű,”

6. § A Gjt. 7. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az évi adótétel — a (2) és (3) bekezdésben foglaltak kivételével — a 6. §-ban meghatározott adóalap minden megkezdett 100 kilogrammja után legalább 600 Ft, de legfeljebb 1000 Ft.”

7. § A Gjt. 8. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A kizárólag elektromos meghajtású, a tiszta gázüzemű (kizárólag autógázzal üzemeltethető) személyszállító gépjármű után az egyébként járó adó 50%-át kell megfizetni. A műbizonylat szerint szabályozott katalizátorral ellátott benzinüzemű, illetve az ENSZ—EGB 83.02/C. előírásnak megfelelő 3500 kg össztömeget meg nem haladó dízelüzemű gépjármű után az egyébként járó adó 50%-át, míg a nem szabályozott katalizátorral ellátott benzinüzemű, illetve az ENSZ—EGB 83.01/C. előírásnak megfelelő 3500 kg össztömeget meg nem haladó dízelüzemű gépjármű után az egyébként járó adó 75%-át kell megfizetni. Az ENSZ—EGB 83.01/C. vagy 83.02/C. előírásnak megfelelő gépjármű utáni adókedvezmény igénybevételének feltétele, hogy az ilyen gépjármű minősítését a megyei (fővárosi) közlekedési felügyelet által kiadott műbizonylat igazolja.

(2) Az olyan tehergépjármű, autóbusz után, amelynek a légszennyezése az ENSZ—EGB 49.02/A. előírásnak megfelelő, az egyébként járó adó 75%-át — nyergesvontató esetében 20%-át —, míg az olyan tehergépjármű, autóbusz után, amelynek a légszennyezése az ENSZ—EGB 49.02/B. előírásnak, zajkibocsátása pedig az ENSZ—EGB 51.02 előírásnak megfelelő, az egyébként járó adó 50%-át — nyergesvontató esetében 10%-át — kell megfizetni. Az adókedvezmény igénybevételének feltétele, hogy a gépjármű minősítését a megyei (fővárosi) közlekedési felügyelet által kiadott műbizonylat igazolja.”

8. § A Gjt. 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóztatási feladatokat a gépjármű forgalmi engedélybe bejegyzett lakóhely, székhely, illetőleg telephely

szert illetékes települési, a fővárosban a kerületi önkormányzati adóhatóság (a továbbiakban együtt: adóhatóság) látja el. Ha a forgalmi engedélyben a lakóhely, a székhely, illetőleg a telephely megváltozik, az adóztatási feladatok ellátására a változást követő év első napjától az új lakóhely, székhely, illetőleg telephely szerint illetékes adóhatóság jogosult.”

9. § A Gjt. 18. §-ának 15. és 18. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[E törvény alkalmazásában:]

„15. kizárólag kommunális célra használt az a gépjármű, amely — műszaki felépítésénél fogva — csak a mentőszolgálatban, a tűzoltószolgálatban, halotyszállításra, úttisztításra (közterületek tisztán tartása, locsolása, valamint közutak, repülőterek hó- és síkosságmentesítése, só- és homokszórása), a lakosság vízellátására, hulladékszállításra, a villamos- és gázenergia-, távfűtés-, melegvíz-, ivóvíz-, szennyvízhálózatok hibabemérésére, -elhárítására használható,”

„18. gépjármű forgalomból való kivonásának minősül, ha a rendőrhatalóság a forgalmi engedélyt érvényteleníti, a címkét eltávolítja, illetőleg a kivonás tényét a nyilvántartásban rögzíti,”

10. § A Gjt. 20. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) E törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében a Megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Közösségek következő jogszabályával összeegyeztethető szabályozást tartalmaz: a Tanács 93/89/EGK Irányelve a tagállamok gépjárműadóztatási rendszerének összehangolásáról.”

Záró rendelkezések

11. § (1) E törvény 1999. január 1. napján lép hatályba.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Gjt. 3. §-ának (4) bekezdése és a 7. §-ának (3) bekezdéséből „az adómentes időszak túllépését követően” szövegrész hatályát veszti, a 8. § (3) bekezdésében „a (3) bekezdésben” szövegrész helyébe „a (4) bekezdésben” szövegrész és a 18. § 19. pontjában „A 8. § (2) bekezdésében” szövegrész helyébe „A 8. § (1)—(2) bekezdésében” szövegrész lép.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1998. évi LXIV. törvény

az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény módosításáról*

1. § Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: áfa tv.) 4. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A külföldi székhelyű vállalkozás adóalanyiságát belföldön végzett gazdasági tevékenysége erejéig — ha törvény másként nem rendelkezik — az általa e célra létesített fióktelep testesíti meg.”

2. § (1) Az áfa tv. 7. §-a (1) bekezdésének *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Termékértékesítésnek minősül az is, ha az adóalany a terméket)

„*d*) üzemanyagként személygépkocsi (vtsz. 8703) üzemeltetéséhez használja fel, hasznosítja,”

(feltéve, hogy a termék, illetve annak alkotórészeinek belföldi beszerzéséhez, importálásához (a továbbiakban együtt: beszerzés), kitermeléséhez, előállításához, feldolgozásához, átalakításához vagy felújításához kapcsolódó előzetesen felszámított adó egészben vagy részben levonható.)

(2) Az áfa tv. 7. §-a (2) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A termékértékesítéssel egy tekintet alá esik:)

„*b*) a megszűnés — a (4) bekezdésben meghatározott eltéréssel —, ha az adóalany adóalanyisége megszűnésének időpontjában olyan terméket tart tulajdonában, amelynek beszerzéséhez, kitermeléséhez, előállításához, feldolgozásához, átalakításához vagy felújításához kapcsolódó előzetesen felszámított adó egészben vagy részben levonható.”

(3) Az áfa tv. 7. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Nem minősül termékértékesítésnek továbbá a jogutódlással történő megszűnés, ha a jogutód

a) a jogutódlással megszerzett vagyon egészét gazdasági tevékenysége kifejtéséhez használja fel, hasznosítja és nem választott alanyi adómentességet, valamint

b) a jogutódlással megszerzett vagyon egésze tekintetében teljesíti a 9/A. §-ban felsorolt, a kedvezményezett adóalanyra megállapított kötelezettségeket.”

* A törvényt az Országgyűlés az 1998. november 12-i ülésnapján fogadta el.

3. § (1) Az áfa tv. 13. § (1) bekezdése 16. pontjának felvezető része, valamint g) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„16. számla: adóigazgatási azonosításra alkalmas bármely olyan bizonylat, amely legalább a következő adatokat tartalmazza:”

„g) a termék (szolgáltatás) megnevezése, valamint besorolási száma, amely legalább szükséges az e törvény szerinti hivatkozás beazonosításához.”

(2) Az áfa tv. 13. § (1) bekezdése 17. pontjának felvezető része, valamint e) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„17. egyszerűsített számla: adóigazgatási azonosításra alkalmas bármely olyan bizonylat, amely legalább a következő adatokat tartalmazza:”

„e) a termék (szolgáltatás) megnevezése, valamint besorolási száma, amely legalább szükséges az e törvény szerinti hivatkozás beazonosításához.”

(3) Az áfa tv. 13. § (1) bekezdése 20. pontjának felvezető része helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„20. nyugta: adóigazgatási azonosításra alkalmas bármely olyan bizonylat, amely legalább a következő adatokat tartalmazza:”

(4) Az áfa tv. 13. §-a (1) bekezdésének 22. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„22. értékpapír: minden olyan okirat, amelyet jogszabály értékpapírnak minősít, kivéve azt a dolgot helyettesítő okiratot, melynek megszerzése egyúttal a benne megjelölt dolog feletti tulajdonjog megszerzését is jelenti, ideértve a közraktári jegyet, illetve annak árujegy részét is.”

4. § Az áfa tv. 28. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az 1. számú melléklet I. részében felsorolt termékeknel és szolgáltatásoknál a felszámítandó adó mértéke az adó alapjának 12 százaléka.

(3) Az 1. számú melléklet II. részében felsorolt termékeknel a felszámítandó adó mértéke az adó alapjának nulla százaléka.”

5. § Az áfa tv. 30. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az eredeti szerzőnek minősülő természetes személy — ideértve annak természetes személy örökösét is — nem él a (3) bekezdésben meghatározott választási jogával a Ptk., illetve más jogszabályok védelme alatt álló szellemi alkotások, valamint egyes rokon tevékenységek [Ptk. 86. §-ának (2) bekezdése] körében teljesített termékértékesítése és szolgáltatásnyújtása tekintetében szintén mentesül az adó alól.”

6. § Az áfa tv. 33. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem vonható le az előzetesen felszámított adó továbbá:)

„a) ólmozott és ólmozatlan motorbenzin (vtsz. 2710 00 27, 2710 00 29, 2710 00 32, 2710 00 36) beszerzése esetén, ha a beszerzés nem továbbértékesítési céllal történik;”

7. § Az áfa tv. 36. §-a (1) bekezdésének b) és c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adólevonási jog keletkezésének időpontja:)

„b) megegyezik az adó megfizetésének időpontjával, illetve — ha az később történik — az adó összegét közlő határozat kézhezvételének időpontjával [32. § (1) bekezdésének b) pontja];

c) megegyezik az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjával, illetve, ha az adóalany jogosult a 19. § szerint az adófizetési kötelezettség teljesítésének halasztására, akkor a halasztás lejáratának időpontjával [32. § (1) bekezdésének c) pontja];”

8. § Az áfa tv. 40. §-a (5) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adólevonásra jogosult adóalany — a levonható előzetesen felszámított adó erejéig — készfizető kezességként felel azon adóösszeg megfizetéséért, amelyet a termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás teljesítése során más adóalany rá áthárított, feltéve, hogy az adólevonásra jogosult adóalany az ellenérték adóval növelt összegét egészben vagy részben nem fizette meg, vagy annak megfizetése egészben vagy részben követelés mérséklésével történt.”

9. § Az áfa tv. 47. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (2) és (3) bekezdéssel egészül ki, a jelenlegi (2) bekezdés számozása pedig (4) bekezdésre változik:

„(1) Az adó fizetésére kötelezett adóalanyok,

a) ha a tárgyévvel megelőző évben az elszámolandó adójának (48. § (1) bekezdése) éves szinten — előjel helyesen — összesített összege pozitív előjelű és az 1 millió forintot elérte, havonta,

b) más esetben — a (2) bekezdésben meghatározott eset kivételével — negyedévente kell az adóbevallását benyújtania.

A negyedéves bevallás benyújtására kötelezett adóalany havi bevallásra köteles áttérni, ha az év elejétől összesített elszámolandó adója pozitív előjelű és az 1 millió forintot elérte. Az első havi bevallást arról a hónapról kell benyújtani, amelyet megelőző bevallással lezárt negyedévben az adózó az értékhátárt elérte.

(2) Az adóalany, akinek (amelynek) a tárgyévvel megelőző évben a gazdasági tevékenységéből származó általános forgalmi adóval számított tényleges bevétele, vagy annak időarányosan éves szintre átszámított összege a 3 mil-

lió forintot nem haladta meg, a tárgyévben éves adóbevallás benyújtására kötelezett.

(3) Az adót a havi adóbevallásra kötelezett adóalany a tárgyhónap első napjától a tárgyhónap utolsó napjáig, a negyedéves adóbevallásra kötelezett adóalany a tárgynegyedév első napjától a tárgynegyedév utolsó napjáig, az éves adóbevallásra kötelezett adóalany pedig a tárgyév első napjától a tárgyév utolsó napjáig terjedő időszakra állapítja meg (adómegállapítási időszak).’’

10. § Az áfa tv. 64/B. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Nem minősül továbbértékesítési célú átvételnek, ha az adóalany a hulladékot a továbbértékesítést megelőzően gépi technológiai művelet alkalmazásával átalakítja.

(3) A (2) bekezdés szerint eljáró adóalany — az e fejezet egyéb rendelkezéseinek betartása mellett — szintén választhatja a különbözet szerinti adózást.’’

11. § (1) Az áfa tv. 67. §-a előtti cím a következő címre változik:

„*Besorolási rend*’’

(2) Az áfa tv. 67. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„67. § A hivatkozással meghatározott termékek (építmények) és szolgáltatások vonatkozásában

a) a Központi Statisztikai Hivatal Építményjegyzékének (ÉJ), valamint Szolgáltatások Jegyzékének (SZJ) az 1994. év június hónap 15. napján,

b) a Kereskedelmi Vámtarifa (vtsz.) 1998. év június hónap 30. napján

érvényes besorolási rendjét kell irányadónak tekinteni. A besorolási rend ezt követő (időközi) változása az adókötelezettséget nem változtatja meg.’’

12. § Az áfa tv. XVII. fejezete a következő új címmel és a következő 70/A. §-sal egészül ki:

„*Az Európai Közösségek jogszabályaihoz való közelítés*’’

70/A. § Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt, az 1994. évi I. törvénnyel kihirdetett Európai Megállapodás tárgykörében az Európai Közösség következő jogszabályához való közelítést célozza: a Tanács 77/388/EGK irányelve a tagállamok forgalmi adóval kapcsolatos jogszabályalkotásának harmonizációjáról.’’

13. § Az áfa tv. 71. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § jelenlegi (2)—(6) bekezdésének számozása (3)—(7) bekezdésre módosul:

„(2) Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy 1998. december 31-ig rendeletben szabályozza az új lakások épí-

tése, illetve vásárlása esetén járó — legfeljebb 400 000 forint összegű — adóvisszatérítési támogatás módját és részletes szabályait.’’

14. § (1) Az áfa tv. 1. számú mellékletének helyébe az e törvény 1. számú melléklete lép.

(2) Az áfa tv. 2. számú melléklete az e törvény 2. számú melléklete szerint módosul.

(3) Az áfa tv. 4. számú melléklete az e törvény 3. számú melléklete szerint módosul.

Hatályba léptető és átmeneti rendelkezések

15. § (1) Ez a törvény 1999. év január hónap 1. napján lép hatályba, rendelkezéseit — az (5) és (6) bekezdésben meghatározott eltérésekkel — ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 56. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A szennyvízcsatorna-hálózat építés beruházási költségeihez befizetett lakossági hozzájárulás mentes az általános forgalmi adó fizetése alól.’’

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg továbbá a közraktározásról szóló 1996. évi XLVIII. törvény

a) 16. §-a (5) bekezdésének utolsó mondatából a „valamint az áru kiszolgáltatásakor az általános forgalmiadó-fizetési kötelezettségnek’’ szövegrész,

b) 29. §-a (1) bekezdésének b) pontjából a „feltéve, hogy a kiszolgáltatás mint termékértékesítés jogcímén keletkező általános forgalmi adó összegét a lehető javára a közraktárnál letétbe helyezte’’ szövegrész,

c) 29. §-ának (2) bekezdése és 30. §-ának (2) bekezdése a hatályát veszti azzal, hogy rendelkezéseit azokban az esetekben még alkalmazni kell, melyekben az áru kiszolgáltatását — e törvény hatálybalépését követően — nem előzte meg sem a közraktári jegy együttes, sem annak árujegy részének forgatása.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a közraktározásról szóló 1996. évi XLVIII. törvény 26. §-ának (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A közraktári jegy együttes, illetve árujegy részének forgatása áfa-fizetési kötelezettséget eredményez.’’

(5) Az áfa tv.-nek az e törvény 2. § (1) bekezdésével megállapított 7. § (1) bekezdésének d) pontjában, az e törvény 4. §-ával megállapított 28. §-ának (2) és (3) bekezdéseiben, az e törvény 6. §-ával megállapított 33. §-a (2) bekezdésének a) pontjában, az e törvény 7. §-ával megállapított 36. § (1) bekezdésének b) és c) pontjaiban, az e törvény 8. §-ával megállapított 40. § (5) bekezdésében, az e törvény 11. §-ával megállapított 67. §-ában és az e törvény 14. §-ában foglalt rendelkezéseket, valamint az e törvény 14. §-ával megállapított 1., 2 és 4. számú mellékleteit azok-

ban az esetekben kell alkalmazni először, melyekben az adófizetési kötelezettség, illetve az adólevonási jog keletkezése 1998. év december hónap 31. napját követi.

(6) Az áfa tv.-nek az e törvény 2. § (2) bekezdésével megállapított 7. § (2) bekezdésének *b)* pontjában, továbbá az e § (3) bekezdésével megállapított 7. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseket azokban az esetekben kell alkalmazni először, melyekben az adóalany adóalanyisága megszűnésének időpontja 1998. év június hónap 16. napját követi.

16. § (1) Az az adó fizetésére kötelezett adóalany, aki (amely) a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 3. §-a (2) bekezdésének hatálya alá tartozó, e törvény 4. számú mellékletében megjelölt terméket e törvény hatálybalépése előtt továbbértékesítési céllal jövedéki adóval növelt áron szerezte be, illetve a jövedéki termék belföldi előállítója illetve importálója a jövedéki termékét nem adóraktárban készletezi, és azokat

e törvény hatálybalépésétől kezdődően értékesíti, köteles az 1998. év december hónap 31. napját követő első adó-megállapítási időszakot tartalmazó adóbevallásában a fizetendő adót a (2) bekezdésben meghatározott összeggel növelni.

(2) A fizetendő adót növelő tétel annak a szorzatnak az eredménye, melynek

a) egyik tényezője a terméknek az 1999. év január hónap 1-jei fordulónappal leltározással alátámasztott nyitó-készlete a termék Jöt. szerinti mértékegységében;

b) másik tényezője a termékre az e törvény 4. számú mellékletével előírt, az 1999. év január hónap 1. napján hatályos Jöt. szerint érvényes jövedékiadó-tétel, illetve az 1998. év december hónap 31. napján hatályos Jöt. szerint érvényes jövedékiadó-tétel különbözeteként meghatározott összeg.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet az 1998. évi LXIV. törvényhez

„1. számú melléklet az 1992. évi LXXIV. törvényhez

I. rész

A 12 százalékos felszámított adómérték alá tartozó termékek és szolgáltatások köre

1. Termékek

Sor-szám	Megnevezés	Vámtarifaszám
1.	Élő állatok	0101-től 0106-ig
2.	Élelmezési célra alkalmas hús, vágási melléktermék és belsej	0201-től 0210-ig
3.	Halak, rákok, puhatestű és más gerinctelen víziállatok	0301-től 0307-ig
4.	Tejtermékek, madártojás, természetes méz, másutt nem említett élelmezési célra alkalmas állati eredetű élelmiszer	0401-től 0410-ig
5.	Másutt nem említett állati eredetű termékek	0502-től 0506-ig 0508-tól 0511-ig
6.	Élő fa és egyéb növény, hagyma, gumó, gyökér stb.	0601-től 0604-ig
7.	Élelmezési célra alkalmas zöldségfélék, gyökerek és gumók	0701-től 0714-ig
8.	Élelmezési célra alkalmas gyümölcs, és dió, citrusfélék	0801-től 0814-ig
9.	Tea (nem fermentált)	0902 10 0902 20

Sor-szám	Megnevezés	Vámtarifaszám
10.	Gabonafélék	1001-től 1008-ig
11.	Malomipari termékek	1101-től 1106-ig 1108-tól 1109-ig
12.	Olajos magvak és olajtartalmú gyümölcsök; különféle gyümölcsök; ipari és gyógynövények; szalma és takarmány	1201-től 1214-ig kivéve: 1211 90 95
13.	Növényi nedvek, gyanta	1301 ex* 1302 kivéve: 1302 19 91
14.	Növényi eredetű nyersanyag fonásra; másutt nem említett növényi termék	1401-től 1404-ig
15.	Állati és növényi zsírok (csak az emberi fogyasztásra alkalmasak)	1501 ex 1507-től 1510-ig ex 1512 ex 1514 ex 1515 21 ex 1515 29 ex 1515 50 ex 1517 1521 90 91
16.	Élelmiszer-készítmények hús, hal, rák, rákféle, puhatestű, valamint más gerinctelen víziállat-tartalommal	1601-től 1605-ig
17.	Cukor és cukorárúk	1701-től 1703-ig
18.	Gabona, liszt, keményítő vagy tej felhasználásával készült termék	1901-től 1904-ig 1905 10 1905 40 1905 90 kivéve: 1901 10 00 02
19.	Zöldségfélékből, gyümölcsből, dióból és más növényrészekből előállított készítmények	2001-től 2008-ig
20.	Egyéb ehető készítmények	2102 2104-től 2105-ig 2106 10 2106 90 kivéve: 2106 90 92 01 2106 90 98 01
21.	Víz (ásványvizekből csak az Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóság (OGYFI) minősítésével rendelkezők)	ex 2201
22.	Ecet (csak a 20%-ot meg nem haladó, emberi fogyasztásra közvetlenül alkalmas)	ex 2209
23.	Élelmiszeripari melléktermékek, hulladékok, elkészített állati takarmány	2301-től 2309-ig
24.	Ásványi termékek (kalciumfoszfát alapú műtrágya)	ex 2510 20

Sor-szám	Megnevezés	Vámtarifaszám
25.	Ásványi tüzelőanyagok	2701-től 2705-ig 2709 2711 11 2711 21 2711 12 11 2711 12 19 tüzelési célra ex 2711 12 94 2711 12 97 tüzelési célra ex 2711 13 91 2711 13 97 tüzelési célra ex 2711 29
26.	Elektromos energia	2716
27.	Ecetsav (csak a 20%-ot meg nem haladó termék)	2915 21
28.	Gyógyszerek (az Állatgyógyászati Oltóanyag és Gyógyszerellenőrző Intézet által törzskönyvezett termékek, „állatgyógyászati célra” szövegű magyar alszámos bontások), gyógyiszap, gyógyszer jellegű OGYI által törzskönyvezett fertőtlenítőszer	ex 3003 ex 3004
29.	Vatta, géz, kötés és hasonló cikkek sebészeti steril catgut, fogászati vérzéscsillapítók	3005 3006 10
30.	Vércsoportreagensek, kontrasztanyag-készítmények Hormon és spermicid alapú kémiai fogamzásgátló készítmények állatgyógyászati célra Fogászati cement és más fogászati tömőanyagok, csontpótló cementek, gyökértömő csúcs	ex 3006 20 ex 3006 30 3006 40 ex 3006 60
31.	Állati vagy növényi trágya	3101
32.	Ásványi vagy vegyi trágyázószer (műtrágyának formázva)	ex 3102 ex 3103 ex 3104 3105
33.	Fogászati lakkanyag	ex 3208
34.	Fogászati viasz, fogászati lenyomatkeverék, fogászatban használt gipsz alapú egyéb készítmények, ragasztóanyag fogászati célra	ex 3407 ex 3506
35.	Rovarölők, gombaölők, külsőleg alkalmazandó fertőtlenítőszer, gyomirtók stb.	3808
36.	Egészségügyi (műanyag) áruk	ex 3924 90
37.	Egészségügyi és gyógyszerészeti áruk gumiból Fogászati gumiananyag	4014 4015 11 ex 4014 90 90 00
38.	Nyers bőr	4101-től 4103-ig
39.	Tűzifa, faszén	4401 4402

Sor-szám	Megnevezés	Vámtarifaszám
40.	Egészségügyi betét és tampon, csecsemőpelenka, pelenkabetét, papírvatta, fogászati papíranyag	ex 4818 40 ex 4818 90 ex 4823
41.	Könyv, folyóirat, kotta, térkép (kivéve: az 1. számú melléklet II. rész 39. pontjában meghatározott tankönyv)	4901-től 4904-ig 4905 91 4905 99
42.	Selyemhernyógubó	5001
43.	Nyírott gyapjú, finom állati szőr	5101 11 5102 10 10
44.	Nyers pamut	ex 5201
45.	Más növényi textilszál (len, kender, juta)	5301 10 5302 10 5303 10
46.	Vatta textilanyagokból, és ebből készült áruk (pl. textilpelenka)	5601 10 5601 21
47.	Kompressziós térdharisnya, harisnya, harisnyanadrág, karharisnya, kompressziós kesztyű [Országos Kórház- és Orvostechnikai Intézet (ORKI) által minősített termékek]	ex 6115 ex 6117
48.	Fogtechnikai bázislemez	ex 7106 ex 7108 ex 7110 ex 7218 ex 7219 ex 7220
49.	Hőhasznosító napkollektor	ex 8419 19
50.	Katalizátor közúti járművekhez	ex 8421 39 71
51.	Kizárólag olvasható, rögzített adatállományt tartalmazó könyvet helyettesítő oktató, ismeretterjesztő CD-lemez	8524 31 ex 8524 39
52.	Napkollektor	ex 8541 40 91
53.	Azbesztmentes fékbetét	ex 8607 29 ex 8708 31 ex 8803 30
54.	Rokkantszék	8713
55.	Szemüveglencse, kontaktlencse	9001 30 9001 40 41 9001 40 49 9001 40 80 9001 50 41 9001 50 49 9001 50 80

Sor-szám	Megnevezés	Vámtarifaszám
56.	Orvosi, sebészeti műszer és készülék: öninjektáló készülék, orvosi fecskendő, transzfúziós készülék, orvosi csapoló- és öblítőeszközök, infúziós szerelvények, fogászati csiszoló-, fényesítő és tisztítóanyagok, fogászati tisztítókefék	ex 9018
57.	Inhalátor (tb. által minősített termék)	ex 9019 20
58.	Gyógyászati segédeszközök Műfog, protézis és hídanyagok	9021 11 9021 19 9021 21 9021 29 9021 30 9021 40 9021 90
59.	Bemutató (pl. oktatási) célra szolgáló készülék, eszköz (taneszköz)	ex 9023
60.	Vércukorszintet meghatározó készülék	ex 9027 80 17 ex 9027 80 97
61.	Műlép	ex 9602 00 00 01
62.	Zsűriszámmal ellátott egyedi, vagy meghatározott példányszámban, nem ipari gyártástechnológiával előállított népművészeti és iparművészeti termékek (Nem tartoznak ide az ipari gyártástechnológiával előállított termékek még akkor sem, ha azokat népművész vagy iparművész formaterve alapján ún. esztétikai zsűri minősítette és zsűriszámmal ellátta.)	

* „ex” jelölés jelentése az, hogy az adott vámtarifaszám alá sorolható termékek közül csak a „Megnevezés” rovatban szereplő meghatározásnak megfelelő termék tartozik az adott adókulcs alá.

E törvény alkalmazásában vámtarifaszám: a Kereskedelmi Vámtarifa 1998. június 30-án hatályos szövegének áruazonosító számai. A tíz számjegynél kevesebb számjeggyel megadott vámtarifaszám esetén annak valamennyi alszámos bontása is ide értendő.

2. Szolgáltatások

Sor-szám	Megnevezés
63.	Mezőgazdasági, vadgazdálkodási és erdőgazdálkodási szolgáltatás (SZJ 01) Kivéve: — Trófeabírálat (SZJ 011220)
64.	Halászati szolgáltatás (SZJ 02)
65.	Kényszer- és bérvágás (SZJ 041100-ból)
66.	Gyógyászati segédeszközök bérmunkában történő előállítása (SZJ 0416-ből)
67.	Könyv- és zeneműkiadás (SZJ 041271)
68.	Lapkiadás (SZJ 041272)
69.	Egyéb kiadói szolgáltatás (SZJ 041279)
70.	Villamos energia-, gáz-, hő- és vízellátás (SZJ 05)
71.	Szemüveglencse egyedi csiszolása, keretbe helyezése (SZJ 073649-ből)

Sor- szám	Megnevezés
72.	Gyógyászati segédeszközök (az 1. számú melléklet I. részének 54., 58. pontjában meghatározottak) javítása (SZJ 073699-ből)
73.	Szállodai szolgáltatás (SZJ 081100)
74.	Egyéb kereskedelmi szálláshely-szolgáltatás (SZJ 0812)
75.	Egyéb korlátozottan igénybe vehető szálláshely-szolgáltatás (SZJ 0814)
76.	Éttermi vendéglátásban az ételforgalom
77.	Cukrászati vendéglátásban az ételforgalom (SZJ 082200-ból)
78.	Egyéb nyílt árusítású vendéglátásban az ételforgalom (SZJ 082300-ból)
79.	Diákétkeztetés (SZJ 0824)
80.	Egyéb korlátozottan igénybe vehető vendéglátásban az ételforgalom (SZJ 0825-ből)
81.	Szállítás, raktározás, posta és távközlés (SZJ 09)
	Kivéve:
	— Utazásszervezés, idegenvezetés (SZJ 094320)
	— Postai szolgáltatás (SZJ 09511)
	— Távközlés (SZJ 0952)
82.	Gazdasági haszonállatok bérbeadása (SZJ 113310)
83.	Kutatás és kísérleti fejlesztés (SZJ 13)
84.	Mezőgazdasági termelési rendszerekkel kapcsolatos szolgáltatás (SZJ 1414-ből)
85.	Település- és tájképtervezés (SZJ 142120)
86.	Területfejlesztési, -rendezési tervezés (SZJ 142160)
87.	Mezőgazdasági, vadgazdálkodási, erdőgazdálkodás és halászati szakmai tervezés, szakértés (SZJ 142271)
88.	Vízgazdálkodási tervezés, szakértés (SZJ 142272-ből)
89.	Postai és távközlési tervezés, szakértés (SZJ 142273-ből)
90.	Környezetvédelmi szakmai tervezés, szakértés (SZJ 142275)
91.	Mezőgazdasági laboratóriumi vizsgálatok (SZJ 1423-ből)
92.	Környezeti elemek laboratóriumi vizsgálata, elemzése (SZJ 1423-ből)
93.	Kéményseprés és tüzeléstechnikai szolgáltatás (SZJ 144320)
94.	Állategészségügyi ellátás (SZJ 171200)
95.	Szociális étkeztetés (SZJ 171329-ből)
96.	Szennyvíz- és hulladékkezelés, köztisztasági szolgáltatás (SZJ 181)
97.	Filmgyártás (SZJ 1911)
98.	Filmforgalmazás (SZJ 191200)
99.	Filmvetítés (SZJ 191300)

Sor- szám	Megnevezés
100.	Rádiós és televíziós szolgáltatás (SZJ 1914) Kivéve: — Közszolgálati rádiós és televíziós szolgáltatás (SZJ 1914-ből)
101.	Előadóművészeti szolgáltatás (SZJ 1916)
102.	Egyéb művészeti szolgáltatás (SZJ 1917)
103.	Cirkusz műsor (SZJ 191910-ből)
104.	Vidámparki szórakoztatás, mutatványok (SZJ 191940)
105.	Könyvtári szolgáltatás (SZJ 1931), amennyiben az adóalany élt a 30. § (3) bekezdésében biztosított választási jogával
106.	Állat- és növénykertek, védett természeti értékek bemutatása (SZJ 1934)
107.	Versenysport (SZJ 19411)
108.	Versenysport lebonyolítása (SZJ 194150-ből)
109.	Uszoda és strandfürdő szolgáltatás (SZJ 194130)
110.	Mosás, vegytisztítás, textilfestés (SZJ 201)
111.	Temetkezés és ehhez kapcsolódó szolgáltatás (SZJ 203)
112.	Fürdőszolgáltatás (SZJ 2091)
113.	Temetések megszervezése, ügyintézése (SZJ 209331)

II. rész

A nulla felszámított adómérték alá tartozó termékek köre

Sor- szám	Megnevezés	Vámtarifaszám
1.	Humán gyógyszer (kizárólag Országos Gyógyszerészeti Intézet (OGYI) által törzskönyvezett termék)	ex 3003 ex 3004 ex 3006 60
2.	Szerobakteriológiai készítmények [Országos Közegészségügyi Intézet (OKI) által törzskönyvezett termék]	3002 10 3002 20 ex 3002 90 ex 3006 20 ex 3006 30 ex 3822
3.	Orvosi radioaktív izotópok	2844 40 20 01
4.	Szalicilátok	2918 21-től 2918 23-ig

Sor- szám	Megnevezés	Vámtarifaszám
5.	Aminosavak	2922 41-től 2922 43-ig 2922 49
6.	Pirazolonok	2933 11 2933 19 2933 21 2933 29
7.	Barbiturátok	2933 51
8.	Szulfonamidok	2935
9.	Vitaminok	2936
10.	Hormonok, szteroidok	2937
11.	Glükozidok	2938
12.	Alkaloidák	2939
13.	Antibiotikumok	2941
14.	Humán gyógyászati célú galenusi készítmények alapanyagai	1302 19 91 ex 1211 90 95 3001
15.	Kiszertelt gyógyhatású humán tápszer	1901 10 00 02 2106 90 92 01 2106 90 98 01
16.	Egészségügyi oxigén (max. 10, illetve 20 liter űrtartalmú, 150, illetve 200 bar nyomású palackban kiszertelve, kizárólag OGYI által minősített termék)	ex 2804 40
17.	Guaiphenesine	ex 2909 49 90 00
18.	Naproxen, Naproxen Na, Fenofibrat	ex 2918 90 90 00
19.	Ketamin HCl	ex 2922 30 00 00
20.	Aminokapronsav	ex 2922 49 70
21.	Lidocain	2924 29 10 00
22.	Atenolol	ex 2924 29 90 00
23.	Paracetamol	2924 29 30 00
24.	Spirolakton	ex 2932 29 80 99
25.	Triarncinolon	ex 2937 22 00 00
26.	Fenilbutazon	2933 19 10 00
27.	Naphazolin	ex 2933 29 90 00
28.	Domperidon, Fantanil citát, Piritramid, Droperidol, Lansoprasol	ex 2933 39 95 99

Sor-szám	Megnevezés	Vámtarifaszám
29.	Broxiquinolin	ex 2933 40 90 01
30.	Proquazon, Trimetoprim, Cinnarizin	ex 2933 59 70 00
31.	Sertan	ex 2933 79 00 00
32.	Diazepam, Nitrazepam	ex 2933 90 60 00
33.	Azapropazon, Mazindol	ex 2933 90 95 99
34.	Karbamazepin	ex 2933 90 50 00
35.	Pizotifen, Aprotinin oldat Lavamisol, Prazosin HCl, Ofloxacin	ex 2934 90 97 99
36.	Koffein anhidrát	ex 2939 30 00 00
37.	Efedrin	2939 41 00 00
38.	Teofillin anhidrát	ex 2939 50 00 00
39.	Közoktatásban használt tankönyv (a segédkönyvek, a tanulási segédletek, a tanári segédletek és a tanári kézikönyvek kivételével), melyet az oktatási miniszter a jogszabályoknak megfelelően tankönyvvé nyilvánít, és a hivatalos tankönyvjegyzékben megjelöl	ex 4901
40.	Braille-tábla műanyagból	ex 3926 90
41.	Csecsemőpelenka	ex 4818 40
42.	Fehér bot vakoknak	ex 6602
43.	Pontozó vakoknak	ex 8205 59 90
44.	Braille-tábla fémből	ex 8310
45.	Braille-írógép vakoknak	ex 8469 30
46.	Információátalakító egység vakok és hallássérültek részére (a Szövetség által a tagok felé beszerzési ár alatt forgalmazott termék)	ex 8471
47.	Telefonkezelő adapter vakok számára	ex 8517 80 90
48.	Braille-óra vakoknak	ex9102''

2. számú melléklet az 1998. évi LXIV. törvényhez

Az áfa tv. 2. számú mellékletének 3. és 25. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A 30. § (1) bekezdésében meghatározott termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások a következők:)

„3. oktatást szolgáló taneszközök (ex 9023), építmények (ÉJ 572) és önálló rendeltetési egységek rendeltetésüknek megfelelő bérbeadása;”

„25. közszolgálati rádiós és televíziós szolgáltatás (SZJ 1914-ből);”

3. számú melléklet az 1998. évi LXIV. törvényhez

1. Az áfa tv. 4. számú mellékletének I. része helyébe a következő rendelkezés lép:

„I. rész

A mezőgazdasági tevékenységek körében előállított termékek köre és a kompenzációs felár mértéke

Sor-szám	Megnevezés	Vámtarifaszám	A kompenzációs felár mértéke a felvásárlási ár %-ában
----------	------------	---------------	---

NÖVÉNYTERMELÉSI TERMÉKEK ÉS ELSŐDLEGES FELDOLGOZÁSAIK

1.	Élő növény (beleértve azok gyökereit is), dugvány, oltvány stb.	0602 10 0602 20	12
2.	Burgonya	0701	12
3.	Élelmezési célra alkalmas zöldségfélék, gyökerek és gumók (kivéve hántolt és feles) szaporítóanyag zöldségfélékhez	0702-től 0709-ig ex 0713 ex 1209	12
4.	Szőlő	0806 10	12
5.	Élelmezési célra alkalmas gyümölcs és dió és dinnyefélék héja	0802 11-től 0802 50-ig 0807 11 0807 19 0808 0809 0810 10-től 0810 40-ig ex 0810 90	12
6.	Hazai termesztésű fűszernövények	0904 20 0909 ex 0910	12
7.	Gabonafélék	1001-től 1007-ig 1008 10 1008 20 1008 90 10	12
8.	Különféle magvak, ipari és gyógynövények szaporítóanyag ipari növényekhez	1201 1202 1204-től 1207-ig ex 1209 ex 1210 ex 1211 90 1212 91 1212 99 10 1213 ex 1401 90 1403 10 2401 10 2401 20 5301 10 5302 10	12

Sor-szám	Megnevezés	Vámtarifaszám	A kompenzációs felár mértéke a felvásárlási ár %-ában
----------	------------	---------------	---

9.	Takarmánynövények (kivéve az őrlemény és a pellet)	ex 1214	
		2308 10	
	szaporítóanyag takarmánynövényekhez	ex 1209	12

ÉLŐ ÁLLATOK, ÁLLATI TERMÉKEK

1.	Ló, szarvasmarha, sertés, juh, kecske, baromfi és más élő állat (a sportló, versenyló, kutya, macska, díszállat, laboratóriumi és állatkerti állat kivételével)	0101-től 0105-ig ex 0106	7
2.	Halak (csak az édesvízi halak, halikra), rákok, puhatestű és más gerinctelen víziállatok	ex 0301 ex 0302 0306 29 10 ex 0307 0307 60 ex 0307 91	7
3.	Nyers tej	ex 0401	7
4.	Friss tojás	ex 0407	7
5.	Természetes méz	0409	7
6.	Másutt nem említett állati eredetű termékek (szőr, háziállatok spermája)	0502 0503 0505 ex 0511	7
7.	Állati vagy növényi trágya	3101	7
8.	Nyers szőrme	ex 4301	7
9.	Legombolyításra alkalmas selyemhernyógubó	5001	7
10.	Nyers gyapjú	5101	7

ERDEI MAGOK, CSEMETÉK

1.	Erdei fák és cserjék csemetéje, oltványa	ex 0602	7
2.	Erdei fák és cserjék magja	ex 1209 99	7

*KIZÁRÓLAG SAJÁT ELŐÁLLÍTÁSÚ MEZŐGAZDASÁGI TERMÉKEK
FELDOLGOZÁSÁBÓL SZÁRMAZÓ ÉLELMISZERIPARI TERMÉKEK*

1.	Feldolgozott tej és tejtermékek	ex 0401 0402-től 0406-ig	7
----	---------------------------------	-----------------------------	---

Sor-szám	Megnevezés	Vámtarifaszám	A kompenzációs felár mértéke a felvásárlási ár %-ában
2.	Feldolgozott, tartósított saját előállítású zöldség, gyümölcs, savanyúság, citrusfélék és dinnyefélék héja, paradicsomlé	0711 0712 0811-től 0813-ig ex 0814 2001 ex 2002 2003-től 2009-ig	12
3.	Must és bor	ex 2204	12''

2. Az áfa tv. 4. számú melléklet II. része 2. pont d) alpontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

(A felvásárlást igazoló bizonylat kötelező adattartalma a következő:)

„d) a felvásárolt termék megnevezése, valamint besorolási száma, amely legalább szükséges az e törvény szerinti hivatkozás beazonosításához.”

4. számú melléklet az 1998. évi LXIV. törvényhez

Sor-szám	A termék megnevezése	A fizetendő adó összege
1.	a 2710 00 27, 2710 00 29 és a 2710 00 32 vámtarifaszám alatti ólmozatlan benzinekre	9,90 Ft/l
2.	a 2710 00 26, a 2710 00 34 és a 2710 00 36 vámtarifaszám alatti ólmozott benzinekre	10,80 Ft/l
3.	a 2710 00 11, 2710 00 15, 2710 00 21, 2710 00 25, 2710 00 37 és a 2710 00 39 vámtarifaszám alatti egyéb benzinekre	10,80 Ft/l
4.	a 2710 00 41, 2710 00 45, 2710 00 51, 2710 00 55 és a 2710 00 59 vámtarifaszám alatti petróleumokra	10,80 Ft/l
5.	2707 10, 2707 20, 2707 30, 2707 50, 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43, 2902 44 vámtarifaszám alatti benzolra és homológjaira	10,80 Ft/l
6.	a 2709 00 10 vámtarifaszám alatti földgáz kondenzátumra	10,80 Ft/l
7.	a 2710 00 61, 2710 00 65, 2710 00 66, 2710 00 67 és a 2710 00 68 vámtarifaszám alatti gázolajokra, tüzelőolajokra	7,40 Ft/l
8.	a 2710 00 81, 2710 00 83, 2710 00 85 vámtarifaszám alatti kenőolajra	6,10 Ft/kg
9.	a 3811 vámtarifaszám alatti adalékanyagokra	6,10Ft/kg
10.	a Jöt. 42. § (1) bekezdése szerinti alkoholdermékek — a 11. sorszám alatti, valamint a 2208 90 41 és a 2208 90 45 vámtarifaszám alatti alkoholdermékek kivételével	130 Ft/hlf
11.	a 2208 20 vámtarifaszám alá tartozó borpárlat, a 2208 90 33, 2208 90 38, 2208 90 48, 2208 90 71 vámtarifaszám alá tartozó gyümölcspálinka	150 Ft/hlf
12.	a Jöt. 52. § szerinti sör	27 Ft/Balling fok/hl
13.	a Jöt. 55. § szerinti pezsgő	6,60 Ft/l
14.	a Jöt. 58. § (2) bekezdése szerinti habzó köztes alkoholdermék	6,60 Ft/l
15.	a Jöt. 58. § (3) bekezdése szerinti nem habzó köztes alkoholdermék	8,80 Ft/l

1998. évi LXV. törvény

a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosításáról*

1. § (1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 3. §-ának 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„9. Szokásos piaci érték: az ügylet időpontjában vagy az időpontot magában foglaló időszakban a következő módszerek valamelyikével megállapított (az általános forgalmi adót is tartalmazó) ár:

a) összehasonlító árak módszerével, amelynek során a szokásos piaci érték az az ár, amelyet független felek alkalmaznak az összehasonlítható termék vagy szolgáltatás értékesítésekor a gazdaságilag összehasonlítható piacon;

b) viszonteladási árak módszerével, amelynek során a szokásos piaci érték a terméknek, szolgáltatásnak független felek felé, változatlan formában történő értékesítése során alkalmazott ár, csökkentve a viszonteladó költségeivel és a szokásos haszonnal;

c) költség és jövedelem módszerrel, amelynek során a szokásos piaci értéket az önköltség szokásos haszonnal növelt értékében kell meghatározni;

d) az adózó által kialakított egyéb módszer alapján, ha az adózó bizonyítja, hogy a szokásos piaci érték az a)–c) pontokban foglaltak szerint nem határozható meg és az egyéb módszer az adott esetben megfelelő.”

(2) Az Szja tv. 3. §-ának 21. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„21. Bér: a belföldi illetőségű munkáltatóval létesített munkaviszonyból származó jövedelem — ide nem értve a munkáltató által fizetett adóköteles biztosítási díjat, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárg tag magánszemély esetében a munkáltatói tag által fizetett munkáltatói hozzájárulást, valamint a munkaviszony megszüntetésére tekintettel kapott végkielégítést —, az adóköteles társadalombiztosítási ellátás, a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény alapján folyósított adóköteles ellátás — kivéve a nyugdíjat és az azzal azonosan adózó jövedelmeket —, a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény alapján folyósított munkanélküli járadék, pályakezdők munkanélküli segélye, átképzési és képzési támogatás, a fegyveres erőknél tartalékos katonai szolgálatot teljesítő magánszemély illetménye.”

* A törvényt az Országgyűlés az 1998. november 12-i ülésnapján fogadta el.

(3) Az Szja tv. 3. §-ának 23. és 24. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„23. Nyugdíj: a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény, továbbá a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló törvény alapján folyósított nyugellátás — ideértve a koregedményes és a koregedményes nyugdíjat, az előnyugdíjat és az egyes nyugdíjak felülvizsgálatáról, illetőleg egyes nyugdíj-kiegészítések megszüntetéséről szóló törvény 2. § (2) és (3) bekezdésének alapján folyósított pótlékot is, valamint a Magyar Köztársaság Művészeti Alapjának megszüntetéséről és a Magyar Alkotóművészeti Alapítvány létesítéséről szóló kormányrendelet 1. § (2)—(5) bekezdésében meghatározott nyugellátásokat és az egyházi nyugdíjalapból kifizetett nyugdíjat —, a mezőgazdasági szövetkezeti tagok öregségi és munkaképtelenségi járadéka, a mezőgazdasági szövetkezeti tag özvegyének özvegyi járadéka, a szakszövetkezeti tag részére járó növelt összegű öregségi járadék, a munkaképtelenségi járadék, a megváltozott munkaképességű dolgozók rendszeres szociális, átmeneti és egészségkárosodási járadéka, a nyugdíjas magánszemély tagsági pótléka, a nyugdíjas bányász részére a nyugdíjas bányászok szénjárandóságának pénzbeli megváltásáról szóló kormányrendelet alapján folyósított, pénzben megváltott szénjárandóság, továbbá a volt munkáltató által folyósított, pénzben megváltott szénjárandóság az említett kormányrendeletben felsorolt magánszemélynek, illetőleg hozzátartozójának az ott meghatározott mértékig, tekintet nélkül arra, hogy a volt munkáltató felszámolás alatt áll-e, vagy nem, és folytatja-e, vagy megszüntette termelő tevékenységét. Nyugdíjnak minősül a külföldről származó, nyugdíj címén folyósított jövedelem, továbbá a nemzeti helytállásért folyósított pótlék, a politikai üldözésre tekintettel a nyugdíjfolyósító szervezet által törvény vagy kormányrendelet alapján folyósított ellátás, valamint az olimpiai bajnoki járadékról szóló törvény szerinti járadék és a Kiváló és Érdemes Művészi járadékról szóló törvény alapján folyósított Kiváló, illetve Érdemes művészi járadék, ideértve az e kitüntető cím jogosultjának özvegye részére ezzel összefüggésben folyósított járadékot is.

24. Ösztöndíj: az a tanulói (hallgatói) juttatás, amelyet jogszabály alapján a közoktatási, a szakképzési, a felsőoktatási intézmény vagy helyi önkormányzat nyújt a közoktatási, szakképzési vagy a felsőoktatási intézmény tanulója részére, ideértve a felsőoktatási intézmény hallgatójának jogszabály alapján a szakmai gyakorlat idejére adott költségtérítést, továbbá a jogszabályban meghatározott feltételek szerint juttatott tankönyv- és jegyzettámogatást, valamint lakhatási támogatást is, a szakképző iskolai tanulóknak a jogszabályban meghatározott tanuló szerződés alapján nyújtott kötelező pénzbeli juttatást is, valamint a szakképző iskolával tanuló szerződés nélkül létesített tanulói jogviszony esetén a szorgalmi idő befejezését követő összefüggő szakmai gyakorlat időtartamára nyújtott díja-

zás kötelező összegét is, illetve az a sportolói juttatás, amit a sportról szóló 1996. évi LXIV. törvény alapján létrehozott Gerevich Aladár Nemzeti Sport Közalapítvány nyújt.”

(4) Az Szja tv. 3. §-ának 52. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„52. *Közcélú adományra vonatkozó igazolás:* a közcélú adomány jogosultja által kiállított olyan igazolás, amely tartalmazza a kiállító és a magánszemély (ideértve az egyéni vállalkozót is) megnevezését, nevét, székhelyét, lakóhelyét, telephelyét, adószámát, a közcélú adomány összegét és a támogatott célt, továbbá közhasznú szervezet, kiemelkedően közhasznú szervezet esetében — ha a közhasznú minősítéséről bíróság határoz — a közhasznúsági fokozatot és a bírósági határozat számát.”

(5) Az Szja tv. 3. §-ának 54. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„54. *Beruházási költség:* az e törvény szerint költségként elismert, igazolt, a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak üzembe helyezése érdekében az üzembe helyezés napjáig felmerült, az előírt nyilvántartásban feltüntetett kiadás. A 13. számú melléklet alkalmazásában a beruházás értékének az adókedvezményre jogosító üzembe helyezés napjáig felmerült beruházási költséget képező kiadást kell tekinteni.”

(6) Az Szja tv. 3. §-a a következő 59., 60. és 61. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„59. *Az értékpapír szokásos piaci értéke:*

a) értékpapír-forgalmazási tevékenységet folytató társaság(ok) által bonyolított nyilvános ügyletnél az ügyletben érvényesített ár azzal, hogy nyilvános ügylet az értékpapírnak bárki számára azonos feltételekkel történő forgalmazása;

b) a tőzsdére bevezetett értékpapír esetében az a) pont rendelkezése alá nem tartozó ügyletnél az ügylet időpontját megelőző, utolsó érvényes tőzsdei átlagár (átlagárfolyam);

c) értékpapír-forgalmazási tevékenységet folytató társaság(ok) által forgalmazott, tőzsdére be nem vezetett értékpapír esetében nem nyilvános ügyletben az ügylet időpontját megelőző legközelebbi időpontban megvalósult nyilvános ügyletben érvényesített ár vagy árak bármelyike;

d) azon ügyletek esetében, amelyeknél az a)–c) pontok rendelkezései nem alkalmazhatók, az adózó által kialakított egyéb módszerrel megállapított olyan érték, amelyről az adózó bizonyítja, hogy megfelel az értékpapír által ténylegesen képviselt, független felek által is elismert vagyoni értéknek.

60. *Családi pótlék* alatt a külön törvény alapján folyósított iskoláztatási támogatást is érteni kell.

61. *Ingatlanak közérdekű célra történő megvásárlása:* a kisajátításról szóló 1976. évi 24. törvényerejű rendelet rendelkezései szerint történő vásárlás.”

2. § Az Szja tv. 5. §-ának (2)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A külföldi pénznemben keletkezett bevételt a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) hivatalos, a megszerzés napját megelőző hónap 15. napján érvényes devizaárfolyamának alapulvételével kell forintra átszámítani.

(3) Ha a magánszemély a kiadást külföldi pénznemben fizeti ki, akkor azt a kiadás felmerülését megelőző hónap 15. napján érvényes MNB devizaárfolyamon kell forintra átszámítani.

(4) A (2) és (3) bekezdés rendelkezésének alkalmazása során az olyan külföldi pénznem esetében, amely nem szerepel az MNB hivatalos deviza árfolyamlapján, az MNB által közzétett USA dollárban megadott árfolyamot kell a forintra történő átszámításhoz figyelembe venni.

(5) A (3) és (4) bekezdés rendelkezésétől eltérően, ha a magánszemély a kiadást külföldi pénznemben fizeti ki, és ennek az adott külföldi pénznemben kifizetett összegnek a pénzügyi intézet által alkalmazott eladási árfolyamáról bizonylattal rendelkezik, akkor alkalmazhatja azt a forintra történő átszámításhoz.”

3. § Az Szja tv. 11. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nem kell bevallani azt a bevételt, amelyet a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni, továbbá a 0 százalékos adómérték alá eső jövedelmet, valamint az egyes külön adózó jövedelmek közül az ingó vagyontárgy(ak) értékesítéséből származó jövedelmet, ha annak összege kevesebb évi 100 ezer forintnál, valamint azokat a jövedelmeket, amelyek után az adót a kifizető megállapította és levonta, de be kell vallani — ha e törvény másként nem rendelkezik — az utóbbiak közül az osztalékból, az árfolyamnyereségből és az ingatlan bérbeadásából származó jövedelmet. A termőföld bérbeadásából származó jövedelmet az adózás rendjéről szóló törvény vonatkozó rendelkezései szerint kell bevallani.”

4. § (1) Az Szja tv. 12. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásával lehet eljárni — figyelemmel a (3) bekezdésben foglaltakra — akkor, ha]

„c) a magánszemély nyugdíj, más adóköteles társadalombiztosítási ellátás, a tartalékos katonai szolgálatot teljesítők részére fizetett illetmény, a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény alapján folyósított munkanélküli járadék, pályakezdeők munka-

nélküli segélye, átképzési és képzési támogatás címén szerzett jövedelmet az *a)* vagy *b)* pontban foglaltak mellett;”

(2) Az Szja tv. 12. §-a (2) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásával lehet eljárni — figyelemmel a (3) bekezdésben foglaltakra — akkor, ha]

„*e)* a társas vállalkozás, a polgári jogi társaság magánszemély tagjának kizárólag ugyanazon társaságtól származik az *a)* pontban említett jövedelme.”

(3) Az Szja tv. 12. §-a (3) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem helyettesítheti az adóbevallást a munkáltatónak tett nyilatkozat akkor, ha)

„*c)* a magánszemélynek egyes külön adózó jövedelmei után adómegállapítási és/vagy adófizetési kötelezettsége van, kivéve, ha egyébként a (2) bekezdés *a)* vagy *e)* pontjában foglalt feltételek teljesülnek;”

(4) Az Szja tv. 12. §-a (3) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem helyettesítheti az adóbevallást a munkáltatónak tett nyilatkozat akkor, ha)

„*e)* a magánszemély olyan mezőgazdasági őstermelő, akinek az *e* tevékenységből származó bevétele az adóévben a 250 ezer forintot meghaladja, kivéve ha egyszerűsített bevallási nyilatkozatot kíván tenni és annak feltételei fennállnak;”

5. § Az Szja tv. 20. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, továbbá a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(1) Az erdő véghasználattal érintett kitermelt vagy lábbon álló faállomány értékesítéséből származó bevétel csökkenthető az erdészeti hatóság által erre a célra nyitott, elkülönített számlára befizetett összeggel, de legfeljebb a jogszabályban megállapított, a befejezett célállományra igényelhető normatív erdőfelújítási támogatási értéknek megfelelő összeggel.

(2) Az erdőfelújítás teljesítésének arányában kiutalt normatív támogatás összegéből és az (1) bekezdés rendelkezése szerint befizetett összeg terhére visszautalt összegből akác és lágylombos célállomány esetében az erdőfelújítás kezdő évét követő ötödik év végéig, egyéb fafajtáknál a nyolcadik év végéig költségként az igazolt kiadások számolhatók el, valamint a kiutalt normatív támogatás mértékéig terjedő összeg igazolás nélkül vonható le. A fennmaradó — az előzőekben említett határidőn túl visszautalt — összeg teljes egészében bevételnek számít.

(3) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazása esetén az ott említett bevételekre az átalányadózás nem alkalmazható, és azok a mezőgazdasági őstermelői bevétel megállapításánál nem vehetők figyelembe.”

6. § Az Szja tv. 22. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) és az (5) bekezdés rendelkezése a mezőgazdasági őstermelői tevékenység megkezdésének évét követő harmadik adóévben és az azt követő adóévekben elhatárolt veszteségre az adóhatóság engedélye alapján alkalmazható akkor, ha az elhatárolt veszteség keletkezése évében a mezőgazdasági őstermelői tevékenységből származó bevétel nem éri el az elszámolt költség 50 százalékát. Az adóhatóság az engedélyt akkor adja meg, ha megállapítható, hogy az előbbiek elháríthatatlan külső ok miatt következtek be.”

7. § Az Szja tv. 28. §-a a következő (7), (8), (9) és (10) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Egyéb jövedelem — ha törvény másként nem rendelkezik — a jog

- a)* visszterhes alapítása,
- b)* átruházása,
- c)* megszüntetése,
- d)* gyakorlásának átengedése

ellenében, illetőleg a jogról való lemondás ellenében kapott bevételnek a jog megszerzésére fordított vagyoni értéket meghaladó része.

(8) Egyéb jövedelem az a vagyoni érték, amelyet a magánszemély értékpapír szokásos piaci értékénél kedvezőbb áron történő jegyzési, vételi jogának gyakorlása által szerez meg. Ezen jövedelem keletkezésének időpontja az a nap, amikor a magánszemély ezzel a joggal él. Jövedelemnek az értékpapír szokásos piaci értékéből azt a részt kell tekinteni, amely a magánszemély által a jog megszerzése ellenében és az értékpapír megszerzése ellenében fizetett összeget meghaladja.

(9) A (8) bekezdés rendelkezésétől eltérően nem keletkezik jövedelem a jegyzési, vételi jog gyakorlása által, ha a jog megszerzése bárki számára azonos feltételek mellett megvalósuló ügyletben történt.

(10) A (8) bekezdés alkalmazásában nem minősül vételi jog gyakorlása által szerzett jövedelemnek a kifizető által értékpapír formájában természetbeni juttatásként adott vagyoni érték.”

8. § Az Szja tv. 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § Az adó mértéke, ha a jövedelem összege:

0—400 000 Ft	20% ,
400 001—1 000 000 Ft	
80 000 Ft és a 400 000 Ft-on felüli rész	30% -a,
1 000 001 Ft-tól	
260 000 Ft és az 1 000 000 Ft-on felüli rész	40%-a.”

9. § Az Szja tv. 32. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„32. § (1) Amennyiben az összevont adóalapnak részét képezi olyan jövedelem, amely külföldön (is) adóztatható

és nemzetközi szerződésből vagy viszonyosságból más nem következik, akkor

a) a számított adót az összevont adóalappal elosztva átlagos adókulcsot kell meghatározni;

b) az a) pont szerinti átlagos adókulccsal meg kell szorozni a külföldön adózott jövedelmet;

c) a b) pont szerinti összeg a számított adót csökkenti;

d) nemzetközi szerződés vagy viszonyosság hiányában a c) pont szerinti levonás nem haladhatja meg sem a külföldön igazoltan megfizetett adó forintra átszámított összegnek, sem a számított adónak a 90 százalékát.

(2) A külföldön megfizetett adót az MNB hivatalos, az év utolsó napján érvényes devizaárfolyamának alapulvételeivel kell forintra átszámítani. Ha az adót olyan pénznemben állapították meg, amely nem szerepel az MNB hivatalos deviza árfolyamlapján, akkor az MNB által közzétett, a megszerzés évének utolsó napján érvényes USA dollárban megadott árfolyamot kell a forintra történő átszámításhoz figyelembe venni.”

10. § Az Szja tv. 33. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A számított adót adójóváírás csökkenti, amely egyenlő az adóévben megszerzett bér 10 százalékával, de legfeljebb jogosultsági hónaponként 3000 forinttal, feltéve, hogy a magánszemély adóbevallásában bevallott vagy az adóbevallást helyettesítő elszámolásban elszámolt éves összes jövedelme az 1 millió forintot nem haladja meg.”

11. § Az Szja tv. 35. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés rendelkezésében meghatározott összeg további 30 ezer forinttal növelten érvényes — utójára az öregségi nyugdíj megállapításának évében — azon magánszemély esetében, aki 2020. január 1-je előtt tölti be a jogszabályok alapján reá vonatkozó öregségi nyugdíjkorhatárt.”

12. § Az Szja tv. 40. §-ának címe, továbbá a 40. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„Személyi és családi kedvezmények

40. § (1) Az összevont adóalap adóját csökkenti a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállása idején havi 1500 forint.

(2) Az összevont adóalap adóját csökkenti a családi kedvezmény.

(3) A családi kedvezmény eltartottanként

a) egy és kettő eltartott esetében havi 1700 forint;

b) három vagy több eltartott esetében havi 2300 forint;

c) súlyosan fogyatékos eltartott esetében fogyatékos eltartottanként havi 2600 forint.

(4) A (3) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásában eltartott az, akire tekintettel családi pótlékot folyósítanak. Súlyosan fogyatékos eltartott az, aki után a családi pótlékot

a fogyatékos állapotára tekintettel folyósítják, továbbá a rokkantsági járadékban részesülő magánszemély is, abban a háztartásban, ahol ellátásáról folyamatosan gondoskodnak.

(5) A családi kedvezményt az a szülő, nevelőszülő, hivatásos nevelőszülő, gyám veheti igénybe, aki a családi pótlék igénybevételére jogosult, illetőleg a rokkantsági járadékban részesülő magánszemély esetében a folyamatos ellátásáról gondoskodó, egy háztartásban élő magánszemélyek egyike, feltéve, hogy a kedvezmény érvényesítése esetén adóbevallásában (a munkáltatója az adóbevallást helyettesítő elszámolásban) a fogyatékos eltartott természetes azonosító adatait vagy adóazonosító jelét feltünteti.

(6) Amennyiben a családi pótlékot olyan magánszemély nevére folyósítják, akinek a 33—34. § rendelkezéseit is figyelembe véve nincs a családi kedvezmény összegének érvényesítéséhez elegendő adója, akkor az (5) bekezdés rendelkezésétől eltérően a családi kedvezmény nem érvényesített részét, illetőleg egészét a vele együttélő házastársa az adóév végén adóbevallásában (az adóbevallást helyettesítő elszámolásban) veheti igénybe, feltéve, hogy az eltartott természetes azonosító adatait vagy adóazonosító jelét mindketten feltüntetik adóbevallásukban, illetőleg az adóbevallást helyettesítő munkáltatói elszámolásukban.”

13. § (1) Az Szja tv. 43. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az összevont adóalap adóját csökkenti a 8. számú mellékletben meghatározott módon és feltételekkel a befektetési adóhitel, legfeljebb azonban a magánszemély befektetésállománya növekményének 20 százaléka, azonban a levont összeg nem lehet több, mint évi 200 ezer forint.

(2) Ha a magánszemély befektetésállománya mérséklődik, legalább a csökkenés 20 százaléka, de legfeljebb a fennálló adóhitel mértékéig a befektetési adóhitelt vissza kell fizetnie.”

(2) Az Szja tv. 43. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (2) bekezdés rendelkezésétől eltérően a visszafizetés mértéke a csökkenés 30 százaléka mindaddig, ameddig az 1995—1998. évekre vonatkozó adóbevallásban érvényesített adóhitelt a magánszemély vissza nem fizette.”

14. § Az Szja tv. 44. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdésben foglalt korláton belül a 41—43. § rendelkezéseiben említett csökkentő tételek együttes összege nem lehet több, mint az összevont adóalap a 35—40. § rendelkezései figyelembevételével módosított adójának 50 százaléka.”

15. § (1) Az Szja tv. 46. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kifizetőnek az általa kifizetett összevont adóalapot képező jövedelemből — kivéve, ha e törvény másként

rendelkezik — 40 százalék adóelőleget kell levonnia akkor is, ha a kifizetés számla ellenében történik. Az előzőekben megállapított adóelőleget csökkenti az e jövedelemmel kapcsolatos nyugdíjjárulék- és magánnyugdíjpénztári tagdíj engedménye.”

(2) Az Szja tv. 46. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a magánszemély írásban nyilatkozik, hogy az adóévben az összevont adóalapot képező jövedelme várhatóan nem haladja meg az 1 millió forintot, az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően a kifizető a jövedelem adótábla szerinti adójának az e jövedelemmel kapcsolatos nyugdíjjárulék- és magánnyugdíjpénztári tagdíj engedményével csökkentett összegét vonja le adóelőlegként. Ha az adóév folyamán több alkalommal fizet ki ugyanazon magánszemélynek az összevont adóalapba tartozó jövedelmet, akkor kifizetésenként az adóév elejétől kezdődően e jövedelmeket összesítenie kell, és ennek az összesített jövedelemnek az adótábla szerint kiszámított adóját az e jövedelmekkel kapcsolatos nyugdíjjárulék- és magánnyugdíjpénztári tagdíj engedményével csökkentenie kell. Ebből az összegből le kell vonni az általa már korábban levont adóelőlegek összegét és az így kiszámított különbözetet kell adóelőleg címen levonnia (göngyölítéses módszer).”

16. § (1) Az Szja tv. 47. §-a (5) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A munkáltató, a bér kifizetője az adóelőleg levonásánál figyelembe veszi:)

„*c)* a havi adójóváírást — amely, figyelemmel az adójóváíráshoz kapcsolódó rendelkezésekre is, az adott havi rendszeres és nem rendszeres bér 10 százaléka, de legfeljebb havi 3000 forint —, feltéve, hogy a magánszemély írásban nem kéri ennek mellőzését;”

(2) Az Szja tv. 47. §-ának (5) bekezdése a következő *f)* ponttal és záró mondatával egészül ki:

(A munkáltató, a bér kifizetője az adóelőleg levonásánál figyelembe veszi:)

- „*f)* a családi kedvezményt annál a magánszemélynél,
1. akinek nevére a családi pótlékot fizetik,
 2. rokkantsági járadékban részesülő súlyosan fogyatékos eltartott esetében annál, aki a háztartásában együtt él, adóköteles jövedelemmel rendelkező személyekkel együttesen írásban nyilatkozik, hogy saját háztartásában folyamatosan gondoskodik a fogyatékos személy ellátásáról és ezt a családi kedvezményt rajta kívül más nem veszi igénybe,
 3. aki az együttélő házastársával közösen nyilatkozatot ad, hogy az e törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén a kedvezményt a házastársának történő családipótlék-folyósítás ellenére ő érvényesítheti.

A b) és *e)* pont rendelkezésében a tagdíjbefizetés igazolása a tagság elfogadásáról szóló pénztári nyilatkozattal, valamint a befizetésekről szóló bizonylat bemutatásával történik, kivéve, ha a munkáltató közreműködik a tagdíj levonásában és befizetésében.”

(3) Az Szja tv. 47. §-a a következő (15) bekezdéssel egészül ki:

„(15) A (3), (4) és (14) bekezdés rendelkezéseitől eltérően — ha az év végén elszámolandó adókülönbözöt ezáltal mérsékelhető — a munkáltató a magánszeméllyel egyetértésben, annak nyilatkozata alapján választhatja, hogy az adóelőleget a 46. § (1), (5), (6) bekezdés rendelkezései szerint — figyelemmel a 49. § (7)—(8) bekezdésében foglaltakra is — vonja le.”

17. § (1) Az Szja tv. 49. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A mezőgazdasági kistermelőnek, ha nem alkalmaz átalányadózást, illetőleg egyébként a mezőgazdasági őstermelőnek, továbbá annak az önálló tevékenységet végző magánszemélynek, akinek az önálló tevékenységére tekintettel kapott bevétele nem kifizetőtől származik, az e tevékenységből származó jövedelméből negyedévenként adóelőleget kell fizetnie. Az adóelőleg összege legalább az adóév elejétől ilyen jogcímen keletkezett jövedelem adótábla szerinti adójának és az e jövedelem után már befizetett adóelőlegnek a különbözete. A mezőgazdasági őstermelő esetében az adóelőleg legalább az év elejétől keletkezett, mezőgazdasági őstermelői tevékenységből származó jövedelem adótábla szerinti adójának azon összege, amely az őstermelői adókedvezmény és az adóévi jövedelem után már befizetett adóelőleg együttes összegét meghaladja.”

(2) Az Szja tv. 49. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Nem kell az e § szerinti adóelőleget megfizetni

- a)* ha annak összege nem haladja meg az 1000 forintot;
- b)* a mezőgazdasági kistermelőnek, ha nem alkalmaz átalányadózást, illetőleg egyébként a mezőgazdasági őstermelőnek mindaddig, ameddig az év elejétől számított mezőgazdasági őstermelésből származó bevétele nem haladja meg az 1 millió 500 ezer forintot.”

(3) Az Szja tv. 49. §-ának (6) és (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az egyéni vállalkozó a vállalkozói kivét adóelőlegét legalább az év elejétől kivett összeg adótábla szerinti adójának és az e jövedelem után már befizetett adóelőlegnek a különbözeteként, az elszámolás negyedévét követő hónapban az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint fizeti meg.

(7) Ha a magánszemély valamely jövedelme adóelőlegének megállapítására a göngyölítéses módszer alkalmazását kérte, és utóbb az adóév során az összevont adóalapja az 1 millió forintot meghaladja, akkor az említett értékhatár

túllépését követő 15 napon belül be kell fizetnie az adóhatóságához azt az összeget, amennyivel az adóévben ezen időpontig a kifizetői adóelőleg-levonás szabályai szerint kifizetett összes jövedelmének 40 százaléka meghaladja a kifizető(k) által az adóév során ezen jövedelmekből levont adóelőleg(ek) együttes összegét.”

(4) Az Szja tv. 49. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő, ha nem alkalmaz átalányadózást, az adóelőleg megállapításánál figyelembe veheti:

a) a súlyosan fogyatékos állapotára tekintettel őt megillető kedvezményt;

b) az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár(ak)ba általa történt tagdíjbefizetés után járó kedvezményt a befizetést tanúsító bizonylat alapján;

c) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény és a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései alapján a havonta fizetett nyugdíjjárulék, illetőleg a magánnyugdíjpénztári tagdíj engedményét, valamint a saját tagdíját kiegészítő befizetés után járó kedvezményt a befizetést tanúsító bizonylatok alapján;

d) az őt megillető családi kedvezményt.”

18. § (1) Az Szja tv. 49/B. §-a (7) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az egyéni vállalkozó elhatárolhatja a (6) bekezdés rendelkezéseiben említett tételekkel csökkentett vállalkozói bevételt meghaladó vállalkozói költséget (a továbbiakban: elhatárolt veszteség). Az elhatárolt veszteség — figyelemmel az (1) bekezdés rendelkezésére is — a következők szerint számolható el:]

„d) Az a) és e) pont rendelkezése az egyéni vállalkozói tevékenység megkezdésének évét követő harmadik adóévben és az azt követő adóévekben elhatárolt veszteségre az adóhatóság engedélye alapján alkalmazható akkor, ha az elhatárolt veszteség keletkezése évében a vállalkozói bevétel nem éri el az elszámolt költség 50 százalékát. Az adóhatóság az engedélyt akkor adja meg, ha megállapítható, hogy az előbbieket elháríthatatlan külső ok miatt következtek be.”

(2) Az Szja tv. 49/B. §-ának (12) és (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) A (9)—(11) bekezdés rendelkezései szerint megállapított adót az egyéni vállalkozónak adóelőleg-fizetéssel (vállalkozói személyi jövedelemadó-előleg) és az adóévet követően kell megfizetnie oly módon, hogy a fizetendő adó és az adóévi jövedelem után befizetett adóelőleg összege közötti különbséget az egyéni vállalkozó a személyi jövedelemadó bevallásában az adófizetésre vonatkozó rendelkezések szerint számolja el.

(13) A vállalkozói személyi jövedelemadó-előleg összege legalább az év elejétől keletkezett vállalkozói adóalap (9) bekezdés szerinti adója, csökkentve a (10)—(11) bekezdés rendelkezései szerinti adókedvezményekkel és az adóévi jövedelem után már befizetett adóelőleg különbözete. Az év elejétől keletkezett vállalkozói adóalap kiszámításához az adóévben esedékes értékcsökkenési leírásnak az adott negyedév szerinti időarányos része és az adóévre áthozott veszteség időarányos része vehető figyelembe.”

19. § (1) Az Szja tv. 49/C. §-ának (2) bekezdése a következő c) és d) ponttal egészül ki:

(Az adózás utáni vállalkozói jövedelmet növeli:)

„c) a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak értékcsökkenési leírása megkezdésének évében a vonatkozó beruházási költséget képező kiadások azon része, amellyel az egyéni vállalkozó ezt az évet megelőző években a vállalkozói osztalékalapját csökkentette;

d) a c) pontban nem említett esetben: a vállalkozói osztalékalapnak a beruházási költséget képező kiadással első ízben történő csökkentése évét követő negyedik évben (ültetvény esetében annak elidegenítésekor, de legkésőbb a termőre fordulás évében) a vonatkozó beruházási költséget képező kiadások azon része, amellyel az egyéni vállalkozó ezt az évet megelőző években a vállalkozói osztalékalapját csökkentette, illetve ennél előbb az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésekor.”

(2) Az Szja tv. 49/C. §-ának (6) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

[Az adózás utáni vállalkozói jövedelem és a (2)—(3) bekezdésben említett tételek együttes összege, legfeljebb annak mértékéig csökkenthető:]

„d) az erre vonatkozó nyilvántartás szerint, az adóévben felmerült beruházási költséget képező kiadás összegével, feltéve, hogy az azzal összefüggő tárgyi eszköz, nem anyagi javak értékcsökkenési leírása megkezdése nem történt meg.”

20. § (1) Az Szja tv. 50. § (1) bekezdése a) pontjának 3. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az egyéni vállalkozó a vállalkozói jövedelem szerinti adózás helyett a bejelentés évének első napjától kezdődően átalányadózást választhat a következő feltételek együttes fennállása esetén:

a) az átalányadózást megkezdését közvetlenül megelőző adóévben]

„3. az üzletek működéséről és a belkereskedelmi tevékenység folytatásának feltételeiről szóló kormányrendelet alapján folytatott kiskereskedelmi tevékenységből származó bevétele az évi 15 millió forintot (annak az 1. pont rendelkezése alapján az időarányos részét) nem haladta meg;”

(2) Az Szja tv. 50. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az egyéni vállalkozó átalányadózására jogosító tevékenységek a következők:)

„*a*) ipari és mezőgazdasági termék előállítás, építőipari kivitelezés;”

(3) Az Szja tv. 50. §-a (2) bekezdésének *k*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az egyéni vállalkozó átalányadózására jogosító tevékenységek a következők:)

„*k*) az üzletek működéséről és a belkereskedelmi tevékenység folytatásának feltételeiről szóló kormányrendelet alapján folytatott vendéglátó tevékenység, kiskereskedelmi tevékenység.”

21. § Az Szja tv. 53. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az átalányadózás szerint adózó egyéni vállalkozót a bevételből az (1) bekezdésben meghatározott mértéken túl további 7 százalékpont vélelmezett költséghányad levonása illeti meg, ha az adóév egészében az üzletek működéséről és a belkereskedelmi tevékenység folytatásának feltételeiről szóló kormányrendelet alapján kiskereskedelmi tevékenységet folytat.

(3) Az átalányadózás szerint adózó egyéni vállalkozót a bevételből az (1) és (2) bekezdésben meghatározott mértéken túl további 6 százalékpont vélelmezett költséghányad levonása illeti meg, ha a (2) bekezdés szerinti kiskereskedelmi tevékenysége (külön-külön vagy együttesen) az üzletek működéséről és a belkereskedelmi tevékenység folytatásának feltételeiről szóló kormányrendeletben foglaltak közül az adóév egészében kizárólag a következők működtetésére terjed ki:

	üzletkörü jelzőszám
<i>a</i>) élelmiszer jellegű áruház	111.
<i>b</i>) élelmiszer jellegű vegyes üzlet	113.
<i>c</i>) zöldség és gyümölcs üzlet	121.
<i>d</i>) hús, húskészítmény, baromfi üzlet	122.
<i>e</i>) hal és halkészítmény üzlet	123.
<i>f</i>) kenyér- és pékáru üzlet	124.
<i>g</i>) gyógyhatású készítmények szaküzlete	129.
<i>h</i>) vegyi áruk üzlete	141.
<i>i</i>) festékek és lakkok üzlete	1362.
<i>j</i>) mezőgazdasági, méhészeti üzlet	1607.”

22. § Az Szja tv. 59. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„59. § Az ingatlan átruházásából, a vagyoni értékű jog visszerthes alapításából, átruházásából (végleges átengedéséből), megszüntetéséből, ilyen jogról való végleges lemondásból (a továbbiakban: a vagyoni értékű jog átruházása) származó jövedelmet azon a napon kell megszerzettnek tekinteni, amikor az erről szóló érvényes szerződést (okiratot, bírósági, hatósági határozatot) a földhivatalhoz

benyújtották. Az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre nem kötelezett vagyoni értékű jog átruházása esetén a jövedelemszerzés időpontja az a nap, amikor az erre vonatkozó szerződés kelt.”

23. § (1) Az Szja tv. 66. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A magánszemély osztalékból származó bevételnek egésze jövedelem. E törvény alkalmazásában osztaléknak minősül

a) a társas vállalkozás adózott eredményéből a társas vállalkozás magánszemély tagja (részvényese, alapítója), tulajdonosa részesedése, ideértve az adózott eredményből a kamatozó részvény utáni kamatot is;

b) a társas vállalkozás magánszemély tagja (részvényese, alapítója), tulajdonosa által a jegyzett tőke emelésével értékpapír formájában vagy az értékpapír névértékének emelése révén megszerzett vagyoni értéknek az a része, amely a társas vállalkozás jegyzett tőkéjén felüli saját vagyonából származik, feltéve, hogy az nem minősül a *d*) pont rendelkezésében említett jövedelemnek;

c) a külföldi állam joga szerint osztaléknak minősülő jövedelem;

d) a magánszemély által a jegyzett tőke emelésével dolgozói részvény, dolgozói üzletrész formájában megszerzett vagyoni értéknek az a része, amely a társas vállalkozás jegyzett tőkéjén felüli saját vagyonából származik.”

(2) Az Szja tv. 66. §-ának (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az osztalékelőleg adója 20 százalék, amelyet a kifizetését követő első mérleg szerinti eredmény megállapítása során osztalékká vált jövedelem (2), illetőleg (6) bekezdés szerint megállapított adójával szemben adóelőlegként kell elszámolni. Az elszámolás a kifizető kötelezettsége az osztalék megállapításának időpontjában. Osztalékelőlegnek kell tekinteni a kifizető által az osztalékra jogosult magánszemély részére a várható osztalékra tekintettel kifizetett, a kifizetőnél követelésként nyilvántartásba vett összeget.

(5) Az (1) bekezdés *b*) pontjában említett esetben az osztaléknak minősülő jövedelem után az adó 20 százalék, amelyet a kifizető a legközelebbi alkalommal kifizetett adóköteles jövedelemből von le, vagy ha ez az adóévben nem lehetséges, akkor azt a magánszemély a kifizető által adott igazolás alapján az adott évről szóló bevallásának benyújtásával egyidejűleg fizeti meg. Nem kell az előbb említett esetben az adót megfizetni, ha a gazdasági társaságokról, illetőleg a szövetkezetekről szóló törvény rendelkezései szerint a gazdasági társaság, illetőleg a szövetkezet jogutódlással történő megszűnése (átalakulása), vagy a szövetkezet részleges átalakulása keretében történt a jegyzett tőke felemelése, azzal, hogy utóbb az árfolyamnyereség számítása szempontjából az ily módon szerzett vagyoni érték az árfolyamnyereség részét képezi, illetőleg — mint a vállalkozásból kivont, adózatlanul befektetett jövedelem — adóköteles.”

(3) Az Szja tv. 66. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az (1) bekezdés *d*) pontjában említett esetben az osztaléknak minősülő jövedelem után az adó 35 százalék, amelyet a kifizető a legközelebbi alkalommal kifizetett adóköteles jövedelemből von le, vagy ha ez az adóévben nem lehetséges, akkor azt a magánszemély a kifizető által adott igazolás alapján az adott évről szóló bevallásának benyújtásával egyidejűleg fizeti meg. Nem kell ezt az adót megfizetni az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyont értékesítéséről szóló törvény alapján nyújtott kedvezmény után, azzal, hogy utóbb az árfolyamnyereség számítása szempontjából a kedvezménynek megfelelő érték az értékpapír megszerzésére fordított összeg (érték) részét képezi.”

24. § Az Szja tv. 67. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Árfolyamnyereségnek minősül — kivéve, ha azt a törvény kamatnak vagy egyéb jövedelemnek minősíti — az értékpapír elidegenítéséért kapott bevételnek az értékpapír megszerzésére fordított összeget (értéket) meghaladó része, csökkentve a járulékos költségekkel. E rendelkezés alkalmazásában járulékos költség az értékpapír eladása, vétele során az értékpapír forgalmazásával üzletszerűen foglalkozó kifizetőnek az üzletszabályzatában rögzített feltételek szerint igazoltan megfizetett (levont) kiadás.

(2) Az értékpapír megszerzésére fordított összegnek (értéknek) — ha törvény másként nem rendelkezik — az értékpapír megszerzését igazoló bizonylatban feltüntetett vásárlásra fordított összeget kell tekinteni, és/vagy megszerzésre fordított értéknek kell tekinteni azt az értékrészt is, amely e törvény rendelkezései szerint a szerzésekor adóköteles jövedelemnek minősül. Ha e törvény rendelkezéseiből az értékpapír szokásos piaci értékének figyelembevétele következik, az elidegenítésért kapott bevételnek, a megszerzésre fordított összegnek a szokásos piaci értéket kell figyelembe venni. Kárpótlási jegy esetében az eredeti jogosult magánszemélynél a megszerzésre fordított összegnek a kárpótlásként szerzett kárpótlási jegy kamattal növelt névértékét kell figyelembe venni. Amennyiben a megszerzésre fordított összeg az előzőek szerint nem állapítható meg, a bevétel 25 százaléka az árfolyamnyereség.”

25. § Az Szja tv. 69. §-a (2) bekezdésének *f*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem minősül természetbeni juttatásnak:)

„*f*) a társas vállalkozás magánszemély tagja (részvényese, alapítója), tulajdonosa által a jegyzett tőke emelésével értékpapír formájában vagy az értékpapír névértékének emelése révén, illetőleg a magánszemély által a jegyzett tőke emelésével dolgozói részvény, dolgozói üzletrész formájában megszerzett vagyoni értéknek az a része, amely a társas vállalkozás jegyzett tőkéjén felüli saját vagyonából származik.”

26. § Az Szja tv. 70. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdésben említett jövedelem miatt az adó (a továbbiakban: cégautó adó) havonta fizetendő mértéke a következő:

A személygépkocsi beszerzési ára (Ft)	A személygépkocsi beszerzésének évében és az azt követő 1—4. évben (Ft)	A személygépkocsi beszerzésének évét követő 5. és további években (Ft)
1— 500 000	3 000	1 500
500 001—1 000 000	4 000	2 000
1 000 001—2 000 000	6 000	3 000
2 000 001—3 000 000	10 000	5 000
3 000 001—4 000 000	13 000	6 500
4 000 001—5 000 000	16 000	8 000
5 000 000 felett	21 000	10 500”

27. § (1) Az Szja tv. 74. §-ának címe és (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az ingatlan bérbeadásából származó jövedelem”

„(1) A magánszemély termőföld-bérbeadásból származó bevételének (ideértve a földjáraadékat is) és más ingatlan bérbeadásából származó bevételnek az egésze jövedelem, amely után az adó mértéke 20 százalék.”

(2) Az Szja tv. 74. §-a a következő (4), (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdés rendelkezése nem alkalmazható, ha a magánszemély e tevékenységét egyéni vállalkozóként végzi, ha a fizetővondéglátó tevékenységet folytató magánszemély a tételes átalányadózást választotta, valamint a falusi vendégfogadás esetében, ha az e tevékenységéből származó bevételre a törvény adómentességi szabálya érvényesíthető.

(5) A termőföld-bérbeadásból származó jövedelem adókötelezettségére vonatkozó szabályokat az adózás rendjéről szóló törvény határozza meg.

(6) Más ingatlan bérbeadása esetén az adót a kifizető állapítja meg, vonja le, fizeti be. Nem kell az adót levonnia a kifizetőnek akkor, ha a magánszemély igazolja, hogy fizetővondéglátó tevékenységére a tételes átalányadózást választotta, vagy falusi vendégfogadás esetén írásban nyilatkozatot ad arról, hogy az adóévben várható bevétele ebből a tevékenységéből nem haladja meg a 400 ezer forintot, vagy ha a magánszemély igazolja, hogy ingatlan bérbeadási tevékenységét egyéni vállalkozóként végzi. Ha a jövedelem nem kifizetőtől származik, illetőleg a kifizető bármely ok miatt [ide nem értve a (4) bekezdésben említett eseteket] az adót nem vonta le, akkor az adót a magánszemélynek kell megállapítania, és negyedévenként az adózás rendjéről szóló törvénynek az adóelőlegre vonatkozó rendelkezései szerint kell megfizetnie.”

28. § Az Szja tv. 78. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„78. § A statisztikai besorolási számra való hivatkozással meghatározott szolgáltatások, épületek, építmények vonatkozásában a Központi Statisztikai Hivatal (a továbbiakban: KSH) az 1998. június 30. napján érvényes besorolási rendjét, a vámtarifaszámra való hivatkozással meghatározott termékek vonatkozásában a Kereskedelmi Vámtarifa kihirdetéséről szóló, 1998. június 30-án hatályos jogszabályban meghatározott besorolási számot kell érteni. A besorolási rend ezt követő (időközi) változása az adókötelezettséget nem változtatja meg.”

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

29. § (1) Ez a törvény 1999. január 1-jén lép hatályba, rendelkezéseit — a (2)—(7) bekezdések rendelkezéseire is figyelemmel — az 1999. január 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni, egyidejűleg az Szja tv. 1., 3., 5—8., 11., 13. számú melléklete e törvény 1—8. számú mellékletével módosul.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Szja tv. 5. § (6) bekezdése, a 29. § (3) bekezdése, a 70. § (5) bekezdésének utolsó mondata, az 1. számú melléklet 8.8. pontjának „(ITJ 69—99—26)” szövegrésze, az 1. számú melléklet 8.23. pontja, a 11. számú melléklet II/1. ad) pontja és a 11. számú melléklet III/3. b) pontja, továbbá e törvény hatálybalépésével egyidejűleg az 50. § (2) bekezdés g) pontjában a „posta és” szövegrész helyébe a „postaszolgálat,” szövegrész kerül, valamint a 76. § (4) bekezdése kiegészül a „továbbá a totalizátóri rendszerű lóversenyfogadásból származó nyereség” szövegrésszel.

(3) Az Szja tv.-nek az e törvény 1. §-a (3) bekezdésével megállapított 3. § 23. és 24. pontjában foglalt rendelkezése, az e törvény 4. §-a (2) és (3) bekezdésével megállapított 12. § (2) bekezdés e) pontjában és (3) bekezdés c) pontjában foglalt rendelkezései, az e törvény 11. §-ával megállapított 35. §-ának (3) bekezdésében foglalt rendelkezése, valamint az Szja tv. 1. számú mellékletének az e törvény 1. számú mellékletével megállapított 9.1.5. pontjában foglalt rendelkezése az 1998. évi adó megállapításakor is alkalmazható.

(4) Az egyéni vállalkozó az 1998. december 31-ig üzembe helyezett tárgyi eszközeire vonatkozóan változatlanul alkalmazhatja a 11. számú melléklet 1998. december 31. napján hatályos rendelkezéseiben meghatározott leírási kulcsokat.

(5) Ha az egyéni vállalkozó az adókedvezményre jogosító beruházást 1998. december 31-ig megkezdte, akkor a beruházás értékének meghatározásakor figyelembe veheti a 13. számú melléklet „Fogalmak” részében az 1998. december 31-én hatályos rendelkezéseket.

(6) Az Szja tv. 57/A.—57/C. §-ában, továbbá az 1997. évi CV. törvény 40. §-ának (6) bekezdésében szabályozott módon és feltételekkel a tételes átalányadózás az 1999. évben is választható.

(7) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy 1999. évre vonatkozó hatállyal rendeletben határozza meg az Szja tv. 6. számú mellékletében felsorolt termék- és tevékenységi kört, valamint a vámtarifaszámokat érintő kiigazításokat.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet az 1998. évi LXV. törvényhez

1. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 1.2. és 1.3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A szociális és más ellátások közül adómentes:)

„1.2. a családi pótlék;

1.3. az állami szociális rendszer keretében, illetőleg a helyi önkormányzat, továbbá az egyház és az egyházi karitatív szervezetek által nyújtott szociális segély, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény alapján nyújtott rendszeres és rendkívüli gyermekvédelmi támogatás, otthonteremtési támogatás, nevelési díj, nevelési díj mellett folyósított külön ellátmány, a helyi önkormányzat által a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény alapján nyújtott átmeneti segély, temetési segély, lakásfenntartási támogatás, időskorúak járadéka, munkanélküliek jövedelempótló támogatása, a nyugdíj előtti munkanélküli segély, a vakok személyi járadéka, a rokkantsági járadék, a súlyosan mozgáskorlátozott magán-személy részére jogszabály alapján nyújtott közlekedési támogatás, a sorkatona és a polgári szolgálatot teljesítő hozzátartozójának járó családi segély, a hadigondozási pénzellátások, a nemzeti gondozásról szóló törvény alapján folyósított nemzeti gondozási díj, valamint a munkáltatótól, az érdekvédelmi szervezettől az elhunyt házastársa vagy egyeneságbeli rokona részére folyósított temetési segély, továbbá az önszegélyező feladatot is vállaló társadalmi szervezet, önszegélyező egyesület által nyújtott szociális segély azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában önszegélyező feladat ellátásának minősül a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvényben felsorolt ellátásokat kiegészítő juttatások nyújtása;”

2. Az Szja tv. 1. számú melléklete 2. pontjának 2.1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A lakáshoz kapcsolódóan adómentes:)

„2.1. a lakáscélú támogatásokról szóló jogszabály alapján nyújtott támogatás, valamint a lakáscélra nyújtott hiteltámogatás jogszabály alapján elengedett része, továbbá

a külön jogszabályban ilyenként meghatározott hiteltörlesztési támogatás, valamint a lakáscélú felhasználásra, lakás korszerűsítésére az alkalmazottnak pénzintézet útján, annak igazolása alapján adott vissza nem térítendő munkáltatói támogatás (ideértve a munkáltató által nyújtott lakáscélú hitelből elengedett összeget is), a vételár, vagy az építési költség igazolt összegének 30 százalékáig, de több munkáltató esetén is az utolsó folyósítástól számított legfeljebb 5 évenként 500 ezer forintig terjedő összegben, feltéve, hogy a lakás nem haladja meg a lakáscélú támogatásokról szóló jogszabályban meghatározott, méltányolható lakásigény mértékét, azzal, hogy lakáskorszerűsítés alatt a jogszabály szerinti komfortfokozat növelését kell érteni; a pénzintézet évi egy alkalommal, január hó 31-éig az előző évi ilyen támogatásról az adóhatóságnak adatot szolgáltat;

3. Az Szja tv. 1. számú melléklete 3. pontjának címe helyébe a következő cím lép, továbbá a 3.2. pontja a következő 3.2.3. és 3.2.4. alpontokkal egészül ki:

„3. A közcélú juttatások körében adómentes:”
(az az összeg, amelyet)

„3.2.3. a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló törvény alapján a költségvetési törvényben meghatározott kiemelt előirányzat terhére kap a magánszemély,

3.2.4. a Magyar Köztársaság nemzetközi szerződéses kötelezettségeiből eredően folyósított nemzetközi segélyből származó, erre vonatkozó nyilvántartással igazolt források terhére kap a magánszemély;”

4. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 5.1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Költségtérítés jellegű bevételek közül adómentes:)

„5.1. a fegyveres erők és rendvédelmi szervezetek hivatásos és szerződéses állományú tagjai részére jogszabály alapján folyósított lakhatási támogatás;”

5. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.16. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.16. a fegyveres erők és rendvédelmi szervek tartósan fokozott igénybevételnek kitett vagy harckészültségi gyakorlaton részt vevő — 24 órás ór- és ügyeleti szolgálatot adó — tagjának, valamint a polgári védelmi szervezet békeidőszaki, minősített időszaki katasztrófa elhárításában résztvevőnek a szolgálati feladattal összefüggésben nyújtott természetbeni ellátása, továbbá a sor-, tartalékos és póttartalékos katoná, a katonai és rendvédelmi középiskola, a felsőoktatási intézmény tanulmányi szerződéses és ösztöndíjas tanulója, hallgatója kizárólag e jogviszonyával összefüggésben kapott természetbeni juttatása, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában tartósan fokozott igénybevételnek kitett magánszemély a terrorelhárító, a repülőhajózó, a repülő műszaki, a bűvár, a tűzszerész, az ejtőernyős

és a békefenntartó feladatokra vezényelt hivatásos és szerződéses katonák állománya;”

6. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.24. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.24. a munkáltató által a munkavállaló magánszemélynek adott munkaruházati termék;”

7. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 9.1.5. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép, továbbá a következő 9.2. ponttal egészül ki:

(Az üdülési csekk adómentességével kapcsolatos szabályok.)

„9.1.5. Ha az adóhatóság a 8.3. pont rendelkezésével összefüggésben adóhiányt állapít meg, akkor azt annak a kifizetőnek kell megfizetnie, aki (amely) nem rendelkezik a 9.1.2. pontban említett nyilatkozattal, vagy egyébként nem fizette meg az adót. Ha az adóhiány a magánszemély valótlan nyilatkozatának a következménye, illetőleg a magánszemély a nyilatkozat átadását a másolattal nem tudja igazolni, akkor az adóhiányt és annak késedelmi pótlékát a magánszemélynek az adóhatóság határozata alapján kell megfizetnie.

9.2. Munkaruházati termék:

a) a törvényben vagy törvényi felhatalmazás alapján kiadott jogszabályban előírt módon és feltételekkel rendszerezített egyenruha, formaruha, védőruha, munkaruha, valamint tartozékai;

b) az olyan öltözet és tartozékai, amelyet a munkavállaló egészségének védelme, a munkakörén, feladatainak ellátásán kívül hordott ruházatának megóvása céljából az adott munkakörben, a feladat ellátása közben visel, feltéve, hogy a körülményekből megállapíthatóan a munkaruházati termék használata nélkül a munkavállaló egészsége veszélyeztetett, illetőleg a ruházat nagymértékű szennyeződése, gyors elhasználódása következik be;

c) az egyenruha, a formaruha, a védőruha és a munkaruha, valamint tartozékai

ca) a közúti közlekedés területén az utasokkal, ügyfelekkel közvetlen kapcsolatot tartó munkakörben, a műszaki, fizikai és közvetlen termelésirányítói munkakörökben,

cb) a vízi közlekedés területén az utasokkal, ügyfelekkel közvetlen kapcsolatot tartó munkakörökben, a műszaki, nautikai, fizikai és közvetlen termelésirányítói munkakörökben, a hajózási vállalat vezetésében a forgalmi, kereskedelmi és a közönség-kapcsolattartók, illetve a hajózást képviselők munkaköreiben,

cc) a légi közlekedés területén az utasokkal, ügyfelekkel kapcsolattartó munkakörökben, a műszaki, fizikai és közvetlen termelésirányítói munkakörökben, a légiforgalmi irányítás munkaköreiben,

cd) a posta és távközlés területén az ügyfelekkel, illetve szolgáltatást igénybevevőkkel közvetlen kapcsolatban lé-

vők munkaköreiben, a műszaki, fizikai és közvetlen termelésirányítói munkakörökben,

ce) a vízügy területén a gát- és csatornaári munkakörökben, valamint a műszaki, fizikai és közvetlen termelésirányítói munkakörökben;

d) a kifejezetten jelmezszerű öltözet (így különösen: a kosztümös színelőadások jelmezei), a szolgáltatási tevékenységet végzők (portás, pincér, sportjátékvezető, kegyeleti szolgáltatást végző stb.) megkülönböztető jellegű ruházata és tartozékai, amely az adott munkaköri feladat ellátásán kívüli viseletre alkalmatlan.”

2. számú melléklet
az 1998. évi LXV. törvényhez

Az Szja tv. 3. számú melléklete V. pontjának 9. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadások:)

„9. a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint megállapodás alapján fizetett járulék, illetőleg tagdíj.”

3. számú melléklet
az 1998. évi LXV. törvényhez

1. Az Szja tv. 5. számú melléklete I. pontjának 1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Alapnyilvántartások)

„1. Pénztárkönyvet vagy naplófőkönyvet kell vezetni azon tevékenység(ek)re vonatkozóan,

— amely(ek)re a magánszemély áfa-levonási jogot érvényesít, illetőleg amely(ek) után áfa fizetésére kötelezett,

— amelye(ke)t a magánszemély egyéni vállalkozóként végez,

— amely(ek)re a magánszemély egyébként pénztárkönyv (naplófőkönyv) vezetését választja.

A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó, ha alkalmazottat, segítő családtagot nem foglalkoztat és e törvény szerinti költségei az előző évben az évi 100 ezer forintot nem haladták meg és az adóévben várhatóan az évi 100 ezer forintot nem haladják meg, valamint — választása szerint — a tételes költségelszámolást alkalmazó, áfa-levonási jogot nem érvényesítő mezőgazdasági őstermelő a pénztárkönyvet (naplófőkönyvet) a 2. pont rendelkezései szerinti tartalommal vezetheti, azzal, hogy az egyéni vállalkozói, illetőleg az őstermelői tevékenységből származó egyes bevételeiből nem kell külön-külön megállapítania a jövedelmet.

Az egyéni vállalkozó, ha átalányadózást alkalmaz, a pénztárkönyvet (naplófőkönyvet) a 3. pont rendelkezései szerinti tartalommal vezetheti, feltéve, hogy áfa-levonási jogát nem érvényesíti.

Az adókötelezettség teljesítéséhez a pénztárkönyv (naplófőkönyv) tartalmi követelményei a következők:

A bevételeket és kiadásokat időrendben, naponkénti bontásban, az általános forgalmi adó kulcsok szerinti részletezésben, sorszámmal, dátummal, okmányok (számla, más bizonylat, részletező nyilvántartás) alapján kell bejegyezni és összesíteni az adózás rendjéről szóló törvénynek a bizonylatokra, könyvvezetésre és nyilvántartásra, valamint a határidőkre vonatkozó rendelkezéseinek figyelembevételével.

A számlával, egyszerűsített számlával kísért értékesítések esetén be kell jegyezni azok számát. Nyugtás értékesítéskor, összesített bevétel vezetése esetén a felhasznált nyugták sorszáma tól—ig jelöléssel kell bejegyezni.

A nem egyéni vállalkozói tevékenységből származó bevételeket az egyes tevékenységek feltüntetésével kell vezetni, ugyanígy az azokhoz tartozó költségként elszámolható kiadásokat, annak érdekében, hogy az egyes tevékenységekből származó jövedelem megállapítható legyen, valamint fel kell tüntetni a levont adóelőleget is.

A téves bejegyzéseket áthúzással és a helyes tétel (összeg) bejegyzésével lehet kiigazítani.

Az okmányokat megfelelő időrendi sorrendben, mellékletként kezelve kell megőrizni.

A pénztárkönyvi (naplófőkönyvi) elszámolás számítógéppel is végezhető, ha az alkalmazott gépi feldolgozási rendszer az előzőek szerinti tartalmi előírásoknak megfelel. A géppel feldolgozott adatok negyedévenként összesített forgalmi végösszegeit a pénztárkönyvben (naplófőkönyvben) rögzíteni kell.

A halmozott forgalmat tartalmazó pénztárkönyv (naplófőkönyv), valamint a forgalmat tételes bontásban tartalmazó gépi naplók csak együttesen fogadhatók el.

A pénztárkönyv legalább a következő adatokat tartalmazza:

A bevételek oszlopának bontása:

— az adó alapjába beszámító bevételek;

— az adó alapjába be nem számító bevételek (egyéb bevételek);

— a fizetendő általános forgalmi adó.

A kiadások oszlopának bontása:

— a költségnek minősülő kiadások, ezen belül:

= anyag, áru,

= az alkalmazottak bére és közterhei,

= vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó esetében: vállalkozói kivét,

= egyéb kiadások;

— általános forgalmi adó (a számlákban előzetesen felszámított);

— költségnek nem minősülő egyéb kiadások, különösen az alkalmazottól, megbízottól levont, valamint a saját jövedelem után befizetett adó, adóelőleg, a befizetett bírság.

A bevételi és a kiadási tételek azonosító adatai a sorszám, a bizonylat kelte (dátum), a bizonylat száma és szövege (a gazdasági esemény megjelölése).”

2. Az Szja tv. 5. számú melléklete II. pontjának 3. és 4. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Részletező nyilvántartások)

„3. Tárgyi eszközök, nem anyagi javak nyilvántartása

A mezőgazdasági őstermelőnek, az egyéni vállalkozónak az e tevékenységéhez használt saját tulajdonú tárgyi eszközéről, nem anyagi javairól egyedi nyilvántartást kell vezetnie, ideértve azokat a nem anyagi javakat, tárgyi eszközöket is, amelyek beszerzésére, előállítására fordított kiadása annak felmerülésekor költségként érvényesíthető. E nyilvántartásból állapítható meg az értékcsökkenési leírás összege.

A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak megnevezése,
- gép, berendezés esetén a gyártó vállalat neve, a gyártás éve, a gyártási szám,
- a használatbavétel (üzembe helyezés) időpontja,
- a kiselejtezés időpontja (a selejtezési jegyzőkönyv szerint),
- az értékcsökkenési leírás kulcsa,
- az értékcsökkenés kiszámításának alapja,
- az értékcsökkenés kiszámításának módosult alapja,
- az előző évek értékcsökkenésének halmozott összege,
- az adóévben költségként érvényesíthető értékcsökkenés összege,
- az értékcsökkenés összegének figyelembevételével számított nettó érték.

Az értékesítés, kiselejtezés vagy megsemmisülés miatt bekövetkezett értékcsökkenéseket a vonatkozó bizonylatok alapján e nyilvántartásból ki kell vezetni.

4. A beruházási és felújítási költség-nyilvántartás

A mezőgazdasági őstermelőnek, az egyéni vállalkozónak az e tevékenységéhez használt tárgyi eszköze, nem anyagi javai üzembe helyezésének időpontjáig felmerült kiadásairól — kivéve a 30 ezer forint alatti egyedi értékű tárgyi eszközre fordított kiadást — egyedi nyilvántartást kell vezetnie. E nyilvántartás alapján állapíthatók meg az értékcsökkenési leírás alapját képező, valamint a vállalkozói osztalékalapot módosító tételek.

A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak megnevezése,
- a beruházási költséget képező kiadás összege dátum szerint és halmozottan,
- a vállalkozói osztalékalapból levont összeg dátum szerint és halmozottan,
- az üzembe helyezés időpontja,

— az üzembe helyezés időpontjában a beruházási költség (az értékcsökkenési leírás alapja),

— az üzembe helyezés időpontjáig a vállalkozói osztalékalapból levont, beruházási költséget képező kiadások halmozott összege,

— az üzembe helyezést követően a felújítási költség részét képező kiadás összege dátum szerint,

— az értékcsökkenési leírás módosítási időpontja dátum szerint,

— az értékcsökkenési leírás módosított alapja.”

4. számú melléklet

az 1998. évi LXV. törvényhez

Az Szja tv. 6. számú mellékletének 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a melléklet 2. pontjának jelölése III. jelölésre változik:

„I. Mezőgazdasági őstermelői tevékenységnek minősül a saját gazdaságban történő növénytermelés, ültetvénytelepítés, állattenyésztés, termékfeldolgozás, ha az a saját gazdaságban előállított alapanyag felhasználásával történik, a saját gazdaságban egyes mezőgazdasági termékek jogszabályba nem ütköző gyűjtése, a saját tulajdonú földterületen végzett erdőgazdálkodás, mindezekre nézve akkor, ha az előállított termék vagy a tevékenység az e melléklet II. pontjában felsoroltak valamelyikébe beletartozik.

a) A mezőgazdasági termékek gyűjtése esetén saját gazdaság alatt a terület felett rendelkezési jogot gyakorlóknak legalább a szóbeli hozzájárulását és a gyűjtést folytató magánszemélynek a gyűjtés eredményének felhasználása feletti rendelkezési jogosultságát kell érteni.

b) A saját gazdaságban előállított virágok és dísznövények értékesítéséből származó bevételt akkor lehet őstermelői bevételként figyelembe venni, ha az az évi 250 ezer forintot nem haladja meg. Ha meghaladja, akkor az egész bevétel nem számít őstermelői tevékenység bevételének, azonban — ha a magánszemély e tevékenységével összefüggésben vagy egyébként az őstermelői igazolványt kiváltotta — az ellenérték kifizetésére ekkor is alkalmazhatók a mezőgazdasági őstermelőre vonatkozó előírások.

c) A saját gazdaságban termelt szőlőből, saját gazdaságban készített szőlőmust, sűrített szőlőmust, félkész szőlőbor, hordós szőlőbor értékesítése akkor számít őstermelői tevékenység bevételének, ha a magánszemély ezeket a termékeket az adott évben kizárólagosan kifizetőnek értékesíti és az értékesítésükből származó bevétel együttvéve az évi 4 millió forintot nem haladja meg. Ha meghaladja, vagy ha nem kifizető részére is értékesít, akkor az egész bevétel nem számít az őstermelői tevékenység bevételének. Ha a magánszemély e tevékenységével összefüggésben vagy egyébként az őstermelői igazolványt kiváltotta, az ellenérték kifizetésére akkor is alkalmazhatók a mezőgazdasági őstermelőre vonatkozó előírások, ha a bevétel a 4 millió forintot meghaladja.

II. Mezőgazdasági őstermelői termékek és tevékenységek:		Vámtarifa azonosító	
A) Állat, állati termék			
1. Élő állat kivéve: a sportló, a versenyló, a vad, a kutya, a macska, a laboratóriumi állat, a vírus- és szérum-állat, a dísz- és állatkerti állat	0101—0106, 0301, 0306, 0307		
2. Tej és tejipari termék	0401—0406		
3. Madártojás héjában kivéve: a gyógyászati tenyésztójás, a vadon élő madár tojása	0407		
4. Természetes méz	0408		
5. Állati eredetű termék: nyers állati szőr nem textilipari célra, nyers toll legfeljebb tisztítva, nyers gyapjú, nyers finom vagy durva állati szőr	0502—0503, a 0505-ből, az 5101-ből, 5102		
6. Nyers méhviasz	a 15219090-ből		
7. Propolisz	a 15220099-ből		
B) Növény, növényi termék			
8. Élő növény kivéve: a hínár, az alga, a gyógynövényből virágként és dísznövényként értékesített termék	a 0601-ből, a 0602-ből		
9. Díszítés vagy csokorkészítés céljára szolgáló vágott virág, bimbó, lombogat, ág és más növényi rész kivéve: a moha, a zuzmó, a tülevelű ág	0603, a 0604-ből		
10. Zöldségfélék, étkezésre alkalmas gyökerek és gumók frissen, hűtve, fagyasztva, ideiglenesen tartósítva vagy szárítva	0701—0714		
11. Gyümölcs és dió, valamint citrus- és dinnyefélék héja étkezésre alkalmas állapotban, frissen hűtve, fagyasztva, ideiglenesen tartósítva vagy szárítva	0801—0814		
12. Fűszernövények és fűszerek: fűszerpaprika, borókabogyó, sáfrány, kakukkfű	0904 20, 0909 50-ből, 0909 10-ből		
13. Gabonafélék szemtermése, búza, kétszeres rozs, árpa, zab, kukorica, rizs, cirok, hajdina, köles, kanárimag, triticales és más hibrid kivéve: a malomiparban megmunkáltakat	1001—1005, 100610, 1007—1008		
14. Olajos magvak és olajtartalmú gyümölcsök: szójabab, földimogyoró, lenmag, repce, napraforgó, ricinus, mustármag, sáfránymag, mákszem, kendermag		1201—1207	
15. Vetőmag, gyümölcs vagy spóra vetési célra		1209	
16. Ipari növények: — komlótohoz és lupulin, — növény és növényrész, ha az illatszer-, gyógyszer-, növényvédőszer- és hasonló iparban alapanyaga (angelikagyökér és -mag, anyarozs, bazsalikom, birsmag, bojtorján, borágófű, csillagvirághagyma, diólevél, fehér és fekete üröm, fekete bodza, fenyőruy, galangagyökér, gyermekláncfű, gyűszűvirág, hársfavirág és -levél, hunyor, imola izsóp, kamillavirág, kökőrcsin, macskagyökér, mákgubó, maszlag, menta, morzsika, nadragulya, nőszirm, orvosi pemetefű, ökörfarkkóró, papsajt, rozmaring, rózsaszirm, rutalevél, sártök, szagos müge, szárcsagyökér, tárnics, útifű, vadmajoranna, vassfű, veronikafű, vidrafű, zsálya stb.) — szentjánoskenyér, cukorrépa, cukorkornád, barack- és szilvamag, pörköletlen cikóriagyökér — gabonaszalma- és pelyva — takarmánynövény: karórépa, marharépa, takarmányrépa, takarmánygyökér, széna, lucerna, lóhere, baltacim, takarmánykáposzta, csillagfűrt, bükköny		1210, 1211-ből	
17. Növényi eredetű nyersanyag fonásra, illetve seprű vagy ecset készítésére: nád, sás, fűzfavessző		1212-ből	
18. Feldolgozott (véglegesen tartósított vagy konzervált, illetve közvetlenül fogyasztható) zöldség, gyümölcs és dió		1213, 1214	
19. Félkész szőlőbor bortermelési célra, valamint hordós szőlőbor		1401, 1403	2001—2009
20. Szőlőmust		22042965, 22042975, 22042983, 22042984, 22042993, 22042994-ből, 22042997, 22042998-ből	2204 30

21. Állatok etetésére szolgáló növényi eredetű termék: makk, vadgesztenye, kukoricacsutka, -szár, -csuhé, -levél, répafej, zöldségfélék héja, gyümölcs-hulladék stb.	2308 10 00, 2308 90 90-ből
22. Nyers dohány, szárítva is, de nem pácolva vagy fermentálva, dohányhulladék	2401-ből
23. Szerves trágya	3101
24. Szőlővenyige	4401-ből
25. Fából kizárólag hasítással készített karó, cölöp, cövek, pózna, bot stb.	4404-ből
26. Len és valódi kender (Cannabis sativa L), nyersen	5301-ből, 5302-ből

C) Tevékenységek

1. Erdőgazdálkodás	TEÁOR 0201
2. Ültetvénytelepítés	

D) Az 1999. évben az a termék vagy tevékenység, amelyet az A)–C) pontokban felsoroltak kiegészítéseként kormányrendelet határoz meg.”

5. számú melléklet
az 1998. évi LXV. törvényhez

Az Szja tv. 7. számú mellékletének 11. és 12. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, továbbá a következő 13. és 14. ponttal egészül ki:

(A rendelkezési jog gyakorlása)

„11. A rendelkezési jog gyakorlásának minősül:

- a) a szerződés megszüntetése,
- b) a visszavásárlás,
- c) az értékesítés,
- d) a 13. pontban felsorolt kivételekkel a szerződés módosítása,
- e) az egyéves vagy annál hosszabb lejáratú kötvénykölcsön felvétele,
- f) az egy évnél rövidebb lejáratú kötvénykölcsön egynél többszöri felvétele,
- g) nyugdíjbiztosításnál a szerződéskötéstől számított 10 éven belül esedékes szolgáltatás csökkenő vagy egy összegben történő igénybevétele, azzal, hogy az a)–d) pontokban említett esetet nem kell a rendelkezési jog gyakorlásának tekinteni, ha az a szerződő magánszemély halála következtében történt.

12. A 11. pont alkalmazásában:

a) A szerződés megszüntetése olyan jogi tény, amely a szerződés alanyainak akaratából — a feltételként rögzített 10 éves tartamon belül — eredményezi a szerződés megszűnését. A megszűnést mind egyoldalú, mind kétoldalú jognyilatkozat kiválthatja (a szerződés felmondása vagy közös megegyezéssel történő megszüntetése).

b) A visszavásárlás a szerződő jognyilatkozatával kiváltott biztosítási szolgáltatás, amelynek alapján a szerződő a szerződésben rögzítettek szerinti visszavásárlási összegre tarthat igényt. A részleges visszavásárlás is a rendelkezési jog gyakorlásának minősül, kivéve, ha a részleges visszavásárlás olyan nevesített (rendkívüli, eseti) díjrészek terhére történt, amelyekre nem vettek igénybe adókedvezményt.

c) Értékesítésnek minősül a biztosítási szerződésből eredő jogosultság(ok) ellenérték fejében történő átruházása (ilyen a bemutatóra szóló életbiztosítási kötvény eladása, a biztosított szerződőként való belépésének ellenértékhez való kötése).

d) A kötvénykölcsön a biztosítási szerződés alapján a biztosító által — a visszavásárlási összeg erejéig — kamatozó kölcsön formájában nyújtandó szolgáltatás, amelyet a felek legkésőbb a biztosítási esemény bekövetkezésekor vagy a szerződés megszűnésekor számolnak el.

e) Csökkenő összegű a — nyugdíjbiztosítási szerződésen alapuló — járadékszolgáltatás, ha az esedékessé váló összegek közül bármelyik alacsonyabb, mint az azt megelőző időszakban kapott biztosítási szolgáltatás.

13. A rendelkezési jog gyakorlásának nem minősülő szerződésmódosítás:

a) a szerződés szerinti kedvezményezett személyének megváltoztatása,

b) a biztosítási díj vagy biztosítási összeg módosítása,

c) ha a szerződő munkáltató helyébe más munkáltató vagy maga a biztosított magánszemély lép,

d) ha a szerződő magánszemély helyébe vagy a biztosított magánszemély helyébe annak házastársa, volt házastársa, egyeneságbeli rokona (ideértve az örökbefogadott, mostoha és nevelt gyermeket, valamint az örökbefogadó, mostoha és nevelőszülőt is) lép, feltéve, hogy a módosított szerződésen záradékban rögzítik a korábbi szerződő, illetőleg biztosított magánszemély(ek) által érvényesített adókedvezményt.

14. A 13. pont d) pontjában említett módosított szerződés esetében a rendelkezési jogot utóbb gyakorló magánszemély köteles az összes érvényesített kedvezmény törvényben előírt visszafizetésére.”

6. számú melléklet
az 1998. évi LXV. törvényhez

1. Az Szja tv. 8. számú mellékletének 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. Az adóhitelek alapja együttesen

a) az az összeg, amelynek 30 százaléka az 1999. január 1-jét megelőzően hatályos szabályok szerint igénybe vett, még fennálló összes levont befektetési adóhitelek (az említett időpontot megelőző évek során levont és bármikor visszafizetett befektetési adóhitelek nullánál nagyobb egyenlege) összegével egyezik meg, és

b) az az összeg, amelynek 20 százaléka az 1998. december 31-ét követően hatályos szabályok szerint igénybe vett,

fennálló befektetési adóhitel (az említett időpontot követően, az évek során levont és — ha az *a*) pontban említett adóhitel nem áll fenn — visszafizetett befektetési adóhitel nullánál nagyobb egyenlege) összegével egyezik meg.”

2. Az Szja tv. 8. számú mellékletének 8. és 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. Nem kerülhet tőkeszámlára a befektetés tárgya, ha ahhoz a magánszemély akár közvetlenül, akár közvetve kárpótlási jegy beszámításával (az ügylettel bármilyen formában összefüggő előzetes értékesítésével), valamint ha a jegyzéssel, illetőleg a vétellel bármilyen formában közvetlenül vagy közvetve összefüggő hitel (kölcsön, részletfizetés) igénybevételével jutott hozzá, mindaddig, ameddig a hitelt (kölcsönt) vissza nem fizette, a vételárat ki nem egyenlítette.

9. Nem kerülhet tőkeszámlára a befektetés tárgya, illetve a megbízás keltének napjától törölni kell a nyilvántartásból a befektetés tárgyát, ha annak későbbi időpontban történő értékesítéséről a magánszemély (elő)szerződést köt, vagy azzal egyenértékű jognyilatkozatot tesz, és ezzel összefüggésben az értékesítés időpontját megelőzően jövedelemhez jut, továbbá ameddig a befektetés tárgyát biztosítékul (óvadék stb.) leköti, vagy annak tőkeszámlára helyezését, ott tartását hitelhez jutás feltételeként vállalja, valamint, ha a befektetés tárgya befektetési jegy és a tőkeszámla vezetője nem a 14. pont rendelkezése szerint jár el.”

3. Az Szja tv. 8. számú melléklete a következő 14. ponttal egészül ki:

„14. Ha a befektetés tárgya befektetési alap által kibocsátott, 1998. december 31-ét követően vásárolt befektetési jegy, akkor az 1. pont alkalmazásában az igazolt befektetésnek az adóév egy napjára jutó összegét a tőkeszámla vezetőjének azzal az eltéréssel kell figyelembe vennie, hogy amennyiben a befektetési alap nettó eszközértékében az állampapírok részaránya valamely napon a befektetési alapokról szóló törvényben az azonnali fizetőképesség biztosításához kötelezően előírt részarányt több, mint 20 százalékponttal meghaladja, vagy — ilyen előírás hiányában — több, mint 20 százalékos mértékkel az igazolt befektetés adott napi összegét csökkenteni kell.”

7. számú melléklet
az 1998. évi LXV. törvényhez

1. Az Szja tv. 11. számú melléklete II/2. pontjának *b)*—*d*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kizárólag üzemi célt szolgáló saját tulajdonú tárgyi eszköz, nem anyagi javak értékcsökkenésének elszámolása)

„*b*) Értékcsökkenési leírást az üzembe helyezés napjától a kiselejtezés vagy elidegenítés (apportálás stb.) napjáig lehet elszámolni. Ha az üzembe helyezés vagy az elidege-

nítés az adóévben év közben valósul meg, akkor az értékcsökkenési leírás összegét napi időarányosítással kell kiszámítani. Az üzembe helyezés napja az a nap, amikor az egyéni vállalkozó a tárgyi eszközt, a nem anyagi javakat rendeltetésszerűen használatba veszi. Ezt a napot a tárgyi eszközök, a nem anyagi javak nyilvántartásában, illetőleg a beruházási költségnyilvántartásban fel kell tüntetni.

c) Az értékcsökkenési leírás alapja a beruházási költség, az üzembe helyezésig felmerült következő kiadások nyilvántartásba vétele alapján: a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak beszerzési ára, saját előállítás esetén pedig az anyagkiadások és a mások által végzett munka számlával/számlákkal igazolt összege. Az értékcsökkenési leírás alapjának számbavétele során a vonatkozó számlában (okmányban) szereplő és levonható áfa összegét figyelmen kívül kell hagyni. A le nem vonható áfa az értékcsökkenési leírás alapjába beszámít.

A tárgyi eszköz beszerzéséhez egyedileg kapcsolódó járulékos kiadás (szállítási, alapozási, szerelési, üzembe helyezési, valamint a beszerzéssel összefüggő közvetítői kiadások, a bizományi díj, a vám, az adók — az áfa kivételével —, az illeték, a hitel igénybevételével kapcsolatos kiadások, az üzembe helyezés napjáig felmerült kamat, biztosítás díja stb.) a beszerzési ár részét képezi.

Az épület, építmény beszerzési áráként az e törvénynek az ingatlanszerzésre fordított összegre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni. Ezt az összeget növelni kell az értéknövelő beruházásra fordított, számlával igazolt kiadással, feltéve, hogy azt az adózó korábban költségként nem számolta el.

d) A tárgyi eszköz bővítésével, rendeltetésének megváltoztatásával, átalakításával, az élettartam növekedésével kapcsolatban felmerült kiadás, továbbá az elhasznált tárgyi eszköz eredeti állaga (kapacitása, pontossága) helyreállítását szolgáló felújítással kapcsolatban felmerült kiadás (mindezek együttesen: felújítási költség) a felmerülés évében elszámolható, vagy választható, hogy az értékcsökkenési leírás alapját növeli.”

2. Az Szja tv. 11. számú melléklete II/2. pontjának *g)*—*i*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kizárólag üzemi célt szolgáló saját tulajdonú tárgyi eszköz, nem anyagi javak értékcsökkenésének elszámolása)

„*g*) A százezer forint egyedi beszerzési, előállítási értéket meg nem haladó, valamint a 33 százalékos norma alá besorolt tárgyi eszközök esetében választható, hogy ön maga határozza meg a leírás mértékét, azzal, hogy a leírási évek számának legalább két évnek kell lennie, továbbá, ha az üzembe helyezés év közben történik, akkor az első évben az értékcsökkenési leírás alapjának legfeljebb olyan hányada számolható el, amilyen arányt az év hátralévő napjai az év egészében képviselnek.

h) Az 1995. december 31-e után üzembe helyezett, korábban még használatba nem vett, a Harmonizált Rendszer szerint (a továbbiakban: HR) 8401 vámtarifaszám

(a továbbiakban: vtsz.), a HR 8405—8408, 8410—8430, 8432—8447, 8449—8465, 8467, 8468, 8474—8485, 8508, 8515, 8701, 8709, 8716 vtsz.-ok alá tartozó gépek, gépi berendezések, a HR 8501, 8502, 8504—8507, 8511—8513, 8530, 8531, 8535—8537, 8539, 8543—8548, 9006, 9405 vtsz.-ok alá tartozó villamos készülékek, a HR 8403 vtsz. alá tartozó kazán és a HR 8402 vtsz. alá tartozó gőzfejlesztő berendezés esetében évi 30 százalékos értékcsökkenési leírás érvényesíthető, kivéve, ha az adózó az e fejezet alapján érvényesíthető magasabb kulcs alkalmazását választja.

i) A vállalkozási övezetben telephellyel rendelkező egyéni vállalkozó a vállalkozási övezetté minősítést követően ott üzembe helyezett és korábban még használatba nem vett tárgyi eszközök — kivéve a közúti gépjárművet (HR 8701—8705, 8710, 8711 vtsz.-ok), az épületet és az építményt — esetében egyösszegű, valamint a vállalkozási övezetté minősítést követően ott üzembe helyezett és korábban még használatba nem vett épület esetében évi 10 százalékos mértékű értékcsökkenési leírást érvényesíthet mindkét esetben, feltéve, hogy a magánszemély nem veszi igénybe a 13. számú melléklet 3. és/vagy 8. pontja szerinti adókedvezményt. E rendelkezés alkalmazásában vállalkozási övezetnek minősül a jogszabályban ilyenként meghatározott közüzemi egység.”

3. Az Szja tv. 11. számú melléklete II/3. pontjának d) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A leírási kulcsok jegyzéke és alkalmazásuk szabályai)

„d) Gépek, berendezések, felszerelések, járművek

da) 33 százalékos kulcs alá tartozó tárgyi eszközök:

1. a HR 8456—8465, 8479 vtsz.-okból a programvezérlésű, számvezérlésű gépek, berendezések;

2. a HR 8471, 8530, 8537 vtsz.-okból az irányítástechnikai és általános rendeltetésű számítástechnikai gépek, berendezések;

3. a HR 84. és 85. Árucsoportból az ipari robotok;

4. a HR 9012, 9014—9017, 9024—9032 vtsz.-okból az átviteltechnikai, az ipari különleges vizsgálóműszerek és a komplex elven működő különleges mérő és vizsgáló berendezések;

5. a HR 8469, 8470, 8472, 9009 vtsz.-ok, valamint a HR 8443 5100 00 vtsz.-alszám;

6. a HR 8419 11 00 00, 8419 00 00, 8541 40 91 00 vtsz.-alszámok;

7. a HR 8402, 8403, 8416, 8417 vtsz.-okból a fluidágyas szénportüzelésű berendezések, valamint a mezőgazdasági és erdőgazdasági nedves melléktermékek elégetésével üzemelő hőfejlesztő berendezések;

8. a HR 8417 80 10 00 vtsz.-alszám, valamint a 8514 vtsz.-ból a hulladékmegsemmisítő, -feldolgozó, -hatástalanító és -hasznosító berendezések;

9. a HR 8421 21 vtsz.-alszámok;

10. a HR 8419, 8421 vtsz.-okból a szennyező anyag leválasztását, szűrését szolgáló berendezések;

11. a HR 8421 31 és a 8421 39 vtsz.-alszámok;

12. a HR 8419 20 00 00 vtsz.-alszám, továbbá a HR 9018—9022 vtsz.-okból az orvosi gyógyászati laboratóriumi eszközök.

db) 20 százalékos kulcs alá tartozó tárgyi eszközök:

a HR 8701 vtsz.-ból a járművek, valamint a HR 8702—8705, valamint a HR 8710, 8711 vtsz.-ok.

dc) 14,5 százalékos kulcs alá tartozó tárgyi eszközök:

Minden egyéb — a da)—db) pontban fel nem sorolt — tárgyi eszköz.”

4. Az Szja tv. 11. számú mellékletének IV. pontja a következő 12. alponttal egészül ki:

(A jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadások:)

„12. az értékcsökkenési leírás alapjába beszámító, a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak üzembe helyezéséig felmerült kiadás, valamint a felújítási költséget képező kiadások, ha azokkal az egyéni vállalkozó az értékcsökkenési leírás alapját növeli.”

8. számú melléklet
az 1998. évi LXV. törvényhez

Az Szja tv. 13. számú mellékletében szereplő „Fogalmak” című rész helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Fogalmak:)

„Kereskedelmi szálláshely: a KSH Építményjegyzékben (a továbbiakban: ÉJ) az 544 termékjel alá sorolt épület.

Gép: HR 8401, 8405—8408, 8410—8430, 8432—8447, 8449—8465, 8467, 8468, 8474—8485, 8508, 8515, 8701, 8709, 8716 vtsz.-ok alá tartozó gépek, gépi berendezések, a HR 8501, 8502, 8504—8507, 8511—8513, 8530, 8531, 8535—8537, 8539, 8543—8548, 9006, 9405 vtsz.-ok alá tartozó villamos készülékek, a HR 8403 vtsz. alá tartozó kazán és a HR 8402 vtsz. alá tartozó gőzfejlesztő berendezés, valamint az összekapcsolásukkal összetett munkafolyamatot ellátó technológiai berendezés.

Infrastrukturális beruházás: a vasúti, közúti, vízi áru- és személyszállításához, ivóvíztermeléshez és -szolgáltatáshoz, szennyvíz- és hulladékkezelési, köztisztasági, valamint távközlési szolgáltatás ellátásához közvetlenül szükséges építmény- és gépberuházás (ÉJ 11, ÉJ 21, ÉJ 31, ÉJ 41, ÉJ 53, ÉJ 61, ÉJ 55-ből, ÉJ 71-ből, ÉJ 91-ből, illetve a HR 8401, 8405—8408, 8410—8430, 8432—8447, 8449—8465, 8467, 8468, 8474—8485, 8508, 8515, 8701, 8709, 8716 vtsz.-ok alá tartozó gépek, gépi berendezések, a HR 8501, 8502, 8504—8507, 8511—8513, 8530, 8531, 8535—8537, 8539, 8543—8548, 9006, 9405 vtsz.-ok alá tartozó villamos készülékek, a HR 8403 vtsz. alá tartozó kazán és a HR 8402 vtsz. alá tartozó gőzfejlesztő berendezés).

Kiemelt térség: az a megyei munkaügyi központ kirendeltsége által ellátott foglalkoztatási körzet, amelyben a munkanélküliségi mutató az adóévet megelőző év júniusában, a mérés napján meghaladta a 15 százalékos.

Mezőgazdasági tevékenység: a 6. számú mellékletben felsorolt tevékenység, továbbá más növénytermesztés.

Termék-előállítást szolgáló beruházás: az az épület- és gépberuházás, amelyet az üzembe helyezést követően az egyéni vállalkozó ipari vagy mezőgazdasági termék előállításához használ.

Vállalkozási övezet: jogszabályban ilyenként meghatározott közigazgatási egység.”

1998. évi LXVI. törvény

az egészségügyi hozzájárulásról*

Az egészségügyi szolgáltatásokra szolidaritási elv alapján jogosultak ellátásai pénzügyi fedezetének biztosítása és az arányos köztelherviselés elvének érvényesítése érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1. § (1) A külön törvényben meghatározott egészségügyi szolgáltatások finanszírozásához szükséges források kiegészítése érdekében az e törvényben meghatározott egészségügyi hozzájárulást kell fizetni.

(2) Az egészségügyi hozzájárulás százalékosan és tételesen meghatározott, adó jellegű fizetési kötelezettség.

A százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás

2. § A százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény (a továbbiakban: Art.) szerinti munkáltatót, illetőleg kifizetőt (a továbbiakban: kifizető) terheli az általa, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja.) szerinti belföldi illetőségű magánszemélynek juttatott, a 3. §-ban meghatározott jövedelem után. Ha a 3. §-ban meghatározott jövedelem nem kifizetőtől származik, vagy a kifizetőt e jövedelem után nem terheli jövedelemadó- (adóelőleg-) megállapítási kötelezettség, az egészségügyi hozzájárulást a jövedelmet szerző magánszemély állapítja meg, vallja be, és fizeti meg.

3. § A százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás alapja az adóévben juttatott (megszerzett), az Szja. törvényben meghatározott:

a) az összevont adóalapba tartozó jövedelemnél, az adóelőleg megállapításánál figyelembe vett azon összeg, amelyet a társadalombiztosítási szabályok szerinti járulékalap meghatározásánál nem kell figyelembe venni;

b) a külön adózó jövedelmek közül:

ba) a 35 százalékos adóterhet viselő osztalék, vállalkozói osztalékalap,

bb) a társadalombiztosítási járulékalapot nem képező természetbeni juttatások — ide nem értve az Szja. 71. §-a szerinti jogcímen szerzett jövedelmet —, továbbá az Szja. 69. §-ában meghatározott juttatások, ha a természetes személy a társadalombiztosítási szabályok szerint nem biztosított,

bc) a kamatkedvezményből származó jövedelem,

bd) az egyösszegű járadékmegváltások,

be) a kisösszegű kifizetések, ha a természetes személy a társadalombiztosítási szabályok szerint nem biztosított, vagy a külön törvény szerint nem minősül alkalmi munkavállalónak.

4. § (1) A százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás — a (2)—(4) bekezdés kivételével — az alapját képező jövedelem 11 százaléka.

(2) Az Szja. 70. §-a szerinti természetbeni juttatás esetén a fizetendő százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás a cégautó adó 25 százaléka.

(3) A mezőgazdasági kistermelő által fizetendő százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás az átalányadó (átalányadó-előleg) 25 százaléka.

(4) A fizető-vendéglátó tevékenységet folytató magánszemély által fizetendő százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás a tételes átalányadó 20 százaléka, ha e tevékenység alapján a magánszemély nem minősül a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény szerinti egyéni vállalkozónak.

(5) Ha a kifizetés a magánszemély önálló tevékenységére tekintettel vagy költségtérítés címén történik, és a magánszemély bármely bevételéből az adóelőleg megállapításánál a magánszemély nyilatkozata alapján figyelembe vett költség meghaladja az adóbevallásban elszámolt igazolt költséget, akkor az adóelőleg megállapításánál a magánszemély nyilatkozata alapján figyelembe vett költség és az adóbevallásban elszámolt igazolt költség különbözete után a magánszemély köteles az (1) bekezdésben meghatározott százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás megfizetésére.

5. § Nem kell megfizetni a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a következő jogcímenek keletkező jövedelmek után:

a) táppénz, baleseti táppénz, terhességi-gyermekágyi segély, gyermeknevelési támogatás,

b) a nyugdíj és azzal azonosan adózó jövedelmek,

c) a kifizető által megállapított és folyósított társadalombiztosítási ellátás, valamint a szociális ellátásnak nem a kifizetőt terhelő összege,

d) a kifizető által az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárba a tag javára havonta fizetett tagdíj összegének az a

* A törvényt az Országgyűlés az 1998. november 12-i ülésnapján fogadta el.

része, amely nem haladja meg a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér 115 százalékát, továbbá az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által a magánszemély javára jóváírt támogatói adomány;

e) a felsőoktatási intézmény által — az iskolai rendszerű első alapképzésben részt vevő, nappali tagozatos hallgatójának az előírt képzési idő alatt végzett munkájáért — kifizetett díj, de legfeljebb a nappali tagozatos hallgatói pénzbeli juttatási normatíva adott évi meghatározott összegének kétszerese, feltéve, hogy a munkavégzés az erről szóló kormányrendeletben meghatározottak szerint történt.

A tételes egészségügyi hozzájárulás

6. § (1) A tételes egészségügyi hozzájárulás a kifizetőt — figyelemmel a (2) bekezdésben foglalt rendelkezésre — a természetes személlyel fennálló, a (3)—(4) bekezdésben meghatározott jogviszony alapján terheli. E kötelezettség a természetes személy egyidejűleg fennálló több jogviszony esetén is csak egy jogviszony után áll fenn.

(2) A tételes egészségügyi hozzájárulás az Szja. szerinti egyéni vállalkozót akkor terheli, ha nem áll a (3) bekezdés a)—d) pontjában meghatározott jogviszonyban.

(3) A tételes egészségügyi hozzájárulást a kifizetővel fennálló

a) munkaviszony, közalkalmazotti, közszolgálati, bírósági, ügyészségi, szolgálati jogviszony, valamint a fegyveres erők, a rendvédelmi szervek, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományának szolgálati jogviszonya,

b) tagi jogviszony (kivéve az iskolai szövetkezetnek, szövetkezeti csoportnak a nappali tagozatos tanulóval, hallgatóval fennálló jogviszonyát), ha ennek alapján a tag a kifizető tevékenységében személyesen közreműködik,

c) bedolgozói, megbízási, vállalkozási jellegű, illetőleg felhasználási szerződésen alapuló, valamint a segítő családtagi jogviszony, ha a természetes személy e jogviszonyából származó, a 3. §-ban meghatározott jövedelme eléri a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér havi összegének harminc százalékát, illetőleg naptári napokra számítva annak harmincad részét,

d) választott tisztségviselői jogviszony (ideértve a helyi önkormányzati, kisebbségi önkormányzati képviselőt is), ha a választott tisztségviselő e tevékenységéből származó, a 3. §-ban meghatározott jövedelme eléri a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér havi összegének harminc százalékát, illetőleg naptári napokra számítva annak harmincad részét,

e) a munkanélküli járadék vagy a keresetpótló juttatás folyósítása,

f) a munkanélküliek jövedelepótló támogatásának folyósítása

alapján kell megfizetni.

(4) Tételes egészségügyi hozzájárulást kell fizetni az után a középfokú nevelési-oktatási vagy felsőoktatási intézmény nappali tagozatán tanulmányokat folytató tanuló, hallgató után, aki nemzetközi szerződés vagy az Oktatási Minisztérium által adományozott ösztöndíj alapján létesített tanulói, hallgatói jogviszonyt. Az egészségügyi hozzájárulást az Oktatási Minisztérium fizeti meg.

(5) A (3) bekezdés f) pontjában meghatározott ellátás után a tételes egészségügyi hozzájárulást a települési önkormányzat fizeti meg.

(6) Ha a (3) bekezdés c)—d) pontjában meghatározott jogviszonyokban a jövedelem kifizetése nem havonként, hanem időszakonként vagy a tevékenység befejezését követően történik, a tételes egészségügyi hozzájárulás havi fizetési kötelezettsége akkor is fennáll, ha a jogviszony tartama alatt a jövedelem naptári napokra számított átlaga eléri a hivatkozott c)—d) pontokban meghatározott összeget.

7. § (1) Nem kell megfizetni a tételes egészségügyi hozzájárulást

a) a táppénz, a baleseti táppénz, a terhességi-gyermekágyi segély folyósításának,

b) a keresőképtelenség (ide nem értve a betegszabadságot), a 30 napot meghaladó fizetés nélküli szabadság,

c) a gyermekgondozási segély, az ápolási díj, a gyermeknevelési támogatás folyósítása alatt, kivéve, ha a folyósításban részesülő az ellátás folyósítása alatt munkát végez,

d) a három évesnél fiatalabb gyermek gondozása, a tíz évesnél fiatalabb, tartósan beteg vagy súlyosan fogyatékos gyermek gondozása, valamint a 12 évesnél fiatalabb beteg gyermek otthoni ápolása miatt engedélyezett fizetés nélküli szabadság,

e) a sorkatonai (polgári) szolgálat teljesítése,

f) a fogvatartás időtartama alatt, továbbá

g) annak az egyéni vállalkozónak, aki vállalkozói tevékenységét saját jogú nyugdíjasként, továbbá özvegyi nyugdíjban részesülő olyan személyként folytat, aki a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte.

(2) Az után a természetes személy után, akinek egyidejűleg több foglalkoztatása, jogviszonya is fennáll, a legalább heti 36 órai munkavégzéssel járó jogviszonyát meghaladó további jogviszonya alapján nem kell a tételes egészségügyi hozzájárulást megfizetni. Ha a munkaidő egyik jogviszonyban sem éri el a heti 36 órát, a hozzájárulás-fizetési kötelezettség azt a kifizetőt terheli, ahol a munkaidő a leghosszabb. Azonos tartamú munkaidők esetén, vagy ha a munkaidőt nem, vagy nem mindegyik jogviszonyban határozták meg, a hozzájárulás-fizetési kötelezettség azt a foglalkoztatót terheli, ahol a jövedelem magasabb. Ha a munkaidő és a jövedelem is azonos, a hozzájárulás azt a kifizetőt terheli, ahol a jogviszony korábban kezdődött.

(3) A heti 36 órai munkavégzéssel azonosan kell elbírálni azt a jogviszonyt, amelyben a jövedelem eléri a mindenkori minimálbért.

8. § (1) Az a kifizető, amely e törvény szerint az egészségügyi hozzájárulás megfizetésére köteles, a természetes személynek erről — kérelmére — igazolást ad. Az igazolás tartalmazza a kiállító és a természetes személy megnevezését, adóazonosító jelét, valamint a kiállító nyilatkozatát arról, hogy a hozzájárulást megfizeti. A természetes személlyel a 6. § (3) bekezdésében meghatározott jogviszonyban álló más kifizető az igazolás alapján mentesül az egészségügyi hozzájárulás megfizetése alól.

(2) A természetes személy köteles a vele a 6. § (3) bekezdésében meghatározott jogviszonyban álló kifizetőt írásban értesíteni arról, ha az igazolást kiállító kifizetővel a hozzájárulás-fizetési kötelezettséget keletkeztető jogviszonya megszűnt. Az értesítés elmulasztása miatt meg nem fizetett tételes egészségügyi hozzájárulást a természetes személy köteles megfizetni.

9. § (1) A tételes egészségügyi hozzájárulás összege a jogviszony fennállásának időtartama alatt havi 3600 forint (naptári naponként 120 forint).

(2) Ha a hozzájárulás-fizetési kötelezettség alapjául szolgáló jogviszony nem áll fenn a hónap teljes időtartama alatt, a hozzájárulást naptári napokra kell megfizetni.

Eljárási szabályok

10. § (1) Az egészségügyi hozzájárulás bevallására, megfizetésére, nyilvántartására, ellenőrzésére, a kötelezettség megsértésével kapcsolatos jogkövetkezmény megállapítására, a tartozás beszedésére, behajtására, illetőleg az ezekkel összefüggő hatósági ügyben — az e törvényben meghatározott eltérésekkel — az Art. rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Az Art. alkalmazásában az egészségügyi hozzájárulás adónak minősül.

(3) Az egészségügyi hozzájárulással kapcsolatos adóhatósági feladatokat az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal általános hatáskörű területi szervei látják el.

11. § (1) A tételes egészségügyi hozzájárulást a fizetésére kötelezett havonta állapítja meg, és a tárgyhót követő hónap 12. napjáig fizeti meg.

(2) A százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a kifizető havonta állapítja meg, és a jövedelem juttatását követő hónap 12. napjáig fizeti meg.

(3) A fegyveres erők, a rendvédelmi szervek, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos és szerződéses állományú tagjai után járó egészségügyi hozzájárulás elszámolását és fizetését a járulékfizetésre kötött megállapodás tartalmazza.

(4) A százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás fizetésére kötelezett magánszemély — az (5) bekezdés szerinti egyéni vállalkozó kivételével — a hozzájárulást negyedévente állapítja meg, és a tárgynegyedévet követő hónap 12. napjáig fizeti meg.

(5) Az egyéni vállalkozó a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a 35 százalékos adóterhet viselő vállalkozói osztalékalap után évente, az osztalékalap megállapítása évének február 15. napjáig állapítja meg, és fizeti meg.

(6) A magánszemély egészségügyi hozzájárulásának megállapításánál, illetőleg megfizetésénél az Art. kerekítési szabályai nem alkalmazhatóak.

(7) Az egészségügyi hozzájárulás fizetésére kötelezett magánszemély a hozzájárulásról a személyi jövedelemadó bevallása részeként, megállapítási időszakonkénti részletezésben tesz bevallást. Az egészségügyi hozzájárulás fizetésére kötelezett más személy az egészségügyi hozzájárulást a rá vonatkozó szabályok szerint fizeti meg, és vallja be.

(8) A helyi önkormányzatok nettó finanszírozásában részt vevő szervek esetében a kifizetőnek a megállapított egészségügyi hozzájárulás befizetését, bevallását az államháztartásról szóló törvényben és végrehajtási rendeletében meghatározottak szerint kell teljesíteni.

Záró rendelkezések

12. § (1) Ez a törvény 1999. január 1-jén lép hatályba; egyidejűleg az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1996. évi LXXXVIII. törvény 1—3. §-a, 5—8. §-a és 14. §-ának (2)—(4) bekezdése, továbbá az azt módosító, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai 1998. évi költségvetéséről szóló 1997. évi CLIII. törvény 44—47. §-a és 60. §-ának (3) bekezdése hatályát veszti azzal, hogy az 1998. december 31. napján hatályos rendelkezések szerinti fizetési kötelezettséget az 1996. évi LXXXVIII. törvény rendelkezéseinek megfelelően kell teljesíteni.

(2) A százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást — figyelemmel a (6) bekezdésben foglaltakra is — az 1999. január 1-jétől juttatott (megszerzett) jövedelmek után kell megfizetni.

(3) Az egészségügyi hozzájárulás az Egészségbiztosítási Alapot (a továbbiakban: E. Alap) illeti meg. Felhasználásának részletes szabályait külön törvény állapítja meg. A befizetett egészségügyi hozzájárulást az E. Alap javára az adóhatóság folyamatosan utalja át.

(4) A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló, többször módosított 1991. évi IV. törvény 58. §-a (5) bekezdésének c) pontjában meghatározott munkaadók a gazdasági miniszter rendeletében meghatározott feltételek szerint — foglalkoztatáspolitikai érdekből — támogatásban részesülnek a Munkaerőpiaci Alapból az általuk foglalkoztatott munkavállalók után fizetendő tételes mértékű egészségügyi hozzájárulás megfizetésé-

hez. Felhatalmazást kap a gazdasági miniszter, hogy a szociális és családügyi miniszterrel együttműködve rendeletben állapítsa meg a támogatás feltételeit és részletes szabályait.

(5) Ahol jogszabály egészségügyi hozzájárulást említ, azon az e törvény szerinti egészségügyi hozzájárulást is érteni kell.

(6) A százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a 3. § (1) bekezdésének *ba*) alpontja szerinti jövedelmek után első ízben az 1999. évre vonatkozóan megállapított vállalkozói osztalékalapra, illetőleg az 1999. január 1-jétől kezdődő beszámolási időszakra elkészített eredménykimutatás, eredménylevezetés alapján kifizetett osztaléokra kell megfizetni.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1998. évi LXVII. törvény

a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosításáról*

1. § (1) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló — többször módosított — 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. §-a *d*) pontjának 1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*d*) Társas vállalkozó:]

„1. a betéti társaság bel- és kültagja, a közkereseti társaság tagja, a korlátolt felelősségű társaság, a közhasznú társaság, a közös vállalat, az egyesülés tagja, ha a társaság (ideértve ezen társaságok előtársaságként történő működésének időtartamát is) tevékenységében ténylegesen és személyesen közreműködik, és ez nem munkaviszony vagy megbízási jogviszony keretében történik (tagsági jogviszony).”

(2) A Tbj. 4. §-a *k*) pontjának 2. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*k*) Járulékalapot képező jövedelem:]

„2. a foglalkoztató által külföldön foglalkoztatott biztosított és a Magyar Köztársaság területén biztosítással járó jogviszonyban álló külföldi személy esetén az 1. pont szerinti jövedelem hiányában a munkaszerződésben meghatározott személyi alpbér.”

(3) A Tbj. 4. §-ának *r*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*E törvény alkalmazásában*)

„*r*) Igazgatási szerv: a járulékfizetési kötelezettséggel, a biztosítottak bejelentésével, a járulék bevallásával, megfizetésével, nyilvántartásával, a járulékkötelezettség megsértésével kapcsolatos jogkövetkezmények megállapításával, a járuléktartozás beszedésével, behajtásával kapcsolatos hatósági ügyben, továbbá a járulékkötelezettség beállításának ellenőrzésével, valamint az ezzel összefüggő hatósági ügyben az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény 49. §-ának (1)—(2) bekezdésében meghatározott állami adóhatóság, egyéb ügyben a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak és a társadalombiztosítás szerveinek állami felügyeletéről szóló 1998. évi XXXIX. törvény 4. és 6—7. §-aiban meghatározott szerv, továbbá a magánnyugdíjpénztárak vonatkozásában az Állami Pénztárfelügyelet. A járulék nyilvántartásával kapcsolatos központi folyószámla könyvelési feladatokat átmenetileg a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság látja el. A feladatok ellátására az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal és az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság megállapodást köt.”

2. § A Tbj. 7. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a biztosított az 5. § (1) bekezdés *a*) pontja szerinti jogviszony alapján törvényben meghatározott végkielégítésben részesült, a biztosítási ideje annyszor 30 nappal hosszabbodik meg, ahány havi átlagkeresetének (illetményének) a végkielégítés megfelel, de legfeljebb tizenkétszer 30 nappal.”

3. § A Tbj. 8. §-ának *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*Szünetel a biztosítás:*)

„*a*) a fizetés nélküli szabadság, vagy a munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés, valamint az igazolatlan távollét időtartama alatt, kivéve

1. ha a fizetés nélküli szabadságot háromévesnél — tartósan beteg vagy súlyosan fogyatékos gyermek esetén tízévesnél — fiatalabb gyermek gondozása, vagy tizenkét évesnél fiatalabb beteg gyermek otthoni ápolása címén engedélyezték,
2. ha a munkavégzés alóli mentesítés idejére munkabér (illetmény), távolléti díj, táppénzfizetés történt, továbbá
3. a sorkatonai (polgári) szolgálat ideje alatt,”

4. § A Tbj. 16. §-a (1) bekezdésének *i*) és *r*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*Egészségügyi szolgáltatásra jogosult — a biztosítottakon túl — az, aki*)

„*i*) középfokú nevelési-oktatási vagy felsőoktatási intézmény nappali tagozatán tanulmányokat folytató magyar állampolgár, valamint az a külföldi állampolgár, aki

* A törvényt az Országgyűlés az 1998. november 12-i ülésnapján fogadta el.

nemzetközi szerződés vagy az Oktatási Minisztérium által adományozott ösztöndíj alapján létesített tanulói, hallgatói jogviszonyban áll,”

„r) a 39. § (2) bekezdése szerinti egészségbiztosítási járulék fizetésére kötelezett, továbbá eltartott közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont], élettársa, akinek jövedelme havonta nem haladja meg a tárgyév első napján érvényes minimálbér 30 százalékát.”

5. § (1) A Tbj. 19. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A társadalombiztosítási nyugdíj és az egészségbiztosítás ellátásainak fedezetére a foglalkoztató és a biztosítottak minősülő egyéni vállalkozó a járulékalapot képező jövedelem után 1999. január 1-jétől 33 százalékos mértékű társadalombiztosítási járulékot fizet, ebből a nyugdíjbiztosítási járulék mértéke 22 százalék, az egészségbiztosítási járulék mértéke 11 százalék. 2000. január 1-jétől a társadalombiztosítási járulék mértéke 32 százalék, ebből a nyugdíjbiztosítási járulék mértéke 21 százalék, az egészségbiztosítási járulék mértéke 11 százalék.”

(2) A Tbj. 19. §-a (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(2) A biztosított által fizetendő nyugdíjjárulék mértéke]*

„b) a magánnyugdíjpénztár tagja esetében 2 százalék.”

(3) A Tbj. 19. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1)—(3) bekezdés rendelkezéseitől eltérően

a) a társas vállalkozás a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után,

b) a kiegészítő tevékenységet folytató minősülő egyéni vállalkozó

a baleseti társadalombiztosítási ellátások fedezetére 5 százalékos baleseti járulék fizetésére kötelezett.”

6. § A Tbj. 24. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a magánnyugdíjpénztári rendszert önkéntesen választó biztosított járulékköteles jövedelméből a foglalkoztató a járulékfizetési felső határnak megfelelő nyugdíjjárulékot részben, vagy egészben levonta és azt a magánnyugdíjpénztári tagság létesítését megelőzően a Nyugdíjbiztosítási Alap részére megfizette, a 19. § (2) bekezdésének a) pontja alapján levont járulékösszeget a 19. § (2) bekezdésének b) pontjában, valamint a 33. § (1) bekezdésében meghatározott arányban meg kell osztani a biztosítási, illetőleg a tagsági jogviszony időtartamának megfelelően.”

7. § A Tbj. a következő 25/A. §-sal egészül ki:

„25/A. § Ha a munkanélküli járadékban és a nyugdíj előtti munkanélküli segélyben részesülő személy a munkanélküli ellátás folyósításának időtartama alatt az 5. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott jogvi-

szonyt, a b) pontja szerinti munkaviszony jellegű jogviszonyt, a g) pontja szerinti bedolgozói vagy megbízási jogviszonyt létesít, illetőleg az 5. § (2) bekezdésének hatálya alá tartozó választott tisztségviselő, a foglalkoztatási jogviszonyból származó jövedelem után nem kell nyugdíjjárulékot fizetni, feltéve, ha a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény alapján a munkanélküli ellátásának folyósítását nem szüntették meg, illetőleg az ellátás folyósítása nem szünetel.”

8. § A Tbj. 26. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az egyházi személyként és szerzetesrendi tagként szerzett szolgálati idő nyugdíjköltségeit az egyház köteles viselni a részére biztosított központi költségvetési támogatásból. Az egyház az érintett személyek havi létszáma alapján a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér alapulvételével — magánnyugdíjpénztár tagja esetén a kötelező tagdíj mértékével csökkentett — 30 százalékos mértékű nyugdíjbiztosítási járulékot fizet negyedévenként, a negyedévet követő hónap 12. napjáig. A járulékfizetés rendjére, illetőleg az elszámolás és az adatszolgáltatás módjára az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság az egyházakkal megállapodást köt.”

9. § A Tbj. 28. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a társas vállalkozó egyidejűleg legalább heti 36 órás munkaidővel járó munkaviszonyban is áll, illetőleg közép- vagy felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán folytat tanulmányokat, a 27. § (1)—(2) bekezdésének rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a társadalombiztosítási és a nyugdíjjárulék alapja a ténylegesen elért, járulékalapot képező jövedelem.”

10. § A Tbj. 30. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az egyéni vállalkozó havonta a tárgyhót követő hónap 12. napjáig köteles a 29. §-ban meghatározott jövedelme, illetőleg a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér alapján a társadalombiztosítási járulékot, a nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékot befizetni úgy, hogy ezeknek alapja — a 29. § (6) bekezdése szerinti egyéni vállalkozó kivételével — éves szinten legalább elérje a minimálbér naptári évre számított összegét.”

11. § A Tbj. 32. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„32. § Ha a biztosított foglalkoztatása bármelyik jogviszonyában eléri a heti 36 órát, a további jogviszonyából származó, járulékalapot képező jövedelme [24. § (1) bek.] után a biztosítottak nem kell egészségbiztosítási járulékot fizetni. E rendelkezést alkalmazni kell a végkielégítéssel szerzett biztosítási időre, amennyiben a végkielégítéssel megszűnt munkaviszonyában a foglalkoztatása a heti 36 órát elérte.”

12. § (1) A Tbj. 33. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A magánnyugdíjpénztár tagja a nyugdíjjáradék-alapot képező jövedelme után 1998. január 1-jétől 6, 2000. január 1-jétől 8 százalékos tagdíjat fizet.”

(2) A Tbj. 33. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tagdíjfizetési kötelezettségre a 24. § és a 31. § rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell azzal, hogy a túlfizetésként keletkező összeget a magánnyugdíjpénztár a foglalkoztatón keresztül fizeti vissza a tagnak.”

13. § (1) A Tbj. 34. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A (4) bekezdésben szabályozott esetekben a fizetendő nyugdíjbiztosítási járulék alapja a szolgálati időként elismert időszak naptári napjainak és a megállapodás megkötése napján érvényes minimálbér harmincad részének szorzata. A (4) bekezdés *b*) pontja szerinti esetben a megállapodás megkötését kezdeményező személy az addig elismert szolgálati idejét a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv — Tny. 65. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja szerinti — határozatával igazolja. Az elismert szolgálati idő figyelembevételével az ellátás az egyéb jogosultsági feltételek megléte esetén is legkorábban a járulék megfizetésének napjától állapítható meg.”

(2) A Tbj. 34. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A 11. § hatálya alá tartozó külföldi állampolgárok, továbbá a Magyar Köztársaság területén a külföldiek beutazásáról, magyarországi tartózkodásáról és bevándorlásáról szóló 1993. évi LXXXVI. törvény 14. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja szerinti huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező külföldi állampolgár megállapodást köthet saját, valamint vele együttélő gyermeke egészségügyi szolgáltatásának biztosítására.”

(3) A Tbj. 34. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A (7) bekezdésben említett megállapodás alapján fizetendő járulék havi összege:

a) külföldi állampolgár esetén a (3) bekezdés szerinti minimálbér 75 százaléka,

b) 18 évesnél fiatalabb gyermek esetén a (3) bekezdés szerinti minimálbér 30 százaléka.”

14. § A Tbj. 35. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A megállapodás alapján megszerzett jogosultságra — ha e törvény másként nem rendelkezik — a Tny.tv., illetve az Eb.tv. rendelkezéseit kell alkalmazni. A 34. § (2) bekezdése szerint kötött megállapodás alapján jogosult személyekre a biztosítottakra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy egészségbiztosítási ellátás — sürgősségi egészségügyi

szolgáltatás kivételével — akkor jár, ha az igénybevétel kezdő napját közvetlenül megelőzően legalább már hat havi járulékfizetés történt. Ez utóbbi rendelkezés a 34. § (7) bekezdése szerint kötött megállapodásra is vonatkozik.”

15. § (1) A Tbj. 39. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 16. § (1) bekezdésének *b*)—*o*) pontjában említett személyek egészségügyi szolgáltatásának fedezetére a központi költségvetés az egészségügyi hozzájárulás bevételeinek átutalásával nyújt fedezetet.”

(2) A Tbj. 39. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (2)—(3) bekezdésben előírt járulékfizetési és bejelentési kötelezettséget az érintett helyett más szerv vagy személy az igazgatási szervvel kötött megállapodással átvállalhatja.”

16. § (1) A Tbj. 41. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A nyilvántartás adatokat szolgáltató — törvényben meghatározott feladataik teljesítéséhez — a magánnyugdíjpénztáraknak, a pénztárak központi nyilvántartását végző szervezeteknek, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság és az Országos Egészségbiztosítási Pénztár és azok igazgatási szervei részére. A járulékot beszedő igazgatási szerv adatot szolgáltató az ellátást folyósító igazgatási szerv részére a társadalombiztosítási kifizetőhelyet fenntartó foglalkoztató bevallásában feltüntetett, a járulékfizetési kötelezettséget csökkentő ellátásokról, költségtérítésekről.”

(2) A Tbj. 41. §-a a következő (3)—(5) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

„(3) Amennyiben az ellátást folyósító igazgatási szerv ellenőrzése az ellátás jogosulatlan igénybevételét, illetve a költségtérítés jogosulatlan elszámolását állapítja meg, erről a visszafizetési kötelezettséget előíró határozat egy példányának beküldésével értesíti a járulékot beszedő igazgatási szervet. Az értesítés alapján a járulékot beszedő igazgatási szerv a kötelezettséget előírja, és beszedi.

(4) Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár és azok igazgatási szervei, az Állami Pénztárfelügyelet, valamint a magánnyugdíjpénztárak az adatok kezelésével más szervezetet is megbízhatnak, amennyiben az adatvédelem azonos szintjét a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvénynek megfelelően biztosítják.

(5) Az illetékes igazgatási szerv — az adatszolgáltatás módjára kötött megállapodás alapján — az Állami Pénztárfelügyelet részére a pénztártagok magánnyugdíjpénztár-

ri tagsága jogosultságának megállapításához, ellenőrzéséhez a következő adatokat szolgáltatja:

- a) a biztosított személyes adatai a TAJ-szám megjelölésével,
- b) a biztosítási jogviszony kezdete,
- c) a foglalkoztató azonosító adatai.”

17. § (1) A Tbj. 49. §-ának (2) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

[*(2) A fizetésre kötelezett bejelenti:*]

„g) az egyéni vállalkozó, ha magánnyugdíjpénztár tagja, a tagságának kezdő időpontját, illetőleg azt a tényt, hogy pályakezdőnek minősül.”

(2) A Tbj. 49. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A cégbíróság, illetve a gazdasági kamara az erre a célra szolgáló számítógépes rendszer útján közli az igazgatási szervvel a (2) bekezdésben megjelölt adatokat. Az igazgatási szerv a cégbírósággal, illetőleg a gazdasági kamarával — az adatok beérkezését követően haladéktalanul — számítógépes rendszer útján közli a folyószámlaszámot, a (6) bekezdés c) pontja szerinti esetben a fizetésre kötelezett pedig a nyomtatvány beérkezését követően értesíti folyószámlaszámáról. A gazdasági kamara — a 6. § c) pontja szerinti esetben az illetékes igazgatási szerv — az Állami Pénztárfelügyelet részére közli a (2) bekezdés a), b) és g) pontjában foglalt adatokat. Az adatközlés módjára vonatkozóan az Állami Pénztárfelügyelet a gazdasági kamarával és az illetékes igazgatási szervvel megállapodást köt.”

18. § A Tbj. 50. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„50. § (1) A foglalkoztató a biztosítottnak a tárgyhónapban kifizetett (juttatott), járulékalapot képező jövedelem után köteles a járulékok alapját és összegét megállapítani, a biztosítottat terhelő járulékot levonni, a tárgyhavi járulékokat a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig az illetékes igazgatási szervnek a (2) bekezdés szerint bevallani és befizetni. A tárgyhavi jövedelmekifizetéssel egyidejűleg a foglalkoztató a biztosítottat írásban tájékoztatja az utána fizetett társadalombiztosítási járulékról, baleseti járulékról és egészségügyi hozzájárulásról, a tőle levont nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékról, valamint a tagdíj összegéről.

(2) A foglalkoztató havonta, a tárgyhónapot követő hónap 12-éig összesítő bevallást teljesít az illetékes igazgatási szervhez. A bevallásnak tartalmaznia kell:

- a) a biztosítottat terhelő nyugdíjjárulék, az egészségbiztosítási járulék,
- b) a foglalkoztatót terhelő:
 - ba) nyugdíjbiztosítási járulék, egészségbiztosítási járulék,
 - bb) a baleseti járulék,
 - bc) táppénz hozzájárulás alapját és összegét;

- c) a társadalombiztosítási kifizetőhelyet fenntartó és társadalombiztosítási ellátást folyósító foglalkoztató esetén az általa a tárgyhónapban kifizetett társadalombiztosítási, valamint a társadalombiztosítási szervek hatáskörébe utalt egyéb ellátás összegét;

- d) a tárgyhónapban külön jogszabály alapján az ellátás után a kifizetőhely fenntartóját megillető költségtérítés összegét;

- e) a jogi személy felelősségvállalásával működő gazdasági munkaközösség által a gazdálkodó szervezethez befizetett járulékok alapját és összegét.

(3) A társadalombiztosítási kifizetőhelyet fenntartó foglalkoztató a bevallásban szereplő járulékok terhére az általa folyósított társadalombiztosítási ellátásokat, valamint a társadalombiztosítási szervek hatáskörébe utalt egyéb ellátás összegét, és a kifizetőhely fenntartóját megillető költségtérítés összegét elszámolja, és a különbözetet fizeti meg. A bevallásban feltüntetett ellátás az illetékes igazgatási szerv által folyósított ellátásnak minősül, a folyósítás időpontjának a fizetési kötelezettség teljesítésének határidejét kell tekinteni.

(4) Amennyiben a társadalombiztosítási kifizetőhelyet fenntartó és társadalombiztosítási ellátást folyósító foglalkoztató által folyósított ellátás a tárgyhónapban fizetendő járulékok összegét meghaladja, a különbözet megtérítését a foglalkoztató — választása szerint — igényelheti az illetékes igazgatási szervtől, vagy a következő hónap(ok)ban fizetendő járulékok összegénél érvényesítheti. Az illetékes igazgatási szerv a megtérítési igényt a benyújtástól számított 15 napon belül köteles teljesíteni.

(5) Az egyéni vállalkozó abban az esetben köteles az összesítő bevallást benyújtani, ha a járulékalapot képező jövedelmének (vállalkozói kivételnek) a havi összege meghaladja a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér összegét. Ha az egyéni vállalkozónak e rendelkezés alapján a tárgyhónapban bevallási kötelezettsége nincs, az igazgatási szerv a tárgyhavi járulékfizetési kötelezettséget a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér összegének figyelembevételével határozza meg. Az egyéni vállalkozó nyilatkozhat úgy, hogy a járulékot havonta, a tárgyhót követő hónap 12. napjáig vallja be, és fizeti meg.

(6) A 29. § (6) bekezdése szerinti egyéni vállalkozó a társadalombiztosítási járulékot, a nyugdíjjárulékot — közép- vagy felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán egyidejűleg tanulmányokat folytató egyéni vállalkozó az egészségbiztosítási járulékot is — , illetőleg a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a baleseti járulékot minden negyedévet követő hónap 12. napjáig köteles bevallani, és megfizetni.

(7) A helyi önkormányzatok nettó finanszírozásában részt vevő szervek esetében az összesítő bevallás benyújtási és befizetési határidő a tárgyhót követő hónap 20. napja. E határidő irányadó az előbbiekről szerinti meghatározott

szervek esetén a magánnyugdíjpénztárakhoz történő tagdíj bevallási és befizetési kötelezettségre is.

(8) Az összesítő bevallás, továbbá a magánnyugdíjpénztáraknak megküldendő bevallás az erre a célra rendszerezett nyomtatványon vagy az igazgatási szerv által a kötelezett rendelkezésére bocsátott számítógépes program felhasználásával elektronikus adathordozón is benyújtható.”

19. § A Tbj. 51. §-a a következő (5)—(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A magánnyugdíjpénztár tag egyéni vállalkozó az 50. § (5)—(6) bekezdése szerint köteles a bevallást benyújtani, és a tagdíjat megfizetni. Az egyéni vállalkozó nyilatkozhat úgy a magánnyugdíjpénztárnak, hogy a tagdíjat havonta, a tárgyhót követő hónap 12. napjáig vallja be, és fizeti meg.

(6) Az illetékes igazgatási szerv a magánnyugdíjpénztártól érkezett megkeresés alapján lefolytatott eljárásával összefüggésben, az eljárás lefolytatásának eredményeként megállapított elmaradt járulék, illetve magánnyugdíjpénztári tagdíjkövetelés kapcsán befolyt összeget a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai és az érintett magánnyugdíjpénztárak között a követelés arányában osztja meg.”

20. § A Tbj. 52. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha a biztosított mulasztásából eredően a foglalkoztató nem, vagy nem megfelelő összegben vonta le az egészségbiztosítási és nyugdíjjárulékot, valamint a magánnyugdíjpénztári tagdíjat, azt a tudomására jutás időpontjától számított 30 napon belül a munkabérből történő levonásra vonatkozó szabályok szerint a biztosított munkabéréből vagy egyéb juttatásából levonhatja.”

21. § A Tbj. 53. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az igazgatási szerv a járulék fizetésére kötelezettet folyószámlájának augusztus 31-i egyenlegéről október 31-ig értesíti, ha a tartozásának vagy túlfizetésének összege az 1000 forintot meghaladja. Az 1000 forintot meghaladó tartozás esetén a felszámított késedelmi pótlékot külön ki kell mutatni.”

22. § (1) Ez a törvény 1999. január 1-jén lép hatályba. Ezzel egyidejűleg a Tbj. 34. §-ának (10) bekezdése, a 39. § (2) bekezdésének utolsó mondata hatályát veszti.

(2) A hatálybalépéssel egyidejűleg a 4. § c) pontja 6. alpontjának számozása 7. alpontra, 7. alpontjának számozása pedig 6. alpontra, a 6. alpont szövegében a „az 1—5. pontban” szövegrész „az 1-6. pontban” szövegrészre változik, a 34. § (1) és (4) bekezdésében a „31 százalékos” szövegrész helyébe „30 százalékos”, a 39. § (2) bekezdésében a „11,5 százalékos” szövegrész helyébe a „11 százalékos” szövegrész lép.

(3) Az e törvényben előírt járulékbavallási és -befizetési kötelezettséget első alkalommal az 1999. január hónapra vonatkozó elszámolásra kell alkalmazni.

(4) Az e törvény 2. §-a szerinti szabályokat az 1998. december 31-ét követően megállapított és kifizetett végkielégítések esetében kell alkalmazni.

(5) 2000. január 1-jétől az összesítő bevallás mellett a foglalkoztató mellékletben köteles bejelenteni az egyes biztosítottól levont járulékok alapját, azok összegeit, valamint a biztosított nevét, TAJ-számát, továbbá a biztosított pénztártagsága esetén ennek tényét.

(6) A Tbj. 34. § (1) bekezdésének rendelkezésétől eltérően a foglalkoztató által külföldön foglalkoztatott biztosított esetében a foglalkoztatás 1996. december 31-e és 1999. január 1-je közötti időtartamának szolgálati időként történő elismerésére a foglalkoztató, illetve a biztosított megállapodás alapján vállalhatja az említett időszakban érvényes mértékű nyugdíjbiztosítási és nyugdíjjárulék egyösszegű, utólagos megfizetését. A nyugdíjbiztosítási és a nyugdíjjárulék alapját a Tbj. 4. § k) pontjának az e törvény 1. § (2) bekezdésében megállapított 2. alpontja alkalmazásával meghatározott összeg képezi. A szolgálati idő elismerésére és a nyugellátás alapjául szolgáló kereset figyelembevételére a Tny. és végrehajtási rendelete vonatkozó rendelkezései az irányadók azzal, hogy a nyugellátás alapját képező kereset meghatározásánál azt az összeget kell figyelembe venni, amely után a nyugdíjbiztosítási és a nyugdíjjárulék fizetés megtörtént. A megállapodás megkötésére és a járulékfizetés egyösszegű utólagos teljesítésére 1999. június 30. napjáig van lehetőség. A megállapodás megkötését a foglalkoztató székhelye szerint illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatóságnál (kirendeltségnél), a Vasutaknál, a MÁV Rt. Nyugdíjigazgatóságnál lehet kezdeményezni.

(7) A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 40. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A munkaadó a munkavállaló részére munkaviszonya alapján kifizetett és elszámolt bruttó munkabér, illetmény (kereset), valamint végkielégítés, jubileumi jutalom, a betegszabadság idejére adott díjazás, továbbá a személyi jövedelemadó köteles természetbeni juttatás, étkezési hozzájárulás, üdülési hozzájárulás és a munkaviszony keretében biztosított cégautó adójának 25 százaléka után 3 százalékos munkaadói járulékot köteles fizetni.”

(8) A Kormány felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben szabályozza a Tbj. 24. §-ának (4) és (5) bekezdésében, a 25/A. §-ában, a 33. §-ának (2) bekezdésében, a 34. §-ának (6) bekezdésében, az 51. §-ának (6) bekezdésében, valamint e törvény 22. §-ának (6) bekezdésében foglaltakra vonatkozó részletes szabályokat.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1998. évi LXVIII. törvény

a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosításáról*

1. § A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Eb.tv.) 12. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A biztosított — ide nem értve a megállapodás alapján egészségügyi szolgáltatásra jogosult személyt — a fogászati ellátás keretében jogosult)

„*a*) 18 éves életkorig, ezt követően a középiskola, szakképző iskola nappali tagozatán folytatott tanulmányok ideje alatt, valamint a terhesség megállapításától a szülést követő 90 napig teljes körű alap- és szakellátásra, ide nem értve a technikai költségeket,”

2. § Az Eb.tv. 22. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A járóbeteg-szakellátásra, a fekvőbeteg-gyógyintézetbe, továbbá gyógyászati ellátásra, rehabilitációra beutalt biztosítottat utazási költségeihez támogatás illeti meg,

a) ha orvosszakértői vizsgálatra utalták vagy rendelték be; vagy

b) ha a beutalás olyan egészségügyi szolgáltatóhoz történik,

ba) amely a biztosított területi ellátására kötelezett, vagy

bb) amely a *ba*) pont szerinti egészségügyi szolgáltatónál a biztosított lakóhelyéhez (tartózkodási helyéhez) közelebb esik, ha az oda történő beutalásba a biztosított beleegyezett; vagy

c) a megfelelő feltételekkel rendelkező, bármely más — a biztosított lakóhelyéhez (tartózkodási helyéhez) legközelebb eső — egészségügyi szolgáltatóhoz történő beutalás esetén, ha az egészségügyi szolgáltató által nyújtott ellátás biztosítására a *b*) pont szerinti egészségügyi szolgáltatók szakmai indokok alapján nem alkalmasak.”

3. § Az Eb.tv. 25. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az egészségügyi szolgáltató jól látható helyen kiügyesíti a térítési díjak feltüntetésével a szolgáltatónál térítési díj fizetése mellett igénybe vehető szolgáltatások jegyzékét, továbbá a szolgáltatás megkezdése előtt a biztosítottat tájékoztatja az indokolt és az általa igényelt térítésköteles szolgáltatások díjáról.”

* A törvényt az Országgyűlés az 1998. november 12-i ülésnapján fogadta el.

4. § Az Eb.tv. 27. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, és egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre változik:

„(3) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően a közszolgálati vagy közalkalmazotti jogviszonyban álló tartósan külföldön foglalkoztatott biztosított, a vele együtt külföldön tartózkodó házastársa és gyermeke által indokoltan igénybe vett egészségügyi ellátás külföldön felmerült és igazolt költségeinek 85 százalékát az illetékes MEP megtéríti.”

5. § Az Eb.tv. 29. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 27. § szerinti ellátások költségeihez nyújtott támogatás iránti igényt legkésőbb a hazaérkezést követő 30 napon belül kell a jogosult lakóhelye szerint illetékes megyei (fővárosi) egészségbiztosítási pénztárnál (a továbbiakban: MEP) bejelenteni.”

6. § Az Eb.tv. 31. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az egészségügyi szolgáltatóval kötött finanszírozási szerződésben meg kell határozni:)

„*a*) a lekötött kapacitáson nyújtandó szolgáltatásokat szakterületenkénti bontásban, a területi ellátási kötelezettség és a rendelkezésre állás megjelölésével,”

7. § Az Eb.tv. 34. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdésben foglalt elveken alapuló finanszírozás szabályait külön törvény és a végrehajtására kiadott jogszabályok tartalmazzák.”

8. § (1) Az Eb.tv. 36. §-ának (1)—(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az OEP ellenőrző hálózatának

a) (fő)orvosai orvosszakmai kérdésekben ellenőrzik az egészségügyi szolgáltatások szerződés szerint,

b) az *a*) pontban foglaltak hatálya alá nem tartozó kérdésekben szakemberei (a továbbiakban: ellenőr) ellenőrzik az egészségügyi szolgáltatás nyújtására kötött szerződés teljesítését.

(2) Az (1) bekezdés *a*) pontja alapján eljáró ellenőrző (fő)orvos jogosult a szolgáltatásokhoz szükséges személyi és tárgyi feltételek vizsgálatára, a biztosított ellátására vonatkozó dokumentumokba, valamint az elszámolás alapjául szolgáló nyilvántartásokba való betekintésre, és a külön jogszabályban foglaltak szerint a biztosított vizsgálatára. Az (1) bekezdés *b*) pontja szerint eljáró ellenőr jogosult a szolgáltatásokhoz szükséges személyi és tárgyi feltételek vizsgálatára, a biztosított ellátására vonatkozó dokumentumokba, továbbá a elszámolás alapjául szolgáló nyilvántartásokba való betekintésre, valamint a (3) bekezdésben foglaltak ellenőrzésére.”

(2) Az Eb.tv. 36. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha a hiányosságok a szakmai előírások be nem tartására vezethetők vissza, az ellenőrzésről készült jegyzőkönyv másolatát az ellenőrzést végző szakigazgatási szerv megküldi a szakmai felügyeletnek és a Magyar Orvosi Kamara illetékes szervének is.”

9. § (1) Az Eb.tv. 37. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az egészségügyi szolgáltató megtéríti a kifizetett finanszírozási többletet, ha az ellenőrzés során megállapítják, hogy

- a) a finanszírozási szerződésben nem szereplő ellátást,
 - b) a szolgáltatásra lekötött kapacitási lehetőséget meghaladó mennyiségű ellátást, ide nem értve a rendkívüli helyzetből adódó többletfeladatokat,
 - c) egy ellátást több vagy magasabb összegű finanszírozásra jogosító jogcímen,
 - d) más forrásból megtérülő ellátást,
 - e) el nem végzett ellátást
- számolt el, illetőleg
- f) a beutalásra jogosult orvos nem a hatályos jogszabályoknak megfelelően járt el az egészségügyi szolgáltatások rendelkezésénél, és ezzel az E. Alapoknak kárt okozott.”

(2) Az Eb.tv. 37. §-a a következő (7)—(8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha a nem finanszírozott egészségügyi szolgáltató a tevékenysége során az egészségügyi szolgáltatások rendelkezésénél nem a hatályos jogszabályoknak megfelelően jár el, és ezzel az E. Alapnak kárt okoz, a MEP jogerős határozata alapján köteles a kár értékének megfelelő összeget megtéríteni.

(8) Az (1), a (4) és a (7) bekezdések szerinti követelés összege után a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő összeget is meg kell fizetni.”

10. § Az Eb.tv. 39. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a szülők közös háztartásában élő gyermek után az egyik szülő gyermekgondozási segélyben vagy gyermeknevelési támogatásban részesül, ugyanezen gyermek után a másik szülő gyermekápolási táppénzre nem jogosult.”

11. § Az Eb.tv. 47. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A táppénz folyósítását meg kell szüntetni, ha a jogosult az elrendelt orvosi vizsgálaton elfogadható ok nélkül nem jelent meg, vagy a keresőképeség elbírálását külön jogszabályban foglaltak szerint ellenőrző (fő)orvos vizsgálatához nem járult hozzá. A táppénz folyósítását meg lehet szüntetni, ha a táppénzre jogosult a gyógyulását tudatosan késlelteti.”

12. § Az Eb.tv. 63. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Annak, aki egyidejűleg több biztosítással járó jogviszonyban kötelezett egészségbiztosítási járulék fizetésére, a táppénz, illetőleg a terhességi-gyermekágyi segély iránti igényét annak a munkáltatónak kell elbírálni, és folyósítani, amelyiknél társadalombiztosítási kifizetőhely működik. Több — társadalombiztosítási kifizetőhellyel rendelkező — munkáltató által történő egyidejű foglalkoztatás esetén az elbírálás és a folyósítás az egészségügyi hozzájárulást fizető munkáltatónál történik. Ennek hiányában a Tbj. 5. §-ának (1) bekezdésében említett jogviszonyt létesítő munkáltató székhelye szerint illetékes MEP-nél kell az igényt elbírálni. Az igény elbírálásához a különböző munkáltatók által kiállított munkáltatói igazolást be kell nyújtani.”

13. § Az Eb.tv. 67. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„67. § A foglalkoztató köteles megtéríteni az üzemi baleset vagy foglalkozási megbetegedések miatt felmerült egészségbiztosítási ellátást, ha a baleset vagy megbetegedés annak a következménye, hogy ő vagy megbízottja a reá nézve kötelező munkavédelmi szabályokban foglalt kötelezettségének nem tett eleget, illetőleg ha ő vagy alkalmazottja (tagja) a balesetet szándékosan idézte elő.”

14. § Az Eb.tv. 68. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„68. § (1) Aki az egészségbiztosítási ellátásra jogosult betegségéért, keresőképtelenségéért, munkaképesség-csökkenéséért vagy haláláért felelős — kivéve a 67. §-ban meghatározott esetet —, köteles az emiatt nyújtott egészségbiztosítási ellátást megtéríteni. A megtérítési kötelezettség olyan mértékben áll fenn, amilyen mértékben a felelősség megállapítható.

(2) A felelősség megállapítására, ha jogszabály kivételt nem tesz, a Polgári Törvénykönyvnek a szerződésen kívül okozott károkért fennálló felelősségre vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a felelősség abban az esetben is fennáll, ha az ellátásra jogosultnak vagyoni kára nincs.”

15. § Az Eb.tv. a következő 68/A. §-sal egészül ki:

„68/A. § A 67—68. §-ok alapján megtérítésre kötelezett a ténylegesen megállapított és folyósított egészségbiztosítási ellátásért, valamint az egészségbiztosítás keretében igénybe vett, finanszírozott egészségügyi szolgáltatásért felelős. A megtérítés összege nem csökkenthető azért, mert az ellátásban részesülőt egyéb címen is megilletné egészségbiztosítási ellátás.”

16. § Az Eb.tv. 70. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„70. § (1) Az egészségbiztosítási igazgatási szerv a követelését

a) a 66. § szerinti visszafizetésre kötelező határozattal, illetőleg megtérítésre kötelező fizetési meghagyással,

b) a 67—68. §-ok szerinti megtérítésre kötelező fizetési meghagyással

érvényesíti. A jogerőre emelkedett határozat, illetőleg fizetési meghagyás végrehajtható közigazgatási határozat.

(2) A 66—68. §-okon alapuló követelés a felvett ellátás kifizetésétől, illetőleg az egészségügyi vagy baleseti egészségügyi szolgáltatás igénybevételétől számított öt éven belül érvényesíthető. Ha a követelésre alapot adó magatartás a bíróság jogerős ítélete szerint bűncselekmény, a követelés öt éven túl is érvényesíthető mindaddig, amíg a büntetlenség el nem évül.

(3) A jogalap nélkül felvett pénzbeli ellátás és baleseti táppénz visszafizetésére kötelező határozatot az a szerv hozza, amely az ellátást folyósította. A 66. §-on alapuló megtérítésre kötelező fizetési meghagyást a foglalkoztató vagy egyéb szerv székhelye (telephelye) szerint illetékes MEP, illetőleg a Vasutas Társadalombiztosítási Igazgatóság hozza. Ez utóbb említett igazgatási szerv illetékes a visszafizetésre kötelező határozat kiadására is, ha a visszafizetési kötelezettség mellett a foglalkoztató vagy egyéb szerv (személy) megtérítési kötelezettsége is megállapítható.

(4) A 67. §-on alapuló, fizetési meghagyást a foglalkoztató székhelye szerint illetékes MEP, illetőleg a Vasutas Társadalombiztosítási Igazgatóság hozza.

(5) A 68. §-on alapuló fizetési meghagyást az ellátásban részesült személy lakóhelye szerint illetékes MEP hozza.”

17. § Az Eb.tv. 73. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„73. § A baleseti járadékkal összefüggő felelősség érvényesítésére a Tny.-nek a nyugellátásokkal kapcsolatos felelősségi szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a visszafizetéssel, illetőleg megtérítéssel kapcsolatos feladatokat az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek látják el.”

18. § Ez a törvény 1999. január 1-jén lép hatályba.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1998. évi LXIX. törvény

a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény módosításáról*

Az Országgyűlés a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvényt az alábbiak szerint módosítja:

1. § A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény (a továbbiakban: Kt.) 2. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

(A törvény hatálya)

„(1) A (3) bekezdésben meghatározott termékdíjköteles termékek után, beleértve más termékekkel együtt vagy más termékek részeként forgalomba hozott termékeket is,

a) a belföldi előállítású termékdíjköteles termék első belföldi forgalomba hozója vagy saját célú felhasználója, valamint

b) a termékdíjköteles termék importálójá [a továbbiakban a) és b) együtt: kötelezett] környezetvédelmi termékdíjat (a továbbiakban: termékdíj) köteles fizetni.”

2. § A Kt. a következő új címmel, valamint új 5/A. §-sal egészül ki:

„Termékdíj visszaigénylés

5/A. § Visszaigényelhető a termékdíj azon termékdíjköteles termék után, amelyre vonatkozóan a Magyar Köztársaság által kötött hatályos nemzetközi szerződés közterhektől mentes beszerzést ír elő. A visszaigényléshez külön jogszabályban meghatározott igazolások benyújtása szükséges.”

3. § A Kt. 17. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

(V. Fejezet

Egyéb kőolajtermékek környezetvédelmi termékdíja)

„(3) Külön jogszabályban meghatározott feltételekkel és mértékig a kötelezett visszaigényelheti a termékdíjköteles kenőolajok után befizetett Kkt. azon részét, amelyre vonatkozóan a használt vagy hulladékká vált kenőolaj hasznosításra történő átadás-átvételének tényét vagy a hasznosítás tényét igazolja.”

* A törvényt az Országgyűlés az 1998. november 12-i ülésnapján fogadta el.

4. § A Kt. 20. §-ának f) és g) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyúttal a § a következő i)—n) pontokkal egészül ki:

(Záró rendelkezések

20. § E törvény alkalmazásában)

„f) *forgalomba hozatal*: termékdíjköteles termék első belföldi értékesítése, beleértve más termékkel együtt vagy más termék részeként történő értékesítést is,

g) *import*: importnak minősül a termékdíjköteles termék Magyarország államhatárán történő beléptetése az e jogszabályban meghatározott fogalommeghatározások figyelembevételével,”

„i) *belföld*: a Magyar Köztársaság területe, ideértve a vámszabad- és tranzitterületeket is,

j) *importáló*: az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet, aki az importálást végzi,

k) *export*: az a termékértékesítés, melynek közvetlen következményeként a terméket a vámhatóság — végleges rendeltetéssel — külföldre kilépteti,

l) *nem szabványos fűtőolaj*: a magyar szabványtól (MSZ 2042) eltérő tulajdonságú fűtőolaj,

m) *visszagűjtés*: a használt vagy hulladékká vált kenőolajnak a veszélyes hulladékokra vonatkozó jogszabály szerinti termelőtől történő begyűjtése, vagy szállítása előkezelésre vagy hasznosításra, a szükséges engedélyek alapján,

n) *hasznosítás*: a veszélyes hulladékokra vonatkozó jogszabály betartásával történő újrahasználat vagy újrafeldolgozás, vagy energianyerésre történő felhasználás.”

5. § A Kt. 21. §-ának (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy az importálható használt gumiabroncs mennyiségét és behozatalának feltételeit rendeletben állapítsa meg.

(4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a termékdíj visszaigénylésének részletes feltételeit rendeletben állapítsa meg.”

6. § A Kt. 1—3. és 5—6. számú mellékletei helyébe e törvény 1—5. számú mellékletei lépnek.

7. § Ez a törvény 1999. január 1. napján lép hatályba. Egyúttal a Kt. 17. §-ának (4) bekezdése, valamint a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény 92. §-ának (7) bekezdése és a törvény melléklete hatályát veszti.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet
az 1998. évi LXIX. törvényhez

„1. számú melléklet
az 1995. évi LVI. törvényhez

A gumiabroncsok termékdíjtételei

Kategória	Termékdíjtétel (Ft/kg)
1. Jóváhagyott [(ENSZ EGB) „E” jellel rendelkező] új gumiabroncs, valamint külön jogszabályban meghatározott feltételekkel és mennyiségben a felújításra (újrafutóztatásra) behozott gumiabroncs esetén	35
2. Jóváhagyott [(ENSZ EGB) „E” jellel rendelkező] felújított (újrafutóztatott) gumiabroncs behozatala esetén	43
3. Felújításra (újrafutóztatásra) (külön jogszabályban meghatározott feltételekkel) behozott használt gumiabroncs esetén	140
4. Importált használt gumiabroncs esetén	350”

2. számú melléklet
az 1998. évi LXIX. törvényhez

„2. számú melléklet
az 1995. évi LVI. törvényhez

A csomagolóeszközök termékdíjtételei

A csomagolóeszköz anyaga	A csomagolóeszköz termékdíja 1999-ben (Ft/kg)	A csomagolóeszköz termékdíja 2000. január 1-jétől (Ft/kg)
Műanyag	11,50	12,70
Társított	11,70	15,20
Alumínium	5,50	5,60
Fém (kivéve alumínium)	4,30	4,30
Papír, fa, természetes alapú textil	4,30	5,60
Üveg	2,10	2,10
Egyéb	5,50	5,60”

3. számú melléklet
az 1998. évi LXIX. törvényhez

„3. számú melléklet
az 1995. évi LVI. törvényhez

Hűtő és hűtőközegek termékdíjtételei

I. Az új hűtőberendezések termékdíjtételei

Névleges hűtőtér fogat	1999-ben t (Ft/db)	2000. január 1-jétől t (Ft/db)
120 literig	812,50	1016
120,01—250,00 literig	1462,50	1829
250,01 liter fölött	3775	4719
	k (Ft/db)	k (Ft/db)
0,50 kg-ig	202,50	253,20
0,51—2,00 kg-ig	362,50	453,20
2,01 kg fölött	950	1187,50

II. A termékdíjköteles új hűtőközegek termékdíjtételei

Termékdíjköteles hűtőközeg	Termékdíjtétel 1999-ben (Ft/kg)	Termékdíjtétel 2000. január 1-jétől (Ft/kg)
HCFC és HCFC keverék	147,50	185

III. Termékdíjtételek használt hűtőberendezések importja esetén

Névleges hűtőtér fogat	1999-ben t (Ft/db)	2000. január 1-jétől t (Ft/db)
120 literig	3 250	4 064
120,01—250,00 literig	5 850	7 316
250,01 liter fölött	15 100	18 876
	k (Ft/db)	k (Ft/db)
0,50 kg-ig	810	1012,80
0,51—2,00 kg-ig	1450	1812,50
2,01 kg fölött	3800	4750,00

IV. Termékdíjtételek regenerált, illetve regenerálásra alkalmas hűtőközegek importja esetén

Termékdíjköteles hűtőközeg	Termékdíjtétel 1999-ben (Ft/kg)	Termékdíjtétel 2000. január 1-jétől (Ft/kg)
Regenerált CFC és CFC keverék	1748	2420
HCFC és HCFC keverék	590	737,50''

4. számú melléklet
az 1998. évi LXIX. törvényhez

„5. számú melléklet
az 1995. évi LVI. törvényhez

A termékdíjtételek

Az egyéb kőolajtermékek termékdíjtételei

Termékdíjköteles termék	Ft/kg
Kenőolaj	69,90
Magyar szabványnak nem megfelelő	69,90
Magyar szabványnak megfelelő, de 2,8% -ot meghaladó kéntartalmú fűtőolaj	4,00''

5. számú melléklet
az 1998. évi LXIX. törvényhez

„6. számú melléklet
az 1995. évi LVI. törvényhez

Az akkumulátorok termékdíjtétele

Termékdíjköteles termék	Termékdíjtétel (Ft/kg)
Elektrolittal feltöltött akkumulátorok	45
Elektrolittal fel nem töltött akkumulátorok	63''

K Ö Z L E M É N Y

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent

AZÁLLAMIGAZGATÁSI ELJÁRÁS ÉS A SZABÁLYSÉRTÉS

című, A/4 formátumú, 96 oldal terjedelmű kiadvány.

A kézirat lezárva: 1998. május 10.

Ára: 952 Ft áfával.

Megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 266-5190.

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendeljük

AZÁLLAMIGAZGATÁSI ELJÁRÁS ÉS A SZABÁLYSÉRTÉS

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt a szállítást követő számla kézhezvétele után 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

RENDELJE MEG AZ



ÖNKORMÁNYZATOK KÖZLÖNYE

AMINISZTERELNÖKIHIVATALÉSABELÜGYMINISZTÉRIUMHIVATALOSLAPJÁT!

Tisztelt Hölgem/Uram!

A lap lehetőséget ad hirdetések megjelentetésére is. A hirdetési díj 60 000 Ft+ áfa 1/1 belső oldalon, 30 000 Ft+ áfa 1/2 belső oldalon, 16 000 Ft+ áfa 1/4 belső oldalon, hasábmilliméteres hirdetés ára: 130 Ft+ áfa/hasábmilliméter.

Amennyiben igényli az Önkormányzatok Közlönyét, kérjük a mellékelt megrendelőlapot kitöltve küldje el a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti címre. Postafordultával megküldjük a számlát a kért előfizetési időszakra. Ha nem számla alapján kíván fizetni, akkor kérjük, a megrendelőlap rovatában ezt jelezze.

Az eddig beérkezett megrendeléseket nem szükséges megismételni.

1999-ben havi megjelenéssel számolva az éves előfizetés 2688 Ft.

MEGRENDELÉS

Megrendelem az *ÖnkormányzatokKözlönye* című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házsám:

Ügyintéző (telefonszám):

Előfizetési díj fél évre 1344 Ft

egy évre 2688 Ft

Számlát kérek a befizetéshez

csekket kérek a befizetéshez

Kérjük a négyzetbe történő x bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát és a fizetés módját.

Kelt:

.....
cégszerű aláírás

FELHÍVÁS

Ingyen, teljesen díjtalanul adja Önnek a Hivatalos Hatályos Joganyagot CD lemezen a Magyar Hivatalos Közlönykiadó

Telefon: 317-9999

KÖZLEMÉNY

150 évvel ezelőtt jelent meg az első hivatalos Magyar Közlöny. Erre emlékezve a Magyar Hivatalos Közlönykiadó értesíti tisztelt előfizetőit, hogy 1998 januárjában minden közlöny-előfizetéssel rendelkező ügyfele részére ajándékként megküldi a **CD-JOGÁSZ** hatályos jogszabálygyűjtemény példányát. Ezáltal az előfizetők birtokába kerül az **EGYEDÜLIHIVATALOSHATÁLYOSJOGANYAG**. Az előfizető megismerheti a **CD-JOGÁSZ** előnyeit, használatát, és eldöntheti, hogy megrendeli-e a folyamatos hatályosítást, illetve karbantartást.

A CD lemezen megtalálhatók a *Magyar Köztársaság jogszabályainak mindenkori hatályos szövege mellett* azok Magyar Közlöny-beli *alapszövege*, a *köztes szövegváltozatok* mindegyike, a *bírósági határozatok* és egy folyamatosan karbantartott *iratmintatár*.

1998 folyamán várható az APEH közleményekkel, a vámtarifák folyamatosan frissített jegyzékével és statisztikai jelzőszámrendszerek gyűjteményével való kiegészítés.

A **CD-JOGÁSZ** program biztosítja a *megbízható, egyszerű és gyors keresést*, a szövegek és kiegészítő információik szabad megjelenítését és nyomtatását, a szövegek vágólapos átemelését WINDOWS rendszerű szövegkezelőkbe. Keresni lehet évszám(tól—ig), sorszám(tól—ig), kibocsátó(k), szövegtípus(ok), megjelenés helye, hatályossági szempontok szerint tetszőlegesen kombinálva ezeket a teljes szöveges (bármely szóra vagy szórészletre) kereséssel. Minden jogszabályhoz tartalmi fa (rajzos, működő tartalomjegyzék), kapcsolati fa (a módosító vagy kapcsolódó jogszabályok működő jegyzéke), információs lap és változatlista tartozik. A **CD-JOGÁSZ** lehetőséget kínál saját megjegyzések, könyvjelzők elhelyezésére és a szövegek különböző pontjai közti ugrások felépítésére.

A **CD-JOGÁSZ** hatályos jogszabálygyűjtemény használatához pontosan arra van szükség, ami bármely WINDOWS program használatához szükséges. Természetesen szükség van CD meghajtóra és lehetőség szerint egy jobb minőségű nyomtatóra.

A **CD-JOGÁSZ** nem csak egy CD lemez adatállományokkal és kereső programmal, hanem teljes körű szolgáltatás. Kézikönyv, beépített segítség és forródrót szolgáltatás tartozik közvetlenül a vásárlói csomaghoz. Lehetőség van felhasználói és rendszergazda oktatásra, és

a CD-JOGÁSZ éves előfizetője lehetőséget kap a Magyar Hivatalos Közlönykiadó — kábel — on line rendszerének kedvezményes használatára.

Magyar Hivatalos Közlönykiadó

ELŐFIZETÉSIFELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzétesszük — többek között — az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, tb-önkormányzatok, kamarák, helyi önkormányzatok egyházak, különböző képviseletek közleményeit. Fizetett hirdetésként — akár színes oldalakon is — helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is. Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címén, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668. 1999. évi éves előfizetési díja: 6384 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a Kiadó közlönypoltjában: 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

A megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házsám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

Előfizetési díj 1999-ben

fél évre: 3192 Ft áfával

egy évre 6384 Ft áfával

Számlát kérek a befizetéshez

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapok részéről előfizetésüket folyamatosan tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük az 1999. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy újlapraszeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetleges módosítás szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezéséig követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levél cím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668.)

Az 1999. évi lapárak

Magyar Közlöny	38 304 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alap Hírlevele	2 016 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	8 064 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	2 688 Ft/év
Belügyi Közlöny	10 080 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	12 432 Ft/év
Cégek Közlöny	40 656 Ft/év	Pénzügyi Szemle	9 072 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	9 744 Ft/év	Sport Értesítő	2 016 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	7 056 Ft/év	Statisztikai Közlöny	5 712 Ft/év
Határozatok Tára	9 744 Ft/év	Turisztikai Értesítő	5 040 Ft/év
Hivatalos Értesítő	6 384 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	2 688 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	6 384 Ft/év	Vízügyi Értesítő	5 376 Ft/év
Ipari és Kereskedelmi Közlöny	10 416 Ft/év	Bányászati Közlöny	2 016 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	6 048 Ft/év	Légügyi Közlemények	672 Ft/év
Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Értesítő	9 408 Ft/év	Élet és Tudomány	4 368 Ft/év
Kulturális Közlöny (a Művelődési Közlöny jogutódja)	7 728 Ft/év	Ludové Noviny	896 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	8 736 Ft/év	Neue Zeitung	1 848 Ft/év
Magyar Közigazgatás	3 696 Ft/év	Természet Világa	2 352 Ft/év
Szociális és Munkaügyi Közlöny	7 056 Ft/év	Valóság	2 688 Ft/év
Oktatási Közlöny (a Művelődési Közlöny jogutódja)	9 408 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

CD-JOGÁSZ számítógépes jogszabálygyűjtemény, a Magyar Hivatalos Közlönykiadó hivatalos kiadványa

1999. évi éves hatályosítási díjak

Önálló változat	36 000 Ft + 25% áfa	25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft + 25% áfa
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft + 25% áfa	50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft + 25% áfa
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft + 25% áfa	100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft + 25% áfa

Rendszerbe lépés díjtalan.

Az előfizetők a kiadó online szolgáltatásait kedvezményesen vehetik igénybe.

A **Házi Jogtanácsadó** című lapot kiadja a Házi Jogtanácsadó Könyv- és Lapkiadó Kft. (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.). Éves előfizetési díja 2016 Ft áfával. Előfizetésben megrendelhető: a szerkesztőségben, a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62., Pf. 357.) vagy faxon: 318-6668, a hírlapkézbesítőknél, vidéken a postahivatalokban, Budapesten a Magyar Posta Rt. HI kerületi ügyfélszolgálati irodáiban, valamint a Hírlapelőfizetési Irodában (1089 Budapest, Orczy tér 1., tel.: 303-3441). A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.
A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3.
Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: Nyéki József vezérigazgató.
Szerkesztőségi iroda: Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon/Fax: 266-5096.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában.

Éves előfizetési díj: 33 264 Ft. Egy példány ára: 70 Ft 16 oldal terjedelmig, utána + 8 oldalanként + 35 Ft.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

98.2015 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.